

കലിക

KALKI ജനുവരി 18, 1953

4

അഞ്ചു

“இது மெய்...

**...நீங்களும் லக்ஸ் டாய்லட்
சோப் ஓபயோகித்து அதிக
அழகைப்பெறலாம்”**

என்று கூறுகிறார் சுசீலா

நீங்கள் பயன்படுத்தும் ஒரு ஒழுங்கான
அழகு பராமரிப்பு இதோ! சுசீலா
கூறுவதாவது: “என் வன் டாய்லட்
சோப்பின் உதவனம் கொண்டு மென்
மயமான துணைப் எடுமத்தில் மேல்
எங்குதே தேய்க்கிறேன். பிறகு
எழுவி, மிருதுவான தன்மையும்
தடைக்கிறேன். எருமம் புது
அழகைப்பெற்றேன்.”

**லக்ஸ்
டாய்லட் சோப்**

கலிங் நடத்தியவர்கள்
அரு நடுவ் சோப்

கலை பொருளடக்கம்

கலி 12 }
இதழ் 25 }

1953 ஜனவரி 18

தந்தன இ
தர்ப் 6௩

பொங்கல் பொங்கியதா?	(தலைவர்க்கம்)	...	3
"உணவு மந்திரிகல் குழிக!"	4
வினாமை பனிக்கனிக்ல	(காட்டுஞர்)	...	5
தேடியாவின் இடச்சியம் என்ன?	6
வானொலியில் காவடிச் செது	7
பந்த நிவாரணத் தொண்டு	8
மெய்யாகியே முல்லைத்தந்தன்	8
பொருட் காட்சியில் கலிக்காட்சி	9
மயிலையில் ஸ்ரீ தியாகராஜ உத்சவம்	10
பட்டினியைப்படியில் பழத்தோட்டம்	கே. வி. முருகன்	...	11
அட்டைப்பட வினாக்கம்	16
பொய்ளியில் செவ்வன்	கவி	...	19
சங்குமரம் ஜம்புமரம் (பாப்பா மார்)	தங்கமணி	...	28
தமிழ்க் கனாநெயம்	டி. கே. சி.	...	30
ராதையின் பரிக	சி. சங்கராஜன்	...	33
மாப்பிள்ளை ராம	கே. ஏ. எஸ்.	...	38
பயத்தில் காரணம்	திரோணன்	...	43
முன்னங்கி அன்வா	கவிஞர் ஸ்ரீவிதாஸ்	...	49
பொங்கல் பரிக	திரிதன்	...	52
கிழவி பொன்னம்மாள்	திருவியாசி	...	56
பண்ணையாரின் மகன்	கவிஞன்	...	61
காதற் பரீட்சை	செனமீதிரி	...	64
ஆரோக்கிய சகலம்	வி. என். குமாரசாமி	...	71

ஸ்டர்லிங் ஜெனரல் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

(தலைமை ஆபீஸ்: புது டெல்லி)

கனடாநாடு ஆபீஸ்: 10, கிங்க் ரோட்பத் தெரு. ஸ்ரீ. டி., சென்னை-1

அதிக மூதானம் கொண்டதும் இத்தியானியேயே முன்னவியில்
இருந்து வருவதுமான மிகப் பெரிய இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனம்.
முதல் முதலான உதிர்ப்புடன் போதே அதிக வாய்ப்புடன் காட்டுகின்றது

ஆயுள் - தெருப்பு - கப்பல் - விபத்து - விமானம்
மற்றும் இது இன்ஷ்யூரன்ஸ் நிபந்தனையும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுகின்றது
இத்தியானியேயும் மற்றும் இவ்விதங்களும் போதுமான செலவுகளையும் உதவ

சதன் சர்க்கின் ஆபீஸ்கள்:

பெங்களூர், கொச்சி, கோல்கத்தா, கோழம்பு, மும்பைகோணம்,
மதுரை, மங்களூர், சென்னை, விஜயவாடா

பாஸ்கெதாரர்களுக்குத் திருப்திகரமான சேவை. கிளை யிம்மன்
உடனுக்குடன் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டு வருகின்றது.

K. S. சாமசுரீத்தி, M. A.
டெயுடி ஜெனரல் மானேஜர்.

17 திய

The Hallmark of Quality

வெளிப்படுத்து!

N. 85051

முத்துசா. ராமலக் &
எம். சுவாமி

நுண்ண குரல்கள்

முத்துசா. ராமலக் & மயிசு
என்று சொல்லும்

★

N. 85052

தம்பலம் எம் ஜெயராம்
மங்கியாத்தார் திராவிடர்
கலை நிகழ்ச்சி

★

N. 85053

செ. சூ. செங்கட்டாசன் &
சூ. மகாமங்கியாத்தார்
மகன் விழா மதுரை

★

N. 85093 to N. 85097

நல்லாதி பட்டை
முத்துசா. ராமலக்“சென்னை மனம்”
மட்டுமே

★

N. 85111

ஜெயராம் மதுரை பட்டை
“ஜெயராம்”
மட்டுமே

N. 85098 to N. 85101

செ. & செ. முத்துசா. ராமலக்
“மங்கியாத்தார்”
மட்டுமே

★

N. 85102

முத்துசா. ராமலக்
“ஜெயராம்”
மட்டுமே

★

N. 85103

ஜெயராம் மதுரை
“சென்னை மனம்”
மட்டுமே

★

N. 85104 & N. 85105

செ. & செ. முத்துசா. ராமலக்
“மங்கியாத்தார்”
மட்டுமே

★

N. 85109 & N. 85110

செ. & செ. முத்துசா. ராமலக்
“ஜெயராம்”
மட்டுமே

த. ஜெயராம் மதுரை பட்டை, செ. & செ. முத்துசா. ராமலக், முத்துசா. ராமலக், முத்துசா. ராமலக்

பொங்கல் பொங்கியதா?

பொங்கியது! பொங்கியது! பொங்கல் பொங்கியது! பாக் பொங்கியது! நேல் பொங்கியது! ஆறு பொங்கியது! ஏர் பொங்கியது! பங்கிள பொங்கியது! சேத் நேல் பொங்கியது! செவ்வல் பொங்கியது! சகல வளமும் பொங்கியது!

எழுத்திலே, பேறு குளிலிலே, வாய் வார்த்தையிலே, கவிதைலிலே, பாடலிலே பொங்கினால் போதுமா? தாட்டின வளம் பொங்க வேண்டாமா? விட்டிலே பங்கி லிலே பாக் பொங்க வேண்டாமா?

பொங்க வேண்டியதுதான்! எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படையிலும் நம் உண்மத் தில் ஊக்கம் பொங்க வேண்டும்; உதாரணம் பொங்க வேண்டும். உண்மத்தில் ஊக்கமும் உதாரணமும் பொங்குமானால், தாட்டும் இயைபுக்கு வளம் பொங்காவிட்டால் தானாக் குப் பொங்கும் என்று எதிர்பார்க்கலாம். தான் பொங்காவிடில் அதற்கு மறு தான் திரையமாகப் பொங்கும் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

தெய்வ நம்பிக்கை உண்மையின் இறைத் திட்டவாய் நம்புவார்களே. பகவத் கைதலில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களும் அவசியம் நம்புவார்களே. திருக்குறளில் நம் பிக்கை உல-யவர்கள் திரையம் தமிழே திருவார்கள். "ஊக்கம் உண்மையின் ஆக்கம் நேவுச் சென்று அடைவும்" என்பது திருவள்ளுவரின் திருவாக்கு அல்லவா?

தெய்வம், பகவத் கைத, திருக்குறள் இவற்றிடம் நம்பிக்கை விக்காதவர்களிடம் ஒரு வேளை தன்மையில்க்கை குடிசொண்டிருக்கலாம். அவர்களும் நாம் மேற்கூறியவற் தம்பியே தர வேண்டும்.

ஒன்றியமே நம்பிக்கை இக்கைதவர்களிடம் பற்றி நாம் கவனிப்பத வேண்டிய திற்கும். அவர்களுக்கு ஒன்றியமே பொங்காது; எல்லாம் மங்கித்தான் போகும்.

தமிழர்கள் மழித்திப் பொங்கல் கொண்டாடும் பண்டிகை பொங்கல் பண்டிகை. மழைக்கும் மானிவற்றில் வளத்துக்கும் வானவா மிகுக்கும் சூரிய பகவானுக்கும் பொங்கல் வைத்துப் பூசை போடும் பண்டிகை. சேத்தென்; அதிலும் செங்குரும்புத் துண்டலும் நேல் உதலிப் பழமும் வைத்துப் படைக்கும் பண்டிகை. மாட்டுக்கும் பொங்கல் வைத்துப் பூசை போடும் பண்டிகை. சொத்தத்தில் உழவுத் தொழிலையும் விவசாயத்தையும் வானவா உயர்த்தி மழித்திப் கொண்டாடும் பண்டிகை. ஆகை யால் மழை வளத்தையும் விவசாய வளத்தையும் பொறுத்திப் பொங்கல் பண்டிகையை மக்கள் மழித்திப் பொங்கல் கொண்டாட முடியும்.

இந்த ஆண்டில் பொங்கல் பண்டிகைகளிற் தாட்டும் அடியோடு மங்கிப் போய் விடுமோ என்ற பயம் ஐப்பசி கார்த்திகை மாதங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

".....வங்காவை குடாக் உடலில் கழிக்காந்து உண்டாடு அதன் விவசாய மழை பெய்தார்களே தென்னுட்டுக்கு இனி இந்த வருஷத்தின் மழை என்ன வைத்துக் கொண்டனாம்....." என்று 1852 தம்மப்பர் 23-ல் தேதி "உல்க" இதழில் எழுதி விருத்தொம். அடுத்த வாரத்தில் அங்காடு வங்கக் உடலில் கழிக் கார்த்தி தெய்வத்தில் தமிழ் தாட்டும் பேரும் பகுதிக்கு மழை கொண்டி வந்தவாள் பற்றிப் பன தெய்வங்கள் கடிதங்களில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஏதோ குட்டிடம் போக்காக அவ் வான நாம் எழுதி விடவில்லை. தமிழகத்தில் இரண்டாயிரம் வருஷத்துச் சரித்திரத்தை ஆராயமாக் கொண்டே எழுதினோம். தமிழ் தாட்டும் சேத்தென்போம் பன வருஷம் மழை பொங்கித் து வறட்சி ஏற்படுவதும் உண்டு. அப்பர் — சம்பந்தர் காவத்தில் (அதாவது ஆவிர்த்து முத்தாறு ஆண்டுக்கு முன்) அத்தமைய வறட்சி ஏற் பட்டதைக் குறித்துப் பிச்சுவரும் பேரிய புராணம் பாடல் உறுவதைக் கெளுங்கள்:—

செவ்வா போலீஸ்காரர்கள் எப்போதும் ஊர்வாசைக் கீழ்த்த தவிர்த்த தீர்த்த இப்போதுதான் சற்று மனம் தளர்வை ஏற்பட்டு விட்டதாகப் போலீஸ் அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

பிரபந்தமும் செய்வதும் பண்பும், உணவு மீ திரிசல் ஒழிப்பும்படியான காலம் கிளையில் வரு மாறும், அதேவே உணவு மீதிரிசலுக்கு மாடுபெரும் வெற்றிபெற்று செவ்வாசை. உணவுப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினை நீங்கி விட்டால், உணவு மீதிரிசலும் நேரவே இல்லாததோ? அந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயலுவதே உணவு மீதிரிசலின் முக்கியமான கடமை அல்லவா!

சூற்றுப் சித்வாய் மட்டும் "தாஜிமுலா செப் வேல்" என்று பயமுறுத்தலாகக் இக்கும் சில வருஷ காலம் மத்திய சர்க்காரில் உணவு மீதிரி பதவி வகித்து வந்தால், சீரமைக்க வாட்டில் அந்த தகவல் சிவமம் ஏற்படும். அதாவது உணவு மீதிரி பதவியை அவசியமில்லாமல் போய்விடும்.

தற்சமயம் துவாணியாலின் மீதிரி சபையில் திரிசலான இரு மீதிரிசல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அழுத்தமான கெட்டிக்காரர்கள். எல்லா சர்க்காரைப் பிடிவாதமாகச் செய்பவர்கள். அவர்களில் ஒருவர் உணவு மீதிரி சித்வாய்; இன்னொருவர் வானெலிமீதிரி செவ்வா.

சித்வாய் சாதிப் பிரதா கெட்டிக்குப் போய் விடுவதால் பயமுறுத்திக்கொண்டிருக்கிறபோது துவாணியால் செரு அமை கோம்பத் தாஜா பன்னி வாகை காலம் விரும்பவில்லை. எதற்காக இவ்வாறு தூய் இருவருடைய தவறுக் கெட்டமையப் பிடிக்க வேண்டும் என்று கருதினோம். சேர்துச் செய்வது சித்வாய் என்று இப்போது சிவ்வாசை நடந்த. இதுவரையில் மத்திய சர்க்காரில் உணவு மீதிரி வேல் பார்த்தவர்களில் சூற்று சித்வாய் ஒருவர்தான் வெற்றி பெற்றவர் என்று சொல்லலாம். இதே அருளுடைய சிவ்வாசைத் தீர்மானித்த செவ்வா கெட்டிக்காரிக்கு உணவு இறக்குமதியைப்

படிக்கும் பாடுவாகக் குறைக்க முடிந்திருக்கிறது. வெற்றிக்கு வேறு என்ன அந்தாட்சி வேண்டும்!

இந்த வெற்றியை அவர் கெட்டித் தாரணம், மத்த உணவுப் பிரச்சினையின் இருக்க முக்கியமான பணியைத் தை ஆரம்பித்த. அறிந்ததால், "செவ்வாசை"வீடுக்கு உணவு இறக்குமதியைக் குறைக்க வேண்டியது அவசியம்" என்று செவ்வாசைக் கொண்டு சென்ற வருஷம் வரையில் இறக்குமதியை அடையாளத்திற் வந்தார்கள். ஏனெனில், இறக்குமதியைக் குறைப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை முன்முன்கூட்டி உணவு மீதிரி, செவ்வாசை இறக்குமதியைக் குறைக்க வேண்டுமாயும், உள் நாட்டை உற்பத்தி அடிமையாக வேண்டும், உள்நாட்டில் உணவு உற்பத்தி பெருக வேண்டுமாயும் விவாதிப்பதற்கு உதவலாம் என்பது வேண்டும். விவாதிக்கின்ற தகவல்கள் உட்காரித்து அவர்கள் உற்பத்தியைப்படுத்திக் கொண்டு வேறு என்னதான் பிரயத்தனம் செய் தாலும் உணவு உற்பத்தி பெருகாது.

இதை சூற்றுச் சித்வாய் எப்போது உணர்ந்தாரோ, தெரியாது. உணர்ந்த செவ்வாசை, ஆகையால் தாஜாஜி செவ்வா மாணாத்திற் உணவுக் கணப் பிடிக்கிறதில் தவிர்த்தியோது தாஜாஜியால் கைதுக்குப் பணத்தாக அளித்தார். செவ்வாசையப் பின்பற்றி மற்ற மாணாக்கர்களும் உணவுக் கணப் பிடிக்கிறதில் தவிர்த்துவிட்டு அளித்தார்கள். அதன் பிறகு எரெட்டிற்கும் விவாதிக்க "அப்பாடா!" என்று பெருமூச்சு விட்டு, ஊர்க்கு தடும் விவாதிக்கக் கெட்டார்கள். எரெட்டிற்கும் உணவு உற்பத்தி பெருகிறது. சர்க்காரின் தவிர்ப்பு கைவிட்டிருக்கிறார்கள். பழைய மனது அவசியமாக மேலும் செழிக்கப்பட்ட செவ்வா யிடுகட்ட உணவு கெடுக்கடி ஏற்பட்டு விட்டதில்லை.

பஞ்ச நிவாரணத் தொண்டு

[illegible]

ஆறுதி எதிராக வடகரையிலிருந்து வந்த
நீரால் தனிப்பட்ட தகவல்களும் சந்தர்ப்ப
வழி பற்றி கவனத்தில் கொள். மேலும்,
இந்தப் போன்ற புள்ளிவழி பற்றித்தான்
மேலும் தெரிவிக்க.

அப்பர்—சம்பந்திதர் காலத்திலும் கால மகழ்
பொய்த்துப் பஞ்சம் பாலிவ வரவாததர மேயே
நவபல்கத்தித் துரிப்பிப்பருக்கெடுமே. அத்த
செலும் பல்வா சகலவாத்தினதும் பால்குடி
பல்க்கதும் அரக புரித் வத்தாக்கம். பஞ்ச
நவரண மேயவா அரவெயே செய்யத்தும்
செய் அப்பரும் சம்பந்தரும் கல்வா இயுத்த வி-
யிலி. தாக்கதும் பஞ்சத்தித் அரபுட் மக்க
குத்த அகலதானம் செய்யம் பால்கித் செய்ய-
புக்கம். இரவெ மகல்ககித் மகல்ககித்
பரித்த வத்தவகத்தித் கனவா அகல்ககிப்பட்ட

அதற்கு மேலும் பேரூர் அங்குடன் சில பேரூர் இருக்கும் வழக்கமே வராதது உறுத்தி, நுகர்ச்சியை அங்குள்ள பஞ்சாயத் தலைதொடும் இரண்டு வகை வந்தது வந்தது. அதை அங்குள்ள பஞ்சாயத் சபை வந்தது உறுதியுடன் பேரூர் வந்தது அங்கு வந்தது பேரூர் வந்தது வந்தது வந்தது

அப்போதும் சமீபத்தும் சென்ற புதுவட்டியைச் சேர்ந்ததான இந்த ஊரிலும் பெரும்பாலும் கந்தை அல்லாதவா லெவர் சமீபத்தாற் சிறு நீர்த் திட்டுக் கிழிந்தன. அப்போதும் 19 உ. இச்சமீபத்தாற் கட்டப்பட்ட இக்கால செங்குரு பிராந்தத்தில் பறியு கின்றவாற் கொண்டு கொடும்போதுகள். அன்று லுதல் உடைய 31 உ. லுதல் 74 இவ்வாறில் செங்குரு - 99 இவ்வாறும், கொத்தெறி - 2474 இவ்வாறும் பிராந்தத்தில் சென்ற ஆண்டில் 19,495 மீட்டர், தாய்வாறில் 21,819 மீட்டர், சிறுநீர் தெருவில் 31, 619 மீட்டர் ஆகியும் கந்தை அல்லாதவாறில்

அதாவது ஈராவதித் தீரம் 1944 பெருக்கு
எடுதி அந்திக்குடிகொண். இம் விசேஷ நாட்
தில் அந்நி நேரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. தனி,
இன்னும் வந்திருப்பின் குறுக்காக 167
பெருக்குத் திசைநேரம் பரம் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.
12,500 வயதில் மரத்தினால் கிழிசெய்யப்பட்டது.
மேலும், உருகித் தனி குழாய்களால் வெளி
யில் வரவும் முடியாமலிருந்த ஏழை வாய்ப்பாக
1673 பெருக்கு-குறையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

இவ்வாறு மத்திய தொண்டுத் து. 2113-0-1 வகுப்பு செப்த, அதில் ரூ. 3215-3-0 செயலிட்டு முடிக்கப்பட்டன. அதாவது இவ்வாறும் 1966 செப்துக்கு கட்டு வரப்பட்ட பீராகல் செயல் நடந்தது. 43 ஆகிய செயலிட்டப்பட்டன.

கஞ்சி சீலைத் தொண்டு மேற்கொண்டும்வந்தது வருகிறது. பிப்ரவரி மாதம் கடைசியில் முடிவு செய்யலாம் என்று எதிர்பார்த்தல் படுகின்றன.

அவ்வாறு சிலை ஒன்றில் இத்த அலகை நெய் பால்பை எவ்வளவு பரப்புகிறது என்பதைப் பொருத்த சர்க்கரை நியோபாசை மெல்லும். ஆகவே மணம் வாய் கழிவிடும்படி கூட்டி கலந்து உண்மையே. ஆனால் தனிப்பட்ட தரப்பார்களை அடிப்படையில் வைத்து எங்கு கூட்டி அளவாகாத பரப்பைத் குறைக்காமல் என்று அவ்வாறான சிலை ஒன்றை நீர்த்திடுகிறது. எவ்வளவு குறைந்த மெல்லும் பற்றி சீவரமாகத் தெரிவித்து கூட்டி ஆகிய சர்க்கரை குறைக்காமல் கூட்டி பரப்பை எவ்வளவு கூட்டியிருக்கிறது.

[illegible]

மெய்யாகவில் முன்விண்ணாபகன்!

தொடர் குன்றை நதிக் கழகம் கட்டுதல் தொடர்பு குடும்பச் செலவுகளை மீள்க்கிச் செலவு வசதிகளை இதுவரையில் கார்ப்பு பெருக்கியதால் குன்றைத் தத்துக்குப் பரப்பட்டு வந்ததால், இந்த கட்டுதல் பற்றித் தனது உண்மையான நிலை குறித்து நம்முடைய தொண்டர்கள் அனுப்பித் தரும் புகார் குறித்து வசதிகள் செய்து பரப்பி வருவதாகும்.

திருச்சி, காஞ்சிபுரம் முதலிய இடங்களில் தீர விட முன்வைத்து அமைத்தல் போன்றவை எதிர்ப்புடன் திரை வோட்டாஜ்ஸ்கள், ஆயிரம் எதிர்ப்புத் துண்டுகள் விநியோகம் செய்து சென்று ஆகாயம் விழும் போன்றவை. திருச்சியில் மலர் துறையில் மூலப் பெருமான் எனத் துவர் இவர்கள் முறையில் விநியோகம் செய்து சென்று தெரிந்தது. தனித் தனித் தடிக் கணத்தால் பாடுபட்டு வித்தவாறாக

முன் ஸ்டாக்கைக்கான வசதிகள் பாளையம்
பட்டினம் தொடக்க ரேக்கிடுக்குடனே. அவர்களுக்கு
கெட்டு வரும் கட்டு கிளப்புகள் ஏற்படுத்தும்
அவசியமும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலை
யில், அங்கியை ஸ்டாக்கு துறைமுகமோ அல்லது
கூப்பிலிளவிலும் துறைமுகமோ தமிழ்நாடு வாய்க்கு
வசதிகள் போன்ற தவறு போடுவதில் சிறந்த முடி
வாகும். இவ்வாறு தமிழ்நாடு அரசாங்கம் ஸ்டாக்கு
கூப்பிலிளவிலும் போன்றவற்றை அமைக்கும். இது
யைத் துறைமுகத்தின் கட்டுவதற்கு நேரத்தில் இது
முன் பிடிவதற்குரியதாகும். மேலும் இது கட்டுவதற்கு

இருவர் பேரவையே இருவரும் மன அமைதி
கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறுதான் ஒரு
புறமாகச் சிறிது கவலை. அவர்கள்
சிறிது மன அமைதி கிடைக்கப் போகும்
வாறு அது பேரவையின் பேரவையாக இருக்கிறது.

பொருட் காட்சியில் கலைக்காட்சி

3. **தகவல்.** தேனுப்பேட்டை வட்டத்தில்
வழங்காததில் கட்டிடம் கட்டிப் போட்டுவிட்ட
யில் எத்தனைபோல் குலுமாண அங்கங்கில் இருக்க
கின்றன. அப்படியிருக்கென்றால் சீராய் வயத்தற
போல் விளங்குகது அந்த வட்டத்தில்.

[illegible]

சீர்ப்புப் பத்திரிகை ஓரர வசூல்களுக்கு ஒரு ரூபிரூப வசூல் உள்ள இவ்வசூல்கள் கைக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. அவைகளுக்கு விசேஷமாக வசூல்களைத் தரத் தவிரவா வசூல்களைக் கட்டவேண்டிய வசூல்கள் இவ்வசூல்களாகும். சீர்ப்புப் பத்திரிகைப் பத்திரிகைகளும் மீட விசேஷமாக வசூல்கள் பெற்றவர் வசூல்களைக் கட்டவேண்டியவை. அந்த அமைப்புகள் கட்டவேண்டிய இவ்வசூல்கள் பத்திரிகைத் துறியில் வேறொரு, அதேதர வசூல்கள் பத்திரிகைகளும், குறுவைப் பத்திரிகைப் பத்திரிகைகளும், வேறொரு பத்திரிகை வேறொரு, சீர்ப்புப் பத்திரிகை வேறொரு, சீர்ப்பு வேறொரு உருவங்களில் வசூல்களாகின்றன. அவற்றைப் பற்றி இவ்வசூல்கள் அந்தப் பத்திரிகைப் பத்திரிகைகளில் கையாள்வதற்கு சீர்ப்பு உருவப் பெற்று வரும் வேறொரு.

சமீபத்தில் காலிப்பெட்டி பட்டாத்துக்கு குவி
தான் பெருமேளம் நடந்தது. கோவை பெருமேளம்
கோலிப்பெட்டி கோவை வார்டு கட்டி
மாதிரி கோவை பெருமேளம் கட்டிவைக்க
வந்ததால் கருத்தரங்கேயில் கட்டிவைக்க

பெருமளவில் ஒவ்வொரு தட்டிலும் பெருமளவில்
எஃகை எந்தெந்த அளவிலும்; பாஷா
எஃகை எந்தெந்த தட்டிலும் அரை "சி" எஃகிலும்;
செந்தைத்தாண்டி "க" எஃகிலும், தூய்மையான பெரு
மளவில் ஒவ்வொரு அளவிலும் ஒவ்வொரு எஃகை
எந்த பாஷைதான். உலகம் எல்லாம் மேட்டில்
அதிகமாக தேர்ந்தெடுத்த எஃகைகள் எல்லாம்
மேட்டில் எஃகைகள் பெரியதே மையமாயும்.

[illegible][illegible]

மாண்புமிகு இந்தியத் திட்டத்
தெரிவுகள் மற்றும் மின்சாரத்
தொழில்நுட்ப அமைச்சர்
இந்தியாவின் இந்தப் பேரவையின்
தேர்வுகள் மூலம் ஏற்கனவே
இதற்குப் பணியாற்றி விட்டனர்.
மாண்புமிகு ரூ. 50 விலைமான்
தரணி மாண்புமிகுத் தேரணி
ரூ. 200/- பேரவையின் பேரவையின்

நகல் பயர்களை — வாட்டி இவ்வ
அதிஷ்டமோ சத்தப்பமோ இவ்வ
நித்த ஏகம் நேரமாயின பட்டம்

ಎಣ್ಣೆ, ನೆಲ, ಗಾಳಿ ಮತ್ತು ನೀರು

அட்வான்ஸ் பரோட்ஸ்

11 மகனின் தேடு - மதராஸ்-1

திருவாரூர்துறையில், கண்டோட்டிமென்ட், என்ட்ரிட் பரீயேஷன் ஏஜன்சி ஸ் என் கோவார்தாஸ் அவர்களது துறாச் சோதனை நெடுமெய்யாருக்கும் கெடுவங்காடு ஈம். பதினாறாம் செட்டி. மாசி அவர்களது துறாச் சேம்பர்ட்டிவெய். நீராணியில்தான் சேந்த மாநம் திரு வந்தூரத்தின் மொகம் மிகவும் சிறு பாகமாகத்தேறியது. பன்னாந்துத் துறா வார்த்துத் சென்சென் வந்து தாந்தன்.

ما ربي و ما ربي؟ لا ربي - ربي ما ربي!

முதல் பாகம்/அகத்தியத்தின் எந்த பகுதி. 504.

பெரிய பாதை ஒட்டி
உட்கார்ந்திருக்கும்
பெரிய வாகனம்
யுள்ள அமைதி
கூட. அந்த அமைதி
பெரிய அடிப்படை
தரத்தில் ஒரு வாகன
யைப் பாதையில்
உட்கார்ந்திருக்கும்
பெரிய அடிப்படை
தரத்தில் ஒரு வாகன
யைப் பாதையில்
உட்கார்ந்திருக்கும்

இப்படி வேலாயுதப் பரங்கதாசு திராவிட மன்றம்

ஆய் பத்த அய்யா பதிலாகத் தேடிச் வந்தாயித்
தான்! பாய்த்த விடுவதற்கு!

“செய்த தனத்தில் ஈழ அகில இடத்தில் இதை
செய்யும் மனத்தோடுதான் உட்கார்” என்கிறார்.

“இப்படி மலர் குதிரை வேண்டும். இரண்டா
அதாவது மலர் குதிரை” என்று.

"அதில் எந்தவித எதிர்ப்பும் தென்படாததால்"
என்று கூட்டினார்.

"மற்ற இடத்தில் தனக்காகப் பரீட்சை
கேட்டு அதற்குத் தக்க விவரவும் செல்
லாகவும், வாங்கக் கூடிய விலை; எதையும்
பரீட்சைகேட்கவும், பட்டாவுட் பட்டாவுட் அப்படி
தனக்கு வேண்டு என்று விவரம் என்ற அதன்
பலி எத்தனைக்கு கூடுதல்" என்று.

[illegible]

அப்போது 'மரட்டிப் பார்வா என்டுபு' இருக்கிறது. அது அபகாரணப் பார்வையாக இருக்கக்கூடியதாக இருப்பதே சோதனையும், உயிர் உயர்வான வாழ்வு மதங்களும், மனிதகுலமே உயர்ந்தது என்பதும் சோதனையாக உள்ளது.

புரங்குடன் சண்டை வயதில் இந்தக் கைப் பிடிப்பு எதிர்பார்த்துப் போட்டிருக்கிறார். தக்கையின் பக்கத்தில் இருந்து பிடிப்பு வந்ததால் தக்கையின் பக்கத்தில் போட்டிருக்கிறார். பங்குடன் தக்கையின் பக்கத்தில் போட்டிருக்கிறார். பங்குடன் தக்கையின் பக்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்.

மக்களின் மேல் சென்ற, இயற்கை தேவியின்
மேல் பாரை போட்டுச் செய்த வறுமையைக் களை
கித்த அரசர், கிளையாடல்கள் மேல்மேல் மட்டு
மல்லா, உறுதியுறுத்தி இயற்கை மூலத்துவ
தன்மை, தன் மையின் கருத்துரைக்கப் புகித் தான்
மேலமைய வரல்களைத் தந்த ஆதர்த்தியை எவ்வ
உயர்வையாகக் கண்டார்.

கேள்வி: சேட்டைக்காவல் கிராம ஸ்ட்ரீட் லைட்டிங் ஏற்பாடு பற்றி தகவல் என்ன?

தேயங்கட்டை, அமேரிசு சந்திராந்தி
வித கம்பிகை அங்கு பரோகந்தை. மததா
மாட எட்டிக்கு ஒங்குத கம்பிகை தேய சந்திரா
படுகிறது. நூதன உபாத்தத்து மேல் தேயக
வரை விட்ட படுகிறது. அப்போதெல்லாம்
கொத்து தேய்க்கிறது.

[illegible]

கார்ப்பீச் தொ: 5-வது வருடத்தின் கார்ப்பீஸை
ஆரம்பித்தெழு. நூதல் பாகிச உருவி கட்டு
விடுவோம். ஒரு தொ: அப்பறம் இரண்டு
வருடத்தக்கு ஒரு முறைதான் பங்கு கொடுத்த
வருமெனம்.

ஒரு கோடிக்கு 7 பவுண்டு ஒதுக்க 15 பவுண்டு வரை காப்பீடு கிடைக்கிறதாம். 3-வது பவுண்டில் 30 பவுண்டு வரை கிடைக்குமாம். காப்பீடு செலவுடன் கூடாத 100 லட்சம் வரை மதிப்பிடுகிறார்கள்.

கார்த்து முடிந்தவுடன் செட்டிமான் கார்த்து
கேட்டுக்கொள். கையு மாதந்தில் தயவு
எடுத்த விடுகிறது. அப்போது கிப்பு கேட்டு
கொள். அப்போது அதில் கிப்பு இவ்வாறு
பேசுவதை அனவர்த்து கார்த்து கேட்டு மந்த
வாயினு கேட்டு விடுகிறது.

காங்கிரஸ் போட்டிதான் என்ற கேள்வி போட்டி
பாதிபாலகம் கணம் ஆர்துத மயங்கல் கைத்து
கண்டாத்தி விடுகிறதான். 93 மாதத்தில் 500
விருது 2000 பழங்கள் கணம் ஒரு கைபுத்தகத்து
கொட்குமாய்க். உத்தமத்தில் 250 விருது 1000
பழங்கணம் போடும் விருதாய்க். உத்தமத்தின் போது

புதிதாய்வுகள்

அழுது படைப்போம்!

பொங்கல் திருநாளைக்கு காலை, மீட்டை, மெழுகி வாசலில் கொண்டுட்டான். கைகோலிட்டு அழுது பள்ளியில் எழுப்பிடித்தான். அவன் இதழ்கள் பின் வரும் பாலையிற் சொல்லிய குரலில் இலகர்த்தன. அந்தப் பாலையிற் காலும் சற்றுச் சேல்கொடுத்தே தேடிப்போய்.

கீழ்க் திரைப்படம்- புதுமை
 கவிதை காண்பதற்கு!
 காலகால மீட்டிங்-கால
 காலகால காலகால!

பழம் குறும்புதம்பா—பகல்
பழி சிலிக்குதம்பா
உழை நாயகம் யானிக்
உயரம் குறும்பா!

மனக்காரி மனக்கூடம். —மேலும்
மனம் துண்டாயினா!
தன்மிக தாரகை அடி வைத்
உலகை மூண்டது?

நீங்கள் கா.ந.அ.வை—மாண்புமிகு
முகவர்வை கா.ந.அ.வை!
நீங்கள் கா.ந.அ.வை—மாண்புமிகு
முகவர்வை கா.ந.அ.வை!

உயர்ந்த இனம், உயர்ந்த உயர்வு
உயர்ந்த இனத்தினால்
உயர்ந்த இனத்தினால்
உயர்ந்த இனத்தினால்
உயர்ந்த இனத்தினால்

എന്തെങ്കിലും കാര്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
 അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
 അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?
 അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും കാര്യം സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

யோத்தியம் யோத்தித் தூய்யனே!
யோத்தியம் யோத்தித் தூய்யனே!

இந்த நிலை, அது அப்படியே மத்தி மன்றத்தின்
மன்றத்தின் உட்கார் விடுவதற்கு.

காப்பீரின் இடப்போடேயே வரதையும் வைத்துக் கொடுத்தான் சில இடங்களில். இது இரண்டுக்குமே கனியதீர்வாகும். தற்போது காப்பீரின் போட்டும் 100 ஏக்கர் வரை போட்டிருக்கிறார்கள். வைக்கப்பட்டிருந்த வரதையை வரதையாக வளர்த்துக்கொண்டே வருகின்றனர். வரதையு் குளிர் வகுத்தாலும் அந்த மரத்தின் தண்டிலுள்ள பைட்டி அந்தமேயே போட்டு விடுகிறார்கள். அது அடுத்த சிவியனுக்காக உபயோகிப்பெற்றதே.

மக்களில் கரிமமும் பொருள்களை எழுதித்
கொண்டே போனால் கட்டுசாலை முடிக்க முடி
வாக இருக்க வேண்டும். ஆக இத்திட்டம் கிறிஸ்து
தீக் கொள்கை என முடிய முடியுமா இதை
முடித்து விட்டால் உங்கள் விவரங்கள்!

சரித்திர கிந்தியா

கும்ப மலா - அண்ணாபாத்

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன் மூலம், புன்னிய கங்கையும்
வந்தியையும் சங்கமமாகியுமிடத்தில் அரேக வாயும் நலிந்த - பத்த
கோடிக்கும் கூடி வெயிரான பூத்கிந்தியர், கமது காட்டு
பிரபல உதயவங்கனின் இது ஒன்றாகும்.

இந்த உதயவந்தியைப்போது ப்ருக் பாண்டன் வித்பிரபாண்டன்
அந்த புத்தம் புதிய, தெரிந்த தேயிலைக்கு அடிக்கடி ஏற்படும்
தேயயவைப்படுத்தி

செய்ய ஒய்ச்சல்

ஒழியிந்தி வேலை

செய்கின்றனர்.

ப்ருக் பாண்ட் தேயிலை

இந்திய தேயிலைகளுள் தெரிந்தது

இந்தியாவின் தெரிந்த பாக்டெட்டுகனின் கைட்க்கும்

சிதம்பரத்திலுள்ள தலைநகரம்

டி.எஸ்.ஆர்

தயாரிப்புகள்

தசாங்கம்,
பரிமா
ஸ்கானப் பொடி
பூப்பூக்கூள்
அரகஜா

டி.எஸ்.ஆர் & கோ. கும்பகோணம்

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் அகர விலை வரி கட்டை கொடுக்கப்பட்டு
பா. 13 & 14 க்கான பங்கு கட்டாது விவரம் பெறத் தகுந்திருக்கிறது.

தாய்மாமகன் கிழங்கு வளரும்
ஆழியை வைக்க கொட்டிக், கொடு
விலை கட்டாதுடன் கூடியது
மலிவான விலை - தகுந்த உதவியுடன்
விலை 24x12 கி.மீ ரூ. 55/-

விலை கட்டிப் படக்கும் தாதுவிலை. கிடு, ஆரில்,
தெருட்டம், சேலியர் கொட்டிக் ஆகியவற்றில்,
காதுவிலை முதலியவைகளுக்கு இன்றியமையாத
தலை. மிகக் குறைந்த விலை. உதவியான விலை
தாதுவிலை. ஒன்றின் விலை ரூ. 10-0-0

விவரம் கண்டு.

ஸாம்பளன் & கம்பெனி லீமிடெட்
151, பிரைட்லே " மதராஸ் - 1
போன் : 6521 தலை : RAHAPASH

பெபான்னியின் செல்வன்

அத்திபாயம் 32

“ஏன் என்னை வதைக்கிறாய்?”

கந்தர சோழர் மிக்க விவப்பு அடைந்தார். மென் மடத்திலிருந்து அவ்வாறு ஆய்வுகளின் விளிம்பின் வழியாக யார் நிரம்பி வருகிறது? எதற்காக வரவேண்டும்? இந்தனை நேரம் கண்ட குழப்பமான கணவுகள் நீண்ட வந்தன. இதுவும் கணவியை காணும் நேரத்தமா? இன்னும் நாம் தூக்கத்திலிருந்து கண்மூடி விழித்துக் கொள்ள விவியுமா?—இந்தச் சந்தேகத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகக் கந்தர சோழர் மறுபடியும் கண்களை மூடிக் கொண்டார். ஒரு சீமிகு நேரம் அவ்வாறு இருந்து விட்டுக் கண்களை கண்ணாகத் திறந்து அந்த உருவம் இறங்கிய நினைவுப் பரந்தார். அவர்கே இப்போது ஒன்றும் இல்லை. ஆகா! அந்தத் நேரத்தம் வேறும் பிரமைமயமாகத் தான் இருக்க வேண்டும்.

அவர் உறங்குவதற்கு முன்னால் சிகழ்ந்த துறக்கை ரூபகப்படுத்திக் கொண்டார். முதன் மந்திரியும், அவருடைய சிடனும், இளைய குரலில் பாடிய தியாக விடங்கரின் மகனும் தாம் தூங்கிய பிறகு மோம் விட்டார்கள் போலும். மலையமான் மகனும் நாதமாரர்களும் வரக்கம் போல் அடுத்த அறையிலே காத்திருக்கிறார்கள் போலும். தாது செல்வத் திருமகனும் அவர்களுடனே இருக்கிறான் போலும். குந்தனையைக் குறித்துத் தாம் முதன் மந்திரியிடம் குறைகூறியதைச் சந்தரவர்த்தி வினைத்துக் கொண்டு சிறிது வருத்தப்பட்டார். குந்த

தவது இளைப்பற்ற அறியும் மூன் யோசனையும் படைத்தவன். இராஜ்யத்திலே குழப்பம் ஏற்படாமலிருக்கும் பொருட்டு இளவரசனை நாககப்பட்டினத்தில் இருக்கச் செய்திருக்கிறான். அதைப் பற்றித் தவறாக எண்ணிக் கொண்டது தம் முடைய தவறு. தமது அறிவு சரியான சீடனையில் இவ்விய என்பது சில காலமாகக் கந்தர சோழருக்கே தெரிந்திருந்தது. ஆகவே, இளைய பிராட்டியின் பேரில் கோபித்துக் கொள்வதில் என்ன பயன்? அதையும் அவருடைய யோசனைப்படி செய்கிறேன் என்பது. இப்போது மூக்கியமாகச் செய்ய வேண்டியது நாககப்பட்டினத்திலிருந்து இளவரசனை அழைத்துவர வேண்டியது. கடவுளே! புயலினால் அவனுக்கு யாதொரு ஆபத்தும் நேரிடாமல் இருக்க வேண்டுமென உடனே குந்தனையிடம் அதைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டும்..... பக்கத்து அறையில் இருப்பவர்களை அழைப்பதற்காகக் கந்தர சோழர் கையைத் தட்ட எண்ணினார்...

ஆனால் இது என்ன? தம்முடைய தலைமட்டில் யாரோ நடமாடுவதுபோல் தோன்றுகிறதே! ஆனால் காலடிச் சத்தம் மிக மெதுவாகத், — பூனை, புலி முதலிய மிருகங்கள் நடமாடுவதுபோல், — கேட்கிறது. யாதாரியிருக்கும்? ஒரு வேளை மலையமான் மகனா? தம் குமாரியா? தாதிப் பெண்ணா? தமது உறக்கத்தைக் கலைக்கக் கூடாது என்று அவ்வளவு மெதுவாக அவர்கள் நடக்கிறார்கள்?

"யார் அது?" என்று மெதுவான குரலில் கந்தா சோழர் கேட்டார். அதற்குப் பதில் இல்லை.

"யார் அது? இப்படி எதிரே யார்?" என்று சற்று உரத்த குரலில் உறிஞர். அதற்கும் மறு மொழி இல்லை.

கந்தா சோழருக்கு ஐர் எண்ணம் தோன்றியது. அது அவருக்குக் குரல் பத்தையும் திடுக்கிடும் உண்டாக்கியது. ஒரு வேளை அவரது இருக்குமோ? அவனுடைய ஆயிராக இருக்குமோ? கையிலே தோன்றிய கிராந்தி இப்போது நோக்கும் வந்து விட்டதா? அங்கிரயில் அல்லவா ஆடை ஆபரண பூரித்ததாக வந்து தங்கித் துன்புறுத்துவது வழக்கம்? இப்போது மூன் மாவிலேயேயே வந்து விட்டதா? அல்லது ஒரு வேளை கங்கிரய ஆவிவிட்டதா? அவ்வளவு நேரம் தூங்கி விட்டோமா? அதனுடையதான் ஒரு வேளை மலையமான் மகளும் தம் குமாரியும் இங்கே இல்லைமே? நாற்பு பெண்களும் தூங்கி விட்டார்கள்! ஐயோ! அவர்கள் என் எங்கித் தனியாக விட்டு விட்டுப் போனார்கள்? அந்தப் பாதகி.—கணையர் மகனாக இருந்தால் என்னை இவ்வளவு விடமாட்டானே? உள்ளம் குமுறி வெறி கொள்ளும்வகையில் போக மாட்டானே?

அடி பாதி! உண்கமயில் போக இருந்தால் என் மூன்றும் வந்து தோலா! என்னை எப்படி. வேல்வாய் வதைக்க வேண்டுமே. அப்படி வேல்வாய் வதைத்து விட்டுப் போ! என் நான் பார்த்த மூடிவாழ்படி தலைமாட்டில் உலாவி என் பிராணனை வாங்குகுமே! மூன்றாம் வா! இரத்த பதி கேட்பதற்காக வந்திருக்கிறாயா? வா! வா! நீதான் மடியில் கத்தி வைத்திருப்பாயோ? புவி கரிகளைக் கொன்ற அதே கத்தியினால் என்னையும் கொன்றவிட்டுப் போய்விடு! என் மக்களை மட்டும் ஒன்றும் செய்வாதே! நான் செய்த குற்றத்துக்காக அவர்களைப் பறி வாங்காதே! அவர்கள் உனக்கு ஒரு துரிகாரமும் செய்வ வில்லை யடி! நான் தான் உனக்கு என்ன துரிகாரம் செய்தேன்? கலங்கரை விளக்கத்தின் செல்லியல் ஏதும் கடலில் விழுந்து சாகும்படி நானு கொன்றேன்? நிய செய்த அந்தக் கொர்மான காரியத்துக்கு என்னை எதற்காக வதைக்கிறாய்?.....

கந்தா சோழர் தம்முடைய தலைமாட்டில் வெகு சமீபத்தில் ஓர் உருவம் வந்து நிற்பதை உணர்ந்தார். திடுக்கிதல் அவருடைய உடம்பு இடுக்கியது. வயிற்றி

நின்று குடம் மேலே ஏறி செஞ்சாக அடைத்துக் கொண்டது போலிருந்தது! செஞ்ச மேலே ஏறித் தொண்டையை அடைத்துக் கொண்டது. கண் கிரிகர் பிதுங்கி மேலேயே வந்துவிடும் போலிருந்தது. அவன்தான் வந்து நிற்கிறான். சந்தேகமில்லை. அவனுடைய ஆவிதான் வந்து நிற்கிறது! தாம் சினைத்தபடியே கடைசியாக இரத்தப்பறி வாங்குவதற்கு வந்திருக்கிறது. தம் செஞ்சில் கத்தியால் குத்தித் தம்மைக் கொல்லப் போகிறது. அல்லது வெறுங் கையினுடையே தம் தொண்டையை நெறித்துக் கொல்லப் போகிறதோ. என்னமோ? எப்படியாவது அவன் எண்ணம் சிதைவெறட்டுமே! தாம் இனி உயிர் வாழ்ந்திருப்பதில் வரலுக்கும் எந்த உபாயமாகும் இல்லை. அந்தப் பேர் தம்மைப் பறி வாங்கி விட்டுப் போனால் தம் மக்களை ஒன்றும் செய்வாமல் விட்டு விடும் அல்லவா?

இன்னும் சிறிது சிமீர்ந்து அன்னுக்கு பார்த்தால், மந்தானைப் பேயின் ஆவி வடிவம் தம் கண்களுக்குப் புலனாகும் என்று கந்தா சோழருக்குத் தோன்றியது. தலைமாட்டில் அங்கனவு சமீபத்தில் அந்த உருவம் வந்து நிற்பது போலிருந்தது. அதன் சிமீர்கூட அவர் முகத்திலே விழுந்தது போலிருந்தது. ஒரு கணம் சிமீர்ந்து பார்ப்பதற்கு எண்ணினார். அங்கனவு கதரியம் வா வில்லை. "நான் கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டுவிடேன். அது செய்யாதது செய்து விட்டுப் போவீடுமே!" என்று தீர்மானித்துக் கண்களை மூடிக்கொண்டார்.

சற்று நேரம் அப்படியே இருந்தார். அவர் எதிர்பார்த்ததுபோல் அவர் செஞ்சில் உரைய கத்தி இறங்கவும் இல்லை. அவர் தொண்டையை இரண்டு ஆவி வாடிவக் கடைன் பிடித்த நெறிக்கவும் இல்லை.

அந்த உருவம்.—அவர் தலைமாட்டில் சிந்த உருவம்.—அங்கிருந்து கசர்ந்து போய் விட்டதாகத் தோன்றியது.

ஆகா! கணையர் மகன் அங்கனவு கடைமராக என்னை விடமாட்டான். இன்னும் எத்தனை காலம் என்னை உயிரோடு வைத்திருந்து கித்திரவதை செய்ய வேண்டுமோ செய்யான்! இன்னதற்கு என் கண்ணில் படாமலே திரும்பித்தொடங்கிப் போய் விட்டான் போலாம்! சரி, சரி! யானாவது உப்பிடலாம். யானாவது இந்த அமைதிகுன்றை வந்தால். இன்னும் இவன் ஒருவேளை இங்கேயே இருந்தாலும் யதைத்து போய்த் தோலுவான்!

"யார் அப்போ? என்னாரும் எங்கே போனீர்கள்?" என்று உரத்த குரலில் கூவிக் கொண்டே கந்தா சோழன் கண் கிறைந்திருந்தார்.

ஆகா! அவர் எங்கே, மஞ்சரத்தின் கீழ்ப்புறத்தில். சிற்புற யார்? அவன் தான். சந்தேகமில்லை! அந்த ஊமைமயின் பேய்தான்! தலைநீரி கோவமாக சிற்பிறகு அந்தப் பேய்! அதன் செத்தி யிலே இரத்தம் சொட்டுகிறது! "இரத்தப் பழி வாய்க்க வந்தேன்!" என்று சொல்லுகிறது பேராலும்! கந்தா சோழன் உரத்த குரலில் வெறி கொண்டவனாகப் போய் அந்த ஆவி உருவத்தைப் பார்த்த வண்ணமாகக் கத்தினார்:—

"அடி ஊமைப் பேயே! உயிரோ டுருத்த போதும் வாய் திறந்து பேசாமல் என்னை வதைத்தாய்! இப்போதும் பேசாமல் வதைக்கிறாய்! எதற்காக வந்திருக்கிறாய், சொல்லு! இரத்தப் பழி வாய்க்க வந்திருந்தாய் என்னைப் பழி வாய்க்கி விட்டோ பே! ஏன் கம்மம் சிற்பிறாய்? ஏன் முகத்தை இப்படிப் பரிதாபமாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்? என்னிடம் ஏதாவது கேட்க வந்திருக்கிறாயா? அப்படியாவது சொல்லு! வாய் மென்று பேச முடிய வில்லை யென்றால், சமீக்கவியிலே சொல்லு! வெறுமனே சிந்து கொண்டு என்னை வதைக்காதே! உன் உண்ணிய் ஏன் உண்ணித் ததுப்புகிறது? ஈமைபே! விம்மி அழுதிராயா, என்ன? என்னும் பொறுக்க முடியவில்லையே! ஏதாவது சொல்லுகிறதா விருந்தாய் சொல்லு! ஓய்வாவிட்டால் தோலைத்து போ! பேசுக மாட்டாயா? ஏன் பேசுக மாட்டாய்? என்னை என்ன செய்வ வேண்டுமென்று தான் என்னைக் கொன்றிருக்கிறாய்? ஏன் அருமை மாளை—சிந்தைக்கு சிறகுழந்தையை—காவேரி வெள்ளத்தில் அழக்கிக் கொல்லப் பார்த்தவன் தானே நீ! உடவுன் அருமை உன் எண்ணம் பவிக்கவில்லை. இனிமும் பவிக்கப் போவ தில்லை! அடி பாதவி! இன்னும் எதற் காக ஏன் கொஞ்சைப் பிளக்கிறவன் போலப் பார்த்துக் கொண்டு சிற்பிறாய்? போ! போ! போக மாட்டாயா? போக மாட்டாயா! இதோ உன்னைப் போகும் படி செய்கிறேன், பார்!....."

இப்படிச் சொல்லிக்கொண்டே கந்தா சோழன் தாதுகளில் கைக்கேட்டும் துரத் தில் என்ன பொருள் இருக்கிறதென்று பார்த்தார். பஞ்ச உலோகங்களினுள் சேய்க் கைல் விளக்கு ஒன்றுதான் அம்

விதம் கைக்குக் கிடைப்பதாகக் தென் பட்டது. அதை எடுத்துக் கொண்டு, "போ! பேயே! போ!" என்று அவதிக் கொண்டு, மந்தானிப் பேயின் முகத் தைக்குறி பார்த்து விடு எதிர்த்தார். திரு மால் எதிர்த்த சந்தாபுத்தத்தைப் போல் அந்தத் தீபம் உடர் விட்டு எதிர்த்த வன் னம் அந்தப் பெண்ணுருவத்தை நோக் கிப் பார்த்து கொண்டது.

அப்போது கந்தா சோழன் பேய் என்று கருதிய அந்தப் பெண் உருவத்தின் வாய் திறந்து ஓர் ஓலக் குரல் கிளம்பிற்று.

கந்தா சோழருடைய எழு நாடியும் ஒடுக்கி, அவருடைய உடலும் சதையும் எதுமையும் எதுமியுக்குள்ளே இருந்த நிலை சத்தும் உறைத்து போயின.

தீபம் அந்த உருவத்தின் முகத்தின் மீது விழவில்லை. சற்று முன்னுமேயே தகரையில் விழுந்த உருண்டு 'டனங் டனங்' என்று சத்தமிட்டது.

அகல் விளக்கு அணைத்துவிட்டபோத லும், மங்கலவகை அந்த அதாவின் இன்னொரு பக்கத்தில் வெகுரு தீபம் எரிந்து கொண்டிருந்தது.

அதன் மங்கலான வெளிச்சத்தில் கந்தா சோழன் உற்றுப் பார்த்து. மந்தா னியின் ஆவி வடிவம் இன்னும் அம் மேயை சிற்பதைக் கண்டார். அத்து டைய முகத்தில் விவரிக் முடியாத வேதனை ஒரு கணம் காணப்பட்டது. பின்னர் அது கடைசி முகநயமாக ஒரு தடவை கந்தா சோழனா அளவில்லாத ஆதங்கத்துடன் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி அங்கிருந்து போவதற்கு யத்தனித்தது.

—அந்த வேதத்திலேதான் கந்தா சோழ னின் உணர்ச்சியே முதன் முதலாக ஒரு சந்தேகம் உதித்தது. இது மந்தானி யின் ஆவி உருவமா? அல்லது அவளை வடிவத்தில் முழுக்க முழுக்க ஒத்த இன் னொரு கந்தியா? அவனுடன் இரட்டை யாகப் பிறந்த சகோதரிகா? அல்லது ஒரு வேளை.....ஒரு வேளை.....அவளே தானா? அவன் சாகவில்லையா? இன்ன லும் உயிரோ டுருக்கிறானா? தாம் சினைத்ததெல்லாம் தவறு? அவளையாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவன் பேசில் தாம் விளக்கை எடுத்து எதிர்த்தது எல்லாவது கொடுமை! அவனுடைய முகத்தில் சற்று மூன் காணப்பட்ட பரிதாபம் யாதி. விவரிக் முடியாத வேதனை கொன்றி யதே? தம்முடைய கோராததை என்னி அவன் வேதனைப்பட்டானோ? —ஆகா! அதோ அவன் திரும்பிப் போக

யத்தன்க்கொஞ்சு. எந்தப் பக்கம் போகலாம் என்று பார்த்திருன்.

"பெண்ணே! நீ வேறவர் மனை மந்தாவினியா? அல்லது அவனுடைய ஆயிவடிவமா? அல்லது அவனுடன் பிறந்த சகோதரியா? நீய், நீய்! போகாதே! உன்னைமையச் சொல்லியிட்டிடுப் போ!..."

இப்போதும் கந்தா சோழர் பெரும் குரலில் கூவிக் கொண் டிருந்தபோது நட நட வென்று பயர் அந்த அறைக்குள் புகுந்தார்கள். மலையமான் மனை, குத்தகை, வானதி, பூங்குழலி, முதன்மந்திரி, அவருடைய சீடன், — அத்தனை பேரும் அறைக்குள்ளே வருகிறார்கள் என்பதைச் சுந்தர சோழர் ஒரு கண நேரத்தில் தெரிந்து கொண்டார்.

"நிறுத்துங்கள்! அவன் ஓடிப் போகாமல் தடுத்து நிறுத்துங்கள்! அவன் வர, எதற்காக வந்தான் என்பதைத் தெளியுங்கள்!" என்று கந்தா சோழர் கூவறிஞர்.

உள்ளே வந்தவர்கள் அவ்வளவு பேரும் ஒரு கணம் வியப்பினால் நிறைத்துப் போய் நின்றார்கள். சுந்தர சோழரின் வேறி கொண்ட மூகத் தோற்றமும், அவருடைய அவதூறு குரலில் தோனித்த பயங்கரமும் அவர்களுக்குப் பீதியை உண்டாக்கின. மந்தாவினி தெய்வை அங்கே பார்த்தது அவர்களை வியப்பு

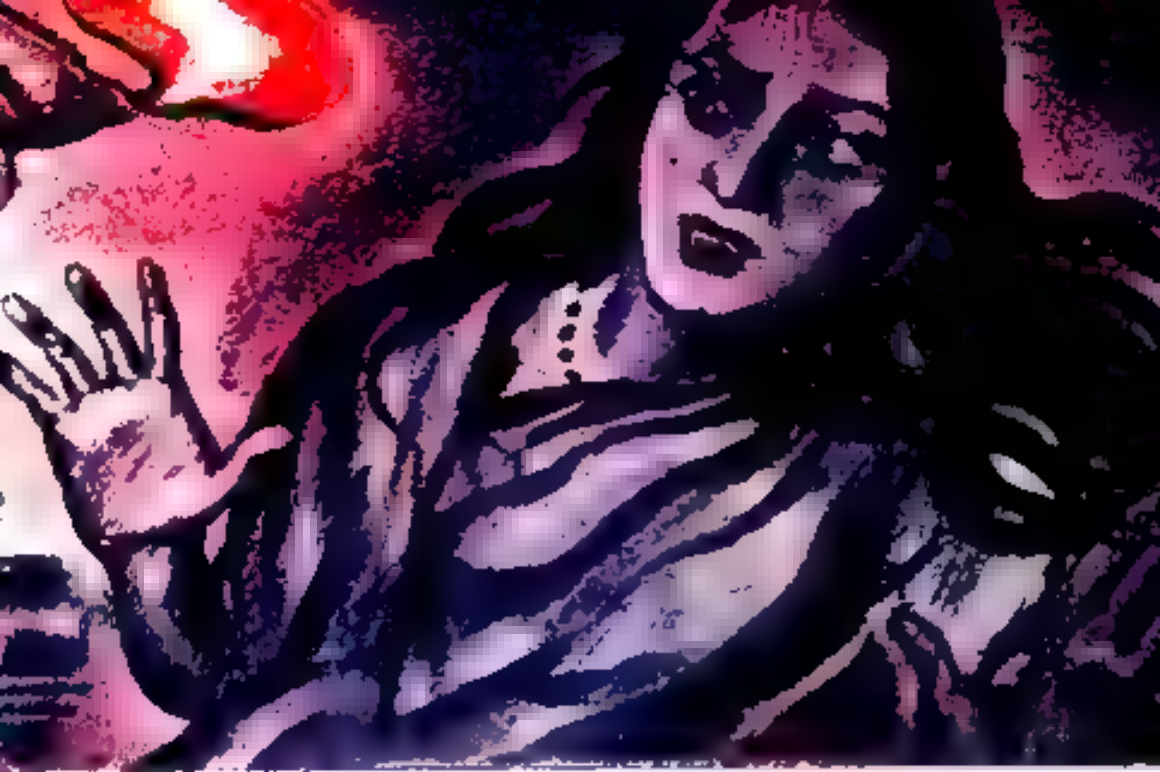
வெண்பத்தில் திக்கு முக்காடச் செய்தது. இன்னது செய்யது என்று அறிவாமல் எல்லாரும் சற்று நேரம் அகாலவற்று நின்றார்கள். முதன்மந்திரி அநிருத்தர் சீவனம் இன்னதென்பதையும் அது எவ்வாறு பேசுதிருக்கக் கூடும் என்பதையும் ஒருவாறு ஊகித்து உணர்ந்து கொண்டார். அவர் பூங்குழலியைப் பார்த்து, "பெண்ணே! இவன் தானே உன் அக்கா?" என்று.

"ஆம், ஸார்!" என்று பூங்குழலி. "நிருமலை! ஏன் மரம் போல நிற்புருய்? மந்தாவினி தெயி ஓடப் பார்த்திருள்! அவளைத் தடுத்து நிறுத்து! சக் காவர்த்தியின் கட்டளை!" என்று.

ஆழ்வார்க் கடியான் தன் வாணுவில் முதன் மூதையாகக் குருவின் கட்டளைக்குக் மேற்படியு மறுத்தான். "ஸார்! அக்கா கட்டியதும் புயற் காற்றைத் தடுத்து நிறுத்தும்படி என்னுக்குக் கட்டளை யிருக்கன்!" என்று.

இதற்குள் பூங்குழலி சம்மா இருக்க வில்லை. ஒரே பாய்ச்சலாக ஓடிச் சென்று அக்காவின் தோலைப் பிடித்துக் கொண்டான். மந்தாவினி அவளை உதர்த் தன்னிடிலே ஓடினாள்.

ஆழ்வார்க் கடியான் டெட்டென்று ஒரு காசியம் செய்தான். சற்று முன்னால் முதன் மந்திரி மூதன்மலர்கள் அறையது

வந்த கதவன்ைட சென்று அதைச் சாத்தித் தாளிட்டான். பிறகு கதவை யாரும் திறக்க முடியாதபடி கைகளை மிதித்துக் கொண்டு விந்ஞன்.

கோடர்க்களால்குழந்துகொள்ளப்பட்ட மாண்ப்போல் காதுமுறழும் பார்த்து மிரண்டு விழித்தான் மந்தாகினி. தப்பிச் செல்வதற்கு வேறு வழி இல்லை என்றும், தான் இதற்கு வந்த வழியாக ஏதிர் செல்வ வேண்டியதுதான் என்றும் தீர்மானித்துக் கொண்டாள். அவன்போல் மரடியை நோக்கிய பார்வையிலிருந்து அவனுடைய உத்தேசத்தை மற்றவர்களும் அறிந்து கொண்டார்கள்.

கந்தரோழர் "பிடிவங்கன்! அவனைப் பிடித்து நிறுத்துங்கள்! அவன் எதற்காக வந்தான், யாைரப் பழி வாக்கலந்தான் என்று கேளுங்கள்!" என்று மேலும் கத்தினார்.

தூணின் வழியாக மேல் ஸ்டைத்துக்கு ஏறிச் செல்ல ஆயத்தமாயிருந்த மந்தாகினி தோளியிடம் மறுபடியும் பூங்குழலி ட்டுக் கேட்குகின். இம்முறை அவனைப் பிடித்து நிறுத்துவதற்குப் பதிலாகப் பூங்குழலி கையினால் சமீக்கைது செய்து ஏதோ கூறு முயன்ஞன். மந்தாகினி அதன் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டவன்போல், தீமே விழுந்து டேய்த அவல் விளக்கைக் கட்டிக் காட்டினாள்.

இதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த குத்தவை, "அப்பா! பெரியம்மாவின் பேரில் தாங்கள்தான் விளக்கை எடுத்து எறித்தீர்களா?" என்று கேட்டாள்.

"ஆம், மகனே! அந்தப் பேய் என்னைப் பார்த்த பார்வையை என்னால் சமீக்க முடியவில்லை. அதனால் விளக்கை எடுத்து எறித்தேன்!" என்று கந்தரோழர்.

"தந்தையே! பேயுமல்ல! ஆவியும் அல்ல! உயிரோடியுக்கும் மாதாசியே தான். அப்பா! பெரியம்மா சாவுவே இல்லை! மூதன் மந்திரியைக் கேளுங்கள்! எல்லாம் சொல்லுவார்!" என்று குத்தவை கூறிவிட்டு, மந்தாகினியும் பூங்குழலியும் மெளன வாக்கு வாதம் செய்து கொண்டிருந்த காட்சியைப் பார்த்தாள். உடனே அந்த இடத்துக்குப் பாய்ந்து சென்றாள்.

"மகனே! அவனிடம் போகாதே! அந்த ராட்சஸி உன்னை ஏதாவது செய்து விடுவாள்!" என்று கந்தரோழர் கூறிக் கொண்டே குத்தவையைத் தடுப்பதற்காகப் படுக்கையிலிருந்து பரபரப்புடன் எழுந்திருக்க முயன்றார்.

மீயவமான் மகன் வாய்மாதேவி அவ குடைய தோள்களை ஆதரவுடன் பிடித்துப் படுக்கையில் சாய வைத்தான்.

"பிரபு! சற்றுப் பொறுங்கள்! தங்கள் திருமகனுக்கு அபாயம் ஒன்றும் வராது!" என்று கூறினாள்.

“சோழர் குல தெய்வம்”

குந்தவை தன் அருகில் வந்ததும் மந்தானி அவளை ஒரு கணம் உற்றுப் பார்த்தாள். அப்போது வாரும் எதிர் பாராத ஒரு காரியத்தை இனியபிராட்டி செய்தாள். தனாயில் விழுந்து மந்தானியின் பாதங்களைத் தொட்டு எங்கடாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்தாள். மந்தானியின் கண்டனம் கண்ணிர் பெருகிற்று. அவள் குனிந்து குந்தவையைத் தூக்கி எடுத்து அணைத்துக்கொண்டாள். பிறகு இனியபிராட்டி அவளுடைய ஒரு கையைத் தோள் வகையில் சேர்த்துத் தன் கையினால் தழுவிப் பிணைத்துக் கொண்டு சக்கரவர்த்தி படுத்திருந்த இடத்தை நோக்கி வந்தாள்.

சக்கரவர்த்தி இப்போதுதான் மந்தானியின் முகத்தை நன்றாகப் பார்த்தாள். அவளுடைய நெற்றியிலிருந்து இரத்தம் வழிவகைக் கொண்டாள்.

“கவாமி! தாங்கள்தான் விளக்கை எறிந்து காயப்படுத்தி விட்டார்களா? ஐயோ! என்ன காரியம் செய்தீர்கள்?” என்று மலையாளன் மகன் அவறினான்.

“ஓய்ஓ, ஓய்ஓ! என் எறிந்த விளக்கு இவள் பெரிய விழியை ஓய்ஓ. அதற்கு முன்னாலேயே இவள் இரத்தக் காயத்துடன் வந்து சிங்குள். ஆனால் இந்தப் பாதை என்பெரியப் பாதை சொன்னாலும், சொல்லுவாள்! சிங்கும் சம்பி விடுவீர்கள். சிங்கன் எல்லாருமே அவளுடைய பட்சத்தில் இருக்கிறீர்கள். மலையாளன் மகனே! இவளிடம் உடல் பரிதாபம் படுகிறதே? இவன் யார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?” என்று சந்திர சோழர் கேட்டான்.

“தெரியும், கவாமி! இவர் என் குல தெய்வம். சோழர் குலத்துக்கே தெய்வம். என் அருமை மகன்காவினிலில் முழுநிப்பாய் விடாமல் காப்பாற்றிக் கொடுத்த தெய்வம் அல்லவா?.....”

“ஆகா! கூட அய்விதம் எம்படுதலா? குந்தவை ஒரு வேளை அவ்வாறு உன்னிடமும் சொன்னாள்?”

“என்ன கன்னா! பார்த்ததைத் தான் சொல்கிறேன். குந்தவையும் அப்போது குழந்தை அல்லவா? அவளுக்கு என்ன தெரிந்திருக்க முடியும்? அது சொந்தியைக் காப்பாற்றியது மட்டும் அல்ல. சோழ நாட்டுக்குத் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்த தெய்வமும் இவர்களின் தாங்கள் முதல் தீயில்

காட்டுக் கரடிக்கு இனையாகாமல் காப்பாற்றிய தெய்வம் அல்லவா?”

“கடவுளை! அதுகூட உனக்குத் தெரியுமா? இவன் இந்தக் கான் உயிரோடு இருந்துவருகிறான் என்பதும் தெரியுமா?”

“சேல காலமாகத் தெரியும். தெரிந்தது மூதல் இத் தேனியை எழு நாட்டிலிருந்து அகழ்த்த வரும்படி மூதன் மந்திரியிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.....”

“அகிருத்திரே! இது என்ன மகாராணி சொல்லுவது? இவன் உண்மையிலேயே அந்தக் களையர் மகன்தானா? இவன் உயிரோடுதான் விருக்கிறானா? இவன் இறந்து விட்டான் என்பது போய்யா? இவன் ஆயி என்னை வந்து சுற்றுகிறதென்று நான் என்னிய தெல்லாம் பிரமமா? ஏற்கெனவே என் அறிவு குழம்பி விருக்கிறது. எல்லாருமாகச் சேர்ந்து என்னை முழுப் பைத்தியமாகி விட்டார்களா!” என்று சக்கரவர்த்தி கத்திரோனான்.

“பிரபு! இவர் களையர் மகன் என்பது உண்மையானது. இவர் இறக்கவில்லை என்பதும் உண்மையானது. சக்கரவர்த்தி! என் பெரிய குற்றவாளி, நான் செய்த குற்றத்துக்கு மன்னிப்பே ஓய்ஓ. ஆனாலும் தங்கள் கருணையினால்.....”

“மூதன் மந்திரி! இப்போது தெரிவித்து. கோடிக்களையிலிருந்து நீர் பல வந்தமாகப் பிடித்துக்கொண்டு வர் சொன்னால் இவன்தான்! பல்லக்கில் வந்தவன் அந்த இடக்காரப் பெண் என்று நீர் கூறியது உண்மையல்ல!.....”

“மன்னர் மன்னு! அடியேனை மன்னிக்க வேண்டும்!”

“ஆகா! மன்னிக்க வேண்டுமாம்! சக்கரவர்த்தி என்றும், மன்னர் மன்னன் என்றும் கூறப்பட்ட ஒருவன் என்னைப் போல் ஏமாற்றப்பட்டது இந்த உலகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து நேர் திராது. எங்குத் தெரியாமல் என் இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும்? என் முன்னாலேயே சொல்லி விடுக்கக் கூடாது? இன்று சாலங்காலம் என்னுடன் அத்தனை நேரம் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறேன்? அப்போது கூட, என் சொல்லவில்லை! மூதன் மந்திரி! எங்கு என்சாம் விளங்குகிறது. பழையிட்டரை பர்கள் சொல்லுவது சரிதான். சிங்கன் என்னாருமாகச் சேர்ந்து எங்கு எதிராகக் குழ்ச்சி செய்கிறீர்கள்!”

“காங்கள் குழ்ச்சி செய்தது என் னமோ உண்மையானது. ஆனால் தங்க ளுக்கு எதிராகச் குழ்ச்சி செய்யவில்லை. எப்படியாவது கரையர் மகிழத் தங்க ளிடம் கொண்டு வந்து சேர்ப்பிக்க வேண்டுமென்று எண்ணினோம். அவர் கடலில் விழுந்து இறந்தது பற்றித் தங்கள் மனம் பிக்க வேதனைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்று மகாராணி யின் மூலமாக அறிந்து நான் இந்த முடி வுக்கு வந்தேன். மகாராணியும் அவ்விதம் ஆக்ரூபித்தார்கள். ஆனால் அவரை அழைத்துவருவது எனிய காரியமாவில்லை. அவர் உயிரோடிருப்பதாகச் சொன்னால் தங்கள் நம்புவது சிவமொ விருக்கும். ஆகையால் எப்படியும் அவரை இந்த ஊரில் கொண்டு வந்து சேர்த்த பிற்பாடு தங்களிடம் சேரவில் என்றுண்ணீர்கள். வேற்று மாலை கோட்டை வசதிகளுக்கு ிட்டத்தட்ட வந்த பிறகு மந்தரவீளி தேவி மறைந்து விட்டார். அவருக்குப் பதிவாக இந்தப் பெண் பல்லக்கிலே வத் தான். இன்றைக்கெல்லாம் தேவியைப் தெடுவதில் ஈடுபட்டிருந்தோம். அவர் பழையர் அரண்மனைத் தோட்டத்தின் மதின் ஏறிக் குதித்ததைப் பார்த்துவிட் டுந்தான் என் டேனும் அவ்வாறு மதின் ஏறிக் குதித்தான். ஆனால் இந்தத் தேவி அகப்படவில்லை. திருமலைபைப் பழையர் ஆடிகள் பிடித்துக்கொண்டுவந்தார்கள். சக்கரவர்த்தி! என் டேனும் அக் குற்றத் துக்காக மன்னிக்கப்பிரார்த்திக்கிறேன்.”

“மன்னிப்பதற்கு இது ஒரு குற்றத் தானா? எவ்வளவோ இருக்கிறது! அப் புறம் சொல்லுங்கள்!”

“அப்புறம், இன்று சேவகரவயம் வரை காத்திருந்தும், பழையர் அரண் மனைக்குள்ளே தேடியும், இவரைக் காண வில்லை. தங்கள் சற்று முன் கண் ணையாற்றித்தபோது காங்கள் எல்லாரும் அடுத்த அறையில் இவரைப் பற்றியே பேசிக் கொண்டிருந்தோம். இவர் எங்கே மறைந்திருக்கக் கூடும் என்றும், இதை வெல்லாம் பற்றித் தங்களிடம் எப்படிச் சொல்லுவது, யார் சொல்லுவது என்றும் யோசனை செய்து கொண்டிருந்தோம். அதற்குள் இவராகவே எப்படியோ தங்கள் சரீரிடக்கு வந்து சேர்ந்திருக் கிறார். பழம் கழுவிப் பாலில் விழுந்தது போலாயிற்று!”

சக்கரவர்த்தி அப்போது மந்தரவீளி தேவி இருந்த இடத்தைச் சொக்கினார். குத்தவை, பூக்குழை முதலியோர் அந்தப்

ரவிக் ரஞ்சன சபா (தேவட19)

101-2. எஃப்.ஹாசி அகிலிய, கங்கத்தா

சத்திரூ ஸ்ரீ தீபாகப் பிரம்மோத்தனம்

20-1-1953 முதல் 31-1-1953 வரை

இடம்: 3, என். ஆர். நான் ரோஷக் அமைக்கப்படுத்துவது கப்பலுக்குப் பத்திரிகை

திகழ்ச்சி விவரம்

20-1-53 மாலை 5-00 மணிக்கு

ஸ்ரீ தீபாகராஜா—தீபாகம் (191 அங்கத்தினர்கள்)

21-1-53 மாலை 7-15 மணிக்கு

சும்பகோணம் தனம்பரன், அழகிராமி, காட்டி கணேசன், மாயாபாட்டுப் பிள்ளை.

22-1-53 மாலை 7-15 மணிக்கு

மதுரை காவல்தீயநாதன், அழகிராமி, திருவாய்நடுக்கம், பட்டிப் பிள்ளை.

23-1-53 மாலை 4-15 மணிக்கு

ஆரத்தூர் சோழநாதன், எஜமனிக்கம், பாக்காடு மணி, சிவசாத்திரி.

24-1-53 மாலை 5-15 மணிக்கு

டி. சே. பட்டமலரன் & பார்த்திடி.

25-1-53 மாலை 4-15 மணிக்கு

மதுரை மணி, எஜமனிக்கம், பாக்காடு மணி, சிவசாத்திரி.

26-1-53 மாலை 4-15 மணிக்கு

அரையத்துடி, எஜமனிக்கம், பாக்காடு மணி, சிவசாத்திரி.

27-1-53 மாலை 7-30 மணிக்கு

பரதநாட்டியம்—ச. ச. கோமனா (மதுரை எஜமனிக்கம் சிவசாத்திரி).

28-1-53 மாலை 7-15 மணிக்கு

வேதநாயகி, அழகிராமி, கணேசன், பட்டிப் பிள்ளை.

29-1-53 மாலை 7-15 மணிக்கு

மன்னாட்சி சகுனீ ராஜ், கப்பலாசிரியர் திவா, பாக்காடுக்கம், சிவசாத்திரி.

30-1-53 மாலை 7-15 மணிக்கு

நாதன்—திருவாரூர் கப்பலாசிரியர், கருநாடு கோத்திராஜா - திவா.

31-1-53 மாலை 5-30 மணிக்கு

காவலன்—நாதன்

காயத்தை சாத் துணிவினால் துடைத்து விட்டு மருத்துவ வந்த சந்தனைக் குழம்பை அதன் பேரில் அப்புவதைக் கவனித்தார். "விடங்கள் மட்டுமே! உன் அத்தைவின் நெற்றியில் காயம் எப்படி ஏற்பட்டதென்று கேட்டுக்கொள்வாயா?" என்று, பூங்குழலி இரண்டு அடி முன்னும் வந்து, "கேட்டேன், பிசுபு! ஆனால் அத்தை சொல்லும் காரணம் பங்கிடைக்காத விவரங்களைக் கூற...!" என்று.

"என்னதான் சொல்கிறாய்? உன் விவரத்தை எந்தததால் ஏற்பட்ட காயம் என்று சொல்கிறாயா?"

"இங்கு, இங்கு! மயிலை முட்டிக் கொண்டதால் காயம் பட்டதாகச் சொல்கிறார். இரத்தம் வழிந்ததை அவர் கவனிக்கவில்லை பென்றும் கூறுகிறார்..."

சந்தர சோழர் அப்போது ஒரு மிக அபூர்வமான காரியம் செய்தார். கை கை பென்று நகைத்தார்! அம்மாதிரி அவர் சிரித்ததை மற்றவர்கள் பார்த்துப் பல வருஷங்கள் ஆயின. மீண்டும் மீண்டும் அவர் சிரித்த சினைத்துச் சிரித்தார். அனைவரும் அவரைக் கவனிப்புடன் உற்றுப் பார்த்துத் தொடங்கினார்கள்.

"முதன் மந்திரி! எதற்காக என்னை வல்லாரும் இப்படி உற்றுப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்? எனக்குப் புதிதாகப் கைத்தீயம் பிடிக்கவில்லை. பழைய கைத்தீயந்தான் மீள்கிறிருக்கிறது. இப்போது நான் செல்பதின் காரணம் உங்களுக்குக்கெல்லாம் தெரியவில்லையா? சோழ வன காட்டில் இவன் மயிலில் மோதிக் கொண்டு காயம் பட்டதாகக் கூறுகிறானா? அதை என் கனித்தான் சிரித்தேன். மயிலைப் பற்றிச் சொல்வானேன்? இங்கே ஒரு சிறிய விக்கிரகம் செய்யக் கூடக் கல்விடைக் காதே! சோழ சக்கரவர்த்தியின் தடிகளில் வராவது கட்டிப் போட விரும்பினால் அதற்குக் கூட ஒரு கருங்கல் கிடையாது! இவன் மயிலை மோதிக் கொண்டதாகச் சொல்கிறானாமே! சந்த மயிலின்மேல் மோதிக் கொண்டான்? பூங்குழலி! என்னுடைய கேள்வி!" என்று.

இதை யெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்த வானதிகள் முகத்தில் அப்போது ஒரு பிரகாசம் உண்டாயிற்று. அவன் எட்டென்று இரண்டு அடி முன் வந்து சக்கரவர்த்திக்கு வணக்கம் செய்து வினாள். "ஐயா! எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது. கட்டளை விட்டால் சொல்லுகிறேன்!" என்று.

"மென்தீர் மகிமை! நீ யென்று இங்கே இருக்கிறாயா? உன்னை இந்தனை நேரமும்

என் கவனிக்கவே இங்குமே இப்போது தட்டிவரும்? நீ முர்ச்சை படைத்து விழாமல் இருக்கிறாயா? அதனே ஆச்சரி யந்தான்! உனக்கு என்ன தோன்று கிறது? எதைப்பற்றி? சொல்!" என்று சக்கரவர்த்தி ஆக்குபித்தார்.

"இந்தத் தேவி மயிலை மோதிக் கொண்டதால் காயம் பட்டது என்கிறீரா! அதைப் பற்றி எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது, ஐயா!"

"என்ன? என்ன? நீ புத்திராமி! பெண்! உனக்கு எதேனும் காரணம் புரிகிறதும் புரிக் கிருக்கும்! சித்திரம் சொல்! சமு காட்டில் மயிலில் முட்டிக் கொண்டு அந்த இரத்தக் காயத்துடனே இங்கே வந்திருக்கிறாயா?"

"இங்கு, ஐயா! இந்த அரண்மனைத் தோட்டத்தில் சிற்ப மண்டபம் ஒன்று இருக்கிறதல்லவா? அதற்குள்ளே இரக வணன் தூக்கிப் பிடிக்கும் காவலர் மயிலுன்று இருக்கிறது. ஒருவேளை அதில் இவர் முட்டிக் கொண்டிருக்கலாம்!"

இவ்விதம் வானதி சொன்னதும் அந்தனை பெரும் விவரப்புக் கையில் மூழ்கிப் போனார்கள். "இருக்கலாம், இருக்கலாம்!" "அப்படித்தான் இருக்கும்" என்று ஒருவருக்கொருவர் சொல்விக் கொண்டார்கள்.

சூந்தலை வானதிகள் நெற்றியைத் தொட்டுத் திருங்கடி வரப்படுத்துபால் கையை நெறித்து, "அடி என் கண்ணை! என்ன புத்திராமிபடி! நீ எங்களுக்குக் கால்தொன்னுத உனக்குத் தோன்றி யதே!" என்றார்கள்.

பூங்குழலி அதைக் கோபத்துடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்து விட்டு, தன் துடைவண்களே அத்தைவிடம் சரிக்கறது பாகையில் பிசுபினான். பின்னர்,

"ஆமாம்; சிற்ப மண்டபத்தில் உன்ன மயிலாளும்! அந்த மண்டபத்தை நான் பார்த்திருந்தால், எனக்கும் அது தெரிக் கிருக்கும்!" என்றார்கள்.

சக்கரவர்த்தி மந்தாஸனையை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டே "ஆமாம்; வயி தெரியாமல் தவித்துச் சிற்ப மண்டபத் தில் மயிலால் முட்டிக் கொண்டிருக்கிறான். எங்கே போவதற்காக வயி தேடினானா, தெரியவில்லை. கைடையில் இங்கே வந்து சேர்ந்தான்!" என்றார்கள்.

"தங்கனிடம் வருவதற்குத்தான் வயி தேடி இருக்கிறது. அந்நாள் பற்றிச் சென்றும் சந்தேகம் ஒன்று, மயிலே இவர்கனிடம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். தங்கனைத் தரிசிக்காரல் இவ்விடம் விட்டுப் போகமாட்டார் என்று..."

"நான் வம்பலிங்கி, முதன் மந்திரி! என்விடம் இவன் வருவதாக இருந்தால் முன்னமே வந்திருக்க மாட்டானா? இரு பத்தைந்து வருஷமாக வந்திருக்க மாட்டானா? இத்தனை நான் பொறுத்திருந்து வருவானேன்? என்னைப் போக வந்து வந்துவானேன்? ஆம், ஆம்! இவன் பேய் வடிவத்தில் இருப்பதாக என்னிடம் கொண்டிருந்தேன். அதுவும் உண்மை தானே? பேயைப் போவதற்குச் சமீப நாட்டுக் காடு மலைகளில் அலைந்து திரிந்து வந்திருக்கிறான். நான் இத்தனை காலமும் அரண்மனைச் சேகரமாகவில்லை ஆழ்ந்து காலங் கழித்திருக்கிறேன். குற்றத்தின் சக்தியைத்தான் என்வென்று சொல்லுவது? இவனைப் போன்ற உருவத்தைக் கண்டு எத்தனை தடவை என் உண்மையினை அடைந்திருக்கிறது? யார்க்குண்டது? இப்போது வந்ததைப்போல் இதற்கு முன்னாலும் இரகசியமாக வந்து என்னைப் பார்த்துவிட்டுப் போனானோ, என்னமோ? நான் பிராக என்று என்னி மிரண்டு வந்தேன்!.....இருபத்தைந்து ஆண்டு! இருபத்தைந்து ஆகும்!"

இவ்விதம் தங்குத தாமெப்பெகிறவர் போவச் சொல்லி வந்த சக்கரவர்த்தி இவரென்று அகிருத்தரின் பக்கம் திரும்பி, "முதன் மந்திரி! நீ ஏதோ குற்றம் செய்ததாகச் சொல்லி மன்னிப்புக் கேட்டிரே? அது என்ன குற்றம்?" என்று ஆத்திரத்துடன் கேட்டார்.

அகிருத்தர் "சக்கரவர்த்தி! குற்ற வாளியிடமே குற்றத்தைப் பற்றிக் கேட்பது தர்மமா?" என்றார்.

"பின்னே, யாரிடம் கேட்கிறது? ஆம்; ஒருவரிடமும் கேட்க வேண்டிய தில்லை. உம்முடைய முத்திலேயே எழுதி விருக்கிறது. இவன் கடலில் விழுந்து இறந்துவிட்டதாக வந்துசொள்

விரே? அதுவே பொய்! இருபத்தைந்து வருஷங்களாக அந்தப் பொய்யை நீர் சாதித்து வந்தீர். நானும் கம்பி வந்தேன். அகிருத்தரே! உண்மையிலேயே உமது குற்றம் மிகப் பயங்கரமானது!....."

"அதற்கு நான் மட்டும் பொறுப்பானி அவ்வ, சக்கரவர்த்தி! கதையர் குல மகளும் பொறுப்பானிதான்! அவர் கடலில் விழுந்தது என்னமோ உண்மை. பிறகு புனர் ஜன்மம் அடைந்தார், தங்கனிடம் அவர் உயிரோடிருப்பதைச் சொல்ல வேண்டாமென்று வாக் குறுதி வாங்கிக் கொண்டார். வாக்குறுதியைக் கொடுக்காவிடில் மறுபடியும் உயிரை விட்டு விடுவேன் என்று சொன்னார். இவைவேல்லாம் உண்மைவா என்பதைத் தாங்களே அவரிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளலாம்."

"கேட்க வேண்டியதே இல்லை! அவ்விதமே இருக்கும். ஆனாலும் நீங்கள் எவ்வாறுமாகச் சொந்து எனக்கு எதிராகச் சதி செய்கிறீர்கள் என்று நான் உறுதியிலே தவற ஒன்று மில்லை அவ்வாறு?" என்றார் கந்தர சோழர்.

"நான் செய்த குற்றத்துக்கு மன்னிப்பு இல்லைதான், மன்னிப்பு நான் கோரவும் இல்லை. ஆனாலும் பய வருஷ காலமாக என் மனத்திலிருந்த பாரம் இன்றைக்கு நீங்கி விட்டது. இனி எனக்கு விடை கொடுங்கள். திருவாரங்கம் சென்று ஸ்ரீ சங்கராதருக்குச் சேவை செய்து என லாட்களைக் கழிக்க அனுமதிபுங்கள்!"

"அது முடியாத காரியம், பிரம்ம சாயரே! நீர் அன்று செய்த குற்றத்தினால் இன்று எத்தனையோ குழப்பங்கள் பரந்திருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் நீர்த்து வைத்து விட்டால்வா நீர் சங்கராதருக்குச் சேவை செய்யப் போகவேண்டும்?" என்றார் சக்கரவர்த்தி. (தொடரும்)

தன்பக்களுக்கு
பொங்கல் வாழ்த்து!
பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக!

ஆமைக்குடி
(கடம்) K. ராமசந்திரன்

"சாதகிருஷ்ண பீடங்கள்"
கண்டோன்மெண்ட் - திருச்சிராய்ப்பட்டி
தந்தி விவரம்: "கடம்" - திருச்சி

செ

இரவு பதினொரு மணி. சங்கு ஓட்டமும் கைபுமாக மூல மரத்தடிக்குப் போய் சேர்ந்தான். அங்கிலிருந்து தடிவை என்னமேயே தொண்டியிருந்த மூழியோன்றிய போட்டு லுடினும். தொட்டத்தில் இவ் னொரு மூலியிலிருந்து விட்டை கோக்கி கைவைக்க கட்டினான். கீழ்மதியாக அந்திரவு தாக்கும்போது. சங்கு இக்கமயமானவைவுகள் கண்டான். இந்த சங்கு யா என்று கிணக்கிதீர்க்க? ஐயீந்தார் விட்டு மையமந்தாரன்தான் சங்கு.

அதிகாலையில் விழித்துக்கொண்டு, தன் பொறியைத் தொங்கிவிட்டு, எழுந்து கெங்கிக்குக் கிண்பியினான் சங்கு. வழுக்கத்தான விடவெகு உந்தாகத்தான் தான் கெம்பினான். ஆனால், கையால் வேலையை முடிந்ததாகத் தொடங்க முடியவில்லை. காரணம் பக்களையில் துறைத்ததுமே, ஒரு விஷயம் சங்கு அவர் தாக்கி வாரிப் போட்டது. தாங்கி கொண்டிருந்த ஐயீந்தாரின் படுக்கையில். அவரது வலது கைப்புறத்தில், அவரது கைத்தடி - ஈந்தைல என் இரவு அவன் தொட்டத்தில் பதுக்கிய. அதை கைத்தடி - கொஞ்சாகக் கிட்டுத்து என்னும் அவனுக்குத் தாக்கி வாரிப் போடாமல் என்ன செய்யும்? சங்குவுக்கு மெஞ்சில் ஈரம் கண்டது. "இவ் தப்ப முடியுமா? இதுவே" என்று எண்ணியிட்டான்.

ஐயீந்தாரின் வலது கை போல் கிண்பிவந்தான் செயகன் ஜம்பு. ஐயீந்தாரின் மறுமீதி ஜம்பு. ஐயீந்தாரின் கரையிலேயே ஜம்பு கையத்ததான் கட்டம். ஆனால் ஜம்புவுக்கும் சங்குவுக்கும் அல்லலாக உந்துக் கொள்ளாது. எல்லாம் பூணியும்தான்!

"ஜம்ம விசேஷ ஜம்புமிடம் மாட்டி கொண்டு செல்" என்று எண்ணித் தனது முட்டைவந்தைத்துக்காகத் தன்னைவே கொண்டு கொண்டான் சங்கு.

அன்று அவன் தவிர்த்த பண்டங்கள் அவன் தொண்டியிலேயே இறங்க மறுத்தன. காலையில் தடிவைக்கண்டதிலிருந்து, இவ் ஒரு பக்கமும், மொத்தம் ஒரு பக்கமும் அவனைப் பிடுங்கித் தின்றன என்று உதயவேண்டியதில்லை. வேத காலாக அவன் கண்டான் உறுத்திக் கொண்டிருந்த ஐயீந்தாரின் கைத்தடி. இன்று அவன்

மாதந்த மேலும், உறுத்திக் கொண்டிருந்தது. ஐயீந்தாரின் கைத்தடி அவர்தான் கிண்பானது. அதில் எத்தனையோ மணிகள் பிண்கெப் பட்டிருந்தன. அந்தக் கைத்தடி எத்தனையோ கைக்கண்டகான குயாப் பெறுமான முன்னது என்று கைக்கெடுக்கப் பட்டிருந்தது! அதனால் அதைத் திருவிட்டால், அப்புகுக்குக் கெங்கியில்லை; கரையிலேயே தொட வேண்டாம்; அடுப்பை வைத் வேண்டாம் என்று கிண்கிண்தான் சங்கு. ஆனால் அவன் காலியத்தில் தொற்றுப் போனான்.

கன் விழித்த ஐயீந்தார், உலாவப் போவதற்கு முன், ஜம்புவைத் தனியாராய்விட்டு அழைத்தது. "என் தலைமாட்டில் இருந்த தடிவைப்பி, பக்கவாட்டில் புரண்டு விட்டதைக் காரணமென்ன?" என்று புறம் விசாரித்தார்.

"அது ஒரு கதை" என்று கருக்கமாக முடித்தான் ஜம்பு.

"சரி, புறப்படு. பேசிக் கொண்டு போகோம்" என்று உறிஞ்சி. உலாவக் கிண்பினார் ஐயீந்தாரும் ஜம்புவும். வழியில் ஜம்பு சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

"நேற்ற இரவு முன் ஜாமத்திலேயே கங்கன் அங்கித தாங்கிவிட்டார்கள். சங்கு கை வேலையை முடிக்காமல் விரைவ விரைவ வந்து கொண்டிருந்தான். அவன் வேவு பாரிப் பதை கவியமாய் என் கவனித்தேன். நெற்று கோத்துக் கெங்கியம், திருட்டுப் பாரி எங்கிலாரும் தாங்கி விட்டதாக எண்ணிக் கொண்டு தடிவைக் கிண்பிக் கொண்டு கொண்டுபுறமாக கருவினான். என் பின் தொடர்கிறேன். தொட்டத்தில் அதைப் பதுக்கியதை ஓட்டு மாமரத்தின் பிண்கு

விருதி கவனித்த நாள், அவர் எதிர்த்தும், தடிமனாக இரப்பிக் கொண்டு வந்து தங்கைப் படுக்கையிலேயே போட்டு வைத்தேன். காலை யில் சங்கு பங்கனாயில் காயடி எடுத்து வைத்ததும், அடுத்த தடிமனாக கண்டதில் அவனுக்குப் பெரிவதொரு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். பாலம், அவன் மூத்தலில் சயாடயில்கு, 'சங்கு அலோக்கியன்' என்று நாள் இத்தனை நாள் இனிப்பிக்கிறபோல் கூறி வந்ததை அப்பன் காணிய வாங்கிக் கொள்ள வில்லை" என்று முடிந்தான் ஸ்டீப். ஸ்டீப்தர் பதில் ஒன்றும் கூறவில்லை. ஒன்றும் கூறாததுபோல் பங்கனாவுக்குத் திருப்பினார்.

“சிறப்புகள் அலைவதையும் வேலை அறந்த அழைத்து வா” என்று ஸ்டீப்தர், அவர் குளியல் கடுமையி லிங்கியை! சங்கு வுக்குத் தங்கையர் சுற்றியது; ஸ்டீப்தர்க்கு ஓரா பிந்தம்!

சாம்பாருக்குப் புனிதவை கரைத்துக் கொண் டிருந்த சங்குவுக்கு, ஸ்டீப்தரின் ஓலை வந்த தும், வயிற்றில் புனிதவை கரைத்தது. போய் விட்டான் மனத்ததைப் படிப்படுத்திக் கொண்டு.

வேலைபாட்டன் பாவனம் கூடினார். சந்த ராடியும் ஒடுங்கி விளக்குச் சங்கு, ஸ்டீப்தரின் தைத்தடிமனாக கொண்டு வரச் செய்த அவன் கையில் கொடுத்தது. எடுத்துக் கொண்டிருந்த அருப்பில் அரைத் தொகுக் கொண்டு! கடைக் கடுங்கக் கொள்ளப்படி. சொந்தான் சங்கு.

ஸ்டீப்தர், எதற்குமேல் ஒரு வார்த்தையும் பேசாததாய் சங்குவுக்கு ஐந்தாம் மெறித இறக் கிறது. ஸ்டீப்தர்க்கு ஆத்திரம் அதிகரித்தது.

பொருளின் தன்மையில் கூடிப் பேசினார்; “என்று வைத்தவர்க்கா வேலை இது? எழுமா லுக்கு மூலிக் கொண்டு ஏற்பட்டு விட்டதா? பையன்சையும் சங்குத்துக்களும் சீரம்பிய—

இவ்வளவு கால நம் பொக்கிஷ மாயப் போற்றி வந்த தடிமன— திகிலென வாக்க எப்படி மனம் வந்தது?” என் றெல்லாம் பல வாருகப் பேசிக் குழம்பிச் கொண்டனர்.

“ஸ்டீப்தர் குடைபு கைத் தடி அவர்-அதை என்ன வேண்டு மாளுதும் செய் வலாம். அதைப் பற்றிக் கவலைப் பட நாம் பார்க், என்று சீர்த்த தடி-அவர்-அவன் அகதரில்

தடிமந்த பொழுது, அவர் கவனா வெறித் துப் பார்த்துக் கொண்டு வந்திருந்தார். அதைக் கவன மூடிக் கொண்டு வரும்படி ஸ்டீப்தர்க்கு ஐந்தாம் செய்தார். அவர் அருகில் சென்ற வாய் திறமாய் சீக்குள் ஸ்டீபு.

“என் நிமிசென்று பேசாட்டைதவாக 101-ம்விட்டார், ஸ்டீபு!” என்று புல்சீரில் புடவ் கேட்டார் ஸ்டீப்தர்.

ஸ்டீப்தர்க்குச் சிறித தெம்பு வந்தது. “கைத் தடிமன என்னும் மறக்க முடியவில்லை” என்று தாழ்த்த குரலில்.

“கவலைப்படாதே, ஸ்டீபு! ஒன்றுபோனும் இன்னொன்று. இன்னும் அழகும் வேலைப் பாடும்-அவனின் தடி, சீரே பார்த்தும் போய் பாவி அப்போழுது! இதற்கு ஏன் வருத்தம்?”

“ஸ்டீபு, இதோ பார்க்! உன் வருத்தம் நான் அதிவேகம். எனக்கு மூலிக் கொண்டு ஒன்றும் இல்லை. என் அருகில் வா, ஒரு சலிபம் உனக்குக் கூறவிடுவோன். அந்த வேன் ஸீப் புன் தடிமன வெகு காலமாய்ப் போற்றி வந்தேன். அதற்குள் பொக்கிஷம் அடைந்து விடப்பதை பாவனம் எப்போத்கள். ஆனால் சமர்த்தது நான் மீசம். உங்களைவதையும் ஒவ்வொரு விதத்தில் சமர்த்திய அந்த வேனிப் பட்டி வெறுத்தடிமன அருப்போரிய உபயோ கித்தவிட்டோம். இதோ இத்தப் பொட்டிக்கு இதுப்பதுதான் அசல் தடி! என் பொக் கிஷம் எல்லாம் இவ்வந்தான்! இன்று வரை இத்த சலிபம் என்னோடு சீர்தது” என்று கூறிய வண்ணம் உதவியிலிருந்த பண்பணப் பான கைத்தடி ஒன்றை கூருவினார்.

ஸ்டீப்தர்க்குத் தன் கண்ணி எப்ப முடிய வில்லை. அதே பட்டி, அதே வேலைப்பாடு, அதே வேகஸீப் புன். திகிலெனவான தடி யின் அண்ணல்! அந்த சலிபம் அவர்க் கொடு சீர்தது. சங்குவுக்குத் தாலைண்டிப தண்டனைவும் பாக்கிசீர்தது.

பரதநாட்டிய அங்கேற்றம்

பம்பாய் சென்ட்ரல் ரவீந்திர நாதம் டிராபிக் மாணாஜரான ஸ்ரீ எம். ஜி. ஸுபரின் புத்திரி ருபா சங்குலிக் பரதநாட்டிய அங்கேற்றம் பம்பாய் பரத நிய வித்வா பவனத்தில் இத்த மாதம் ஏற்படாக நடைபெற் றது. ரவீந்திர நாதம்க்குக் சோனமாத வந்திருந்து மேற் படி நடனத்தை மீசவும் ரவீத் துப் பரதநாட்டியர். ருபா! எங்குமி மாதுங்கா ஸ்ரீ ராஜ ராஜேசுவரர் பரத நாட்டிய காமந்திரத்தின் மாணவி.

தமிழ்க் களஞ்சியம்

14. கே. சி

19. இருக்கிறதாக்கும் சிங்கம்!

தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு நாடகம் இயல்பாக வந்து விடும். கம்பருக்கோ சொல்லவே வேண்டாம். தானாகக் குதித்துக் கொண்டு வந்து நிற்கும் நாடகம். அப்படி வந்த நாடகம் ஒன்று.

இரண்டாம் — பிரகலாதன் எம்பந்தமான கதைகளை எத்தனையோ பேர் எழுதித்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனும் கம்பர் மாதிரி நாடகம், பாத்திரம், உணர்ச்சி பாடல்கள், எல்லாவற்றையும் ஒன்றாகக் கலந்து உருவம் சிருஷ்டித்தது யாரும் கிடையாது.

சரஸ்வதி ஸ்ரீரத்தினம் அபாரமான பத்திரிதரது பிரகலாதனுக்கு, பிரகலாதன் ஸ்ரீரத்தினம் (கம்பருடைய சிருஷ்டிதான் பிரகலாதன்) கம்பருக்குப் பத்திரிதரது விடுகிறது. நாடகம் பிரகலாதன் என்பதைச் சொல்ல வேண்டாம்.

கம்பரிடம் பத்திரிதரது உணர்ச்சியில் நிலையாகிய நீர்நெறதைக் கொஞ்சம் பார்க்கலாம்.

ஒரு நாடகம்தான்.

கம்பருக்கு ஒரு காட்டின் வழியாகத் தவித்து நடந்து போவதாக ஒரு பகற்களவு. கவி எழுந்ததில் வந்து போவதெல்லாம் நிகழ்ந்த காரியம் என்று எண்ண வேண்டாம். பகற்களவுதான் எல்லாம்.

ஆம், வகாந்தமாகக் காட்டின் வழியாக கம்பர் நடந்து போகிறார். ஒதுக்கிப் படுத்திக்குந்த புலி ஒன்று எழுந்து திட

தென்று அவர்மேல்ப் பாய்வதற்கு வந்து விட்டது. பாய்ப்படவில்லை கம்பர். புலியை அதட்டிய பாவனையில்ப் போகிறார்:

வேகமன் சிவந்து,
வேகமன் குறுக்கி,
வேதன்குடேருத்(து). என்

அங்கம் பிளக்க
வரும்புலி வே! அங்(து)
இரண்டாம் கம்பர்

பங்கம் படப்பட
வங்கி ரங்கரன்
எந்தவன் ட

சிங்கம் இருக்கெ
தருவன்கு கோவையன்
சிங்கமே வே.

[பெயுவாக் குறுக்கி: சிங்கித சிந்த வாய் இப்படியும் அப்படியாகக் குறுக்கி: என் அங்கம் சிங்கம் வரும் புலியே; என் உடம்பைச் சிங்கம் வரும் புலியே; பங்கம் படப்பட: சிங்கிதவன் பட; வங்கி ரங்கரன்: உரிமையான எதற்றாய்; உரம் பதறி உடை சிங்கம்: மாரியைச் சிந்தித உடை வகிமை ஸ்ரீரத்தினம்.]

பாடலில் நாடகம், ஹாஸ்யம், பத்திரிதரது பண்பு எல்லாம் கலந்து அழகாய் விளைவாடுகிறது. அரிய விஞ்ஞானம்.

வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த ஆரோக்கியத்திற்கும்

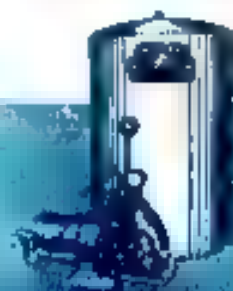
கவர்ன்மென்ட்
ஆயில் பாக்டரி
கொழிக்கோடு

கொடுக்கப்பட்ட மாதத்திற்கும் உ மத்திய
இருவருமில் பிடிவு.

மார்ச்சு-00-17

- 1 தண்ணீர் பம்புகளினே
முத்திரை தண்ணீராவது
- 2 குடி கொடுத்துடன் அபரி
பிதவர தண்ணீரேப்பினை
- 3 கழிதல், கழியிடுதல்
கொத்துக்கு கொத்தாவது
கொத்தாக்காவதுக்கொத்தல்
- 4 கைத்திறந்துகொ பத்திர
பொத்தாவது அகவது
அகவதுபிடுகினை
- 5 கைத்திறந்துகொ கொத்தினை
பொத்த கொத்துபத்திர

பம்புகளினேபெயர் கொத்தாவது
"மலர்ந்த கொத்தோடு"

MYERS
SIPHON

காட்டி சப்கை
ஸ்பெஷலிஸ்ட்ஸ் லிட்.
45, தம்பு கொட்டு தெரு, கொத்தி-1

**விரைவில்
வருகிறது**

மநீ கஜானஞ் புறாடக்ஷஸ்

மதமயமா

தமிழ்

மேலதிகம்

16. Өлөмү

www.ck12.org

[illegible]

www.scribd.com

UDFPL & more at UDFPL.org

ஸ்ரீ கஜானந்த புரோடக்யன்ஸ்
 6-ஓ, பீரோட் ரோட், பெங்களூர் 560002

பு. கஜராமன் புரோடக்டன்ஸ்
115-B, ரெய்லிக் ரோடு - - - - - தாயார்-31

நாலைதழின் பரிசு

பி. ரங்கராஜன்

விடக்குடும் வாசலுக்குமாக வட்டி
நடத்து வகையானீன் காக்கக் துவண்டு
விட்டன. கெடாததில் மணி பார்த்துப்
பார்த்த அவக் கண்கள் பூத்துவிட்டன.

காலைக் காப்பி கட்சி சாப்பிடாமல்
எட்டையை மாட்டிக் கொண்டு வேலியே
போன அவக் கணவன் வாகனேவன் மணி
ஒன்பது ஆளோம் விட்டுக்கு வந்தது அவ
ளுக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. "இப்படியும்
ஒரு புருஷர் உண்டோ?" என்று அவன்
ஆச்சரியப்பட்டான்.

குந்திதமாகப் பந்து மணிக்கு வேர்த்து
விறுவிருக்க, காலில் ஏழாம் செங்குண்டாக
கதவுமாத உத்தே துறாந்த வாகனேவனாக
கையாணி ஒரு குறும்பர் சேர்ப்புடன் வர
வேற்றவனாய், "செட்டுக் கச்சேரியை மத்தி
பாசாநவைத்துக்கொண்டாப்படாதோ? காப்பி
கட்சி சாப்பிடாமல் அதென்ன சிட்டாட்டம்
லெண்டியிருக்கிறது?" என்று.

"என் சிட்டாட்டம் போனென்? நேதி
பதினாசாகவில்கி. கையில் காணா என
குல் காலாது இங்கி. பாசிடமாவது கை
மாற்று, காக்கி வரலாய் என்று வேலியே
போனான். சிட்டாட்டம் போய்விட்டென்.
என்று சொல்லுகியும்? நல்ல சேவாணி!"
என்று சொல்லிக் கொண்டு கைப்பிடித்த
குபாய் கொட்டுக்களை வேலியே எடுத்து
அவனிடம் கொடுத்தான்.

"என்னப்ப பா, எத்தனை இருக்கிறது?"

"குறும்பது இருக்கிறது."

"சரி. நவத்துக் கொன். 1 என்ன செம்
வாயோ, எது செவ்வாயோ, எதைக்குத்
தெரியாது! ஐதம்நேதி வரைக்கும் எக்கி
இவ்வொல் காலாணுக்கடிக் கேட்கக் கூடாது.
கேட்டும் பிரயோஜனமில்லை!"

"இந்த குறும்பது குபாய்க்கும் இப்போது
செலவு எடுத்துவிட்டதோ?"

"அதென்ன செலவு, அப்படிய?" என்று
ஆச்சரியத்துடன் கேட்டான் வாகனேவன்.

"சொல்லுகிறேன். முதலில் காலை அவன்
ய்க் கொண்டு காப்பியைக் குடிக்கான். அது
ஆயிரம் பச்சைத் தண்ணீராகப் போய்விட்
டது!" என்றான் கையாணி.

வாகனேவன் முற்றத்தில் இதன்வி அவசர
அவசரமாப் பக் கை காக்களை அலம்பிக்
கொண்டான்.

"இப்போது சொல்லு, கையாணி என்ன
செலவு வந்திருக்கிறது?"

"காப்பி சாப்பிட வேண்டாமா?"

"வேண்டாம் வழியில் சாப்பிட்டி
விட்டேன்!"

"உக்கத்தானிருக்கு அன்னா கடிதம்
எழுதி விடுக்கோன்."

"இன்று லாபிற்றுக் தொழையாச்சே,
தயாய்வது?"

"எதன்பிரண்டெனிலுமில்ல வந்திருக்கிறது.
கேளுக்களென், அன்னாவுமில் மண்ணிலுமில்
காலைக் காலை இங்கே வந்துள்ளோம்.
உக்கனை சலிப்புக்கு வரச்சொல்லி எழுதி
விடுக்கோன். அன்னா, வந்தாய் ஒரு வார
மாவது தங்குவாக்கன்."

"நிகரென்று எத்தனை வந்துகோ?"

"காத்தான் எழுதினென், அவகிப்பார்த்து
எத்தனைபோ என்னவிறு. அவனுடைய கை
பாணத்தில் போதுபார்த்ததுதானே? சிலகன்
அப்போழுது கடல் பார்த்தவில்கி. அன்னா
கையாணத்துக்கு சிலகன் எங்கே வந்திருக்க?"

"அதற்காக இப்போழுது, தம்பதி செந்
மாக வந்து வங்கி எம்மாம் தரிசனம்
தரப்போகுகோ?"

"உக்களுக்கு எப்படியும் எக்கன் மறுக்
பாசுப் பிடிக்காது. அது என் பாவம்!"
என்று சொல்லிக் கொண்டு, 'விறுட்'
டென்று எணவந்த எட்டுக்குள் பாய்க்கான்.

அவகிச் சட்டென்று பிடித்து நிறுத்தி
"அடி அடெட் கமொ கிளையாட்டுக்கு ஏதா
வது சொன்னால் இப்படிக் கோபத்துக்
கொள்ளலாமோ? காலைக்குக் காலைவா வரு
குகோ! எங்கே கடிதத்தைக் கொண்டு வர
படிக்கலாம்?" என்றான் வாக.

கையாணி கடிதத்தைக் கொடுத்தான்.
அதைப் பிடித்துப் படித்துக்கொண்டே "உக்
மண்ணிக்கு வயது என்ன இருக்கும்? இரு
பதா?" என்று கேட்டான்.

"என் வயதுதான். ஆனால் எற்று உவரம்."

"அப்படியா? அவதும் உக்கைப் போலவே
வெண் அழகாக இருப்பானா?"

"ஏ, எப்போத்தாலும் இந்தப் பேச்சு தானா? என் இப்பொழுது கோவல் விடுகிறேன். அன்னா சொசைத்துக்கு ஆசைப்பட்டவன். எங்கே மத்தியில் அரிதப் பெண்டினை, அசைக்கமாயம் பார்ப்பது. கோவலாயம் பார்ப்பது முதியவத்தா விட்டுவிட வேண்டும். இங்கே விட்டாக என்ரு மானம் போய்விடும்" என்று என் சைக்கை செய்தான்.

"என்ன, இந்த கெயானிக்கு இவ்வளவு கோபமும் சரிதென்கும் வருகிறதா? என் அப்படி என்மாம் இருப்பெனா? அவ்வளவு டுட்டானா?" என்று அவனை மொதலாம் செய்தான் வாக.

அன்று வாகதெவன் சீட்டு விளையாடு வதற்குப் பரி விட்டுக்கும் போவனிக்கி. வாய் போகும் விருத்தினர்களை அப்படி எப்படி உபாசப்பது என்ற கேள்வியில் முனைவைக் குழப்பிக் கொண்டான்.

"என்ன வேலை, அவர்கன் வரும் போது நான் வெறுக் கழுத்தோடு இருக்காய்க் கழுத்து கிதையச் சங்கிவி பன்னிப் போட்டும் கொண்டுபோன அதைச் சொல்லுங்கள். காதுக்கு மட்டும் ஒரு கைசத்தோடு வேண்டும். அதையும் என் பன்னிக் கொண்டு விட்டான் எனக்கு சிகி யாகும் இவ்வி. இப்பொழுது அதற்கு அவசரமில்லை. என்ருது வருஷம் போகலாம். என்ருவி பன்னிசுதில் உங்க ளுக்கு உற்பட்ட சிரமம் இன்னும் நீடித்திருக் காது" என்றுள் கல்யாணி.

"சரி, அதைப் பற்றி இப்பொழுது என்ன? என் அதிகாரமில்லை சலிவடிக்குப் போய் விட வேண்டும். எவ்வகையிலே 'டாக்ஸ்'க்குக்

கோவல் கைத்து விடுகிறேன். சிலம் சலிவடிக்கு வருகிறதா?"

"என் எத்தகு? அன்னா அவ உங்களுக்குத் தெரியாதா? எனக்கு எத்தனையோ வேலை இருக்கிறது. சிக்கல் மட்டும் போய்விட்டு வருங்கள்."

அடுத்த நாள் அதிகாரமில் வாகதெவன் தன்னை வந்துக அவன் எத்தகுக் கொண்டு சலிவடிக்குப் புதப்பட்டு விட்டான். அன்று சலிவ் அதை மணி தாண்டமாக வந்தது.

இரண்டாவது வருப்பினிருந்து வாகவின் கைத்துவன் கோவல ளும் அவன் மனைவி சாதையும் இரப்பினுக்கள்.

வாகதெவன்க்கண்டதும் கோவல என் "தூக்கோ! மிஸ்டர் வாக. சொம்ப சாதிக்கவாகக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் போல் இருக்கிறது. என் கைதம் கைத்திருக்குமோ" என்றுள்.

"கைத்தது" என்று கோவல் க் கொண்டு. கோபுலின் மனைவி சாதையும் பார்த்தான் வாக. பார்த்தவன் அப்படியே அடக்கிது

விட்டான் ஒரு சிலிவம். தோது கைனில்துக் கொண்டு, "போகலாமா! டாக்ஸ் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று கோவலியடி. அவர்கன் அதைத்துக் கொண்டு வென்யே வந்தான்.

கோவலனுக்கும், சாதைக்கும் வாகவின் விட்டிக் சாதிப்பாராம் வந்தது. கோவல என் தன் அருகைத் தக்கைக்குக் கைத்தா விளிருந்து விதம் விதமான புடவைகளும், தூக்கெட்டுகளும் வாகவி வந்திருந்தான்.

"என்ன, அன்னா! இவைகென்கலாம் சொம்ப சொம்ப சீரமாதமாக இருக்கிறதே. இவற்றைக் கொண்டு எழு கல்யாணம் பன்னி விடலாம் போல் இருக்கிறதே!" என்று சந்தோஷத்தோடு கோவல் ஆச்சரியம் பட்டான் கல்யாணி. வாகவுக்கும் அது பெருமைவாகவே இருந்தது. தனக்கு அத்த கைப பன்னிக்கா கைத்துவன் வார்த்தையில் அவன் பெருமை கொன்னாமல் என்ன செவ்வாக?

கோவலன் மனைவி சாதையும், கல்யாணி புடன் மனம் கைத்து பழகினாள். "அக்கா, அக்கா" என்று எதிரி வந்தி வந்தான்.

"இந்தச் சங்கிவி எத்தனை பவுள் அக்கா? புதுக மாதிரி இருக்கிறதே" என்று அவன் கங்கிவிவை வாகவிப் பார்த்தான்.

"இந்தப் 'பாட்டிகள்' எங்கு இருக்கிறது! இது மாதிரி அரிதப் பக்கங்களில் செவ்வத் தெரியாது. இது எத்தனை பவுள்? பத்து பவுளா?" என்று கெட்டாக் சாதை.

"என் உங்களுக்கு இது மாதிரி வேண்டுமா?"

"இதுமாதிரி என்ன? இதைவே எடுத்துக் கொண்டு விட்டாக்? அதற்குப் பதிலாக

என்றுமூடப் பங்கிணைக் கொடுத்த விடு
இறேம். இதுவும் புதிதாம். பன்னிரண்டு
பவுளுக்குப் பன்னிரண்டு" என்று சொல்லிக்
கொண்ட தன் கழுத்தில் இருந்த ஒரு
சங்கிணைக் கழுத்தி, தன் வந்தனா கழுத்
தில் போட்டான் ராமன்.

அந்தச் சங்கியும் கங்குகத்தான் இருக்
தது. மேலும் எயுடலிலும் சற்று அதிகம்
என்பதை அறிந்த போது பதில் சொல்லாமல்
சற்றுக் கொண்டு விட்டான் கல்யாணி.

இந்தச் சங்கி பரிசுத்தனை புருஷர்களுக்
குத் தெரியவேண்டாம்; அவர்களாகக் கண்டு
பிடித்துக் கொட்டாக் கொள்கிக் கொள்ளுவது
என்ற ஏற்பாட்டுடன் ஒத்தும் பெற்றது
அந்த விவசாயம்.

ஐந்தாறு காட்கள் கழித்துக்கொய்யைத்
தன் மனைவியுடன் ஊருக்குப் புறப்பட்டு
விட்டான்.

ஊருக்குப் போய்க் கடிதம் எழுதுவதாகச்
சொல்லிவிட்டு, ராமன் கல்யாணிவிடம்போய்
விடை பெற்றுக் கொண்டான்.

இந்த ஐந்தாறு காட்களில் ராமனின்
குணமும் செயலும் கல்யாணிக்கு மிகமிகப்
பிடித்து விட்டது. கன்னிப் பிள்ளை விடை
கொடுத்து அனுப்பினான்.

அவர்கள் புறப்பட்டுச் சென்ற ஒரு வாரத்
துக்குப் பிறகு, கல்யாணிக்கு ராமனிட
மிருந்த ஒரு கடிதம் வந்தது.

"பிரேம சகோதரி, எங்கள் செனகரியமாக
உத்த ரேகிதோம். ஊருக்குப் புறப்படு
வதற்கு முன் உங்களைப் ஒரு விஷயம்
சொல்லிவிட்டு வர வேண்டும் என்று என்
களைத்தோன். ஆனால் அதற்குப் போதிய
அவகாசமும், தகவியும் ஏற்படவில்லை. ஒரு
சரம், இதற்குள் உங்களைக் கணவர் அந்த விஷ
யத்தைச் சொல்லிவிடுக்கலாம். இருந்தாலும்,
மறுபடியும் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள்.

"உங்களுமூடப் பங்கிணை ஏற்கெனவே,
அதாவது உங்கள் விவாகத்துக்கு முன்பே,
ஊருக்குப் பச்சையானார்கள். அவரும் நாய்க
ளும் ஒரே ஊரில் ஒரே தெருவில் குடியிருந்
தோம். அடிக்கடி எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து
போவார். என்னுமூடப் பங்கிணைக்கு
கூலையப் பிடித்து விட்டது. எனக்குக்கூட,
இப்பொழுது உங்களைப் சொல்லுவதில்
என்ன தவறு?—அவரைப் பிடித்திருந்தது,
அவரும் காணும் மனம் கலங்கிப் பழமென்கிறார்
பேசினோம், எகிறி விவாகம் செய்து
கொள்ளுவதாகச் சொன்னார், என் கடிப்
பினால்; என் தகப்பனாரும் கங்கிணை. ஆனால்
உங்களைப் பார்த்த பிறகு அவர் மனம் மாறி
இருக்க வேண்டும். இரதம் பொருத்தம் சரி

வெட்டுக்காயம், நெருப்புப்புண், கஞ்சிக்கொப்பளம், காயங்கள் சூரியவை வினாவில் குணமாகும்

உடனே ஜாம்-பெக் ஓசிகை களிப்பைத் தேய்க்கவும்.
ஜாம்-பெக்கினால் விசுத்தப்படுவதால் போகும்
பெரும்பாலும் கடிப்புக்கள் வராமல் உடனே
உங்களுக்குள் மருமார்ப்பாக்கவும். துரிதமாக
வந்தால் செல்கள் தீவிரமாகக் கிடைக்கிறார்கள்
அளித்து இதன் களித்து தோல்களில்பட்டிருக்க
பாதங்களை குணப்படுத்தும். விசுத்தையும் சரி
செய்யும் போகக்கூடிய ஜாம்-பெக் தோல்கள் தீவிர
களை மேலாடலாம். இதில் ஒரு வாய்ப்புக்கம்.
ஒருவர் கண்ட தோல்களுக்கும், வெட்டுக்காயம்,
நெருப்புப்புண், தாய்க்கள் தீவிரப்புண், கஞ்சிக்கடி,
மூலம் ஆகிய வற்றிற்கும் ஜாம்-பெக் உபயோகப்படுத்தி
பெற்ற தயாரானியாகும்.

Zam-Buk

ஜாம்-பெக் உபயோகம்
தீவிரத்தால்
குணப்படுவதால்

மதராஸிற்கு ரோசு எடுத்துக்கொள் : தாது & கம்பெனி, மாரிட்டியர்

விக்கி என்ற சொல்லி விட்டார். கடைசி வரக்கும் வம்பு வந்தது என்னை என்பதை விட்டார். அதையும் ஒரு கண்ணுக்குத் தான் என்று இப்பொழுது நினைக்கிறேன். என் சொந்த புண்ணியோ, வேறு யார் சொந்த புண்ணியோ, உங்களுடைய சகோதரர் எங்களுக்கு உணவாகவாய்த்தார். எங்களுக்கு ஒரு குறையும் இல்லை. எங்கள் செவ்விய மரம் இருக்கிறதும் உங்கள் சகோதரர் என் னிடம் தம் உயிரையே வைத்திருக்கிறார்.

உங்களுடைய உணவும் அறியுண்டானி தான். இவ்வாறிட்டால் உங்களைப் போன்ற ஒரு அழகியை மனைவியாகப் பெறுவது ஏது? என்னா? எட்டமந்த மெக்கியுடன் படைத்த உங்களை மனைவியாகப் பெற அவர் பன்ன புண்ணியம் சென்றிருக்க வேண்டும்?

உங்களைப் அவருக்குள்ள அன்பையும் ஆதரவையும் என் சகிதேனிக்கக்கூடாது.

ஆனால் அவர் தங்களுக்குச் சொந்த சொந்தம், இப்பொழுது என்னிடம் என் பெட்டியைக் இருக்கும் அந்தச் சங்கிலியை விளக்கும்போது சிறிது சகிதேனம் ஏற்படு கிறது. அப்போதே என் தந்தை சொன்னு விட்டேன். அது தங்கம் அல்ல என்பதை.

என் தங்களுடன் பழகின அந்த தூ துது நியங்கனில் உங்களுடைய குடும்ப விளையும் ஒருவரு எங்களுக்குத் தெரிந்தது. என் னுடைய குடும்பமாக இருக்கட்டும். பரிசு என்று சொல்லுகட்டேன். என் கொடுத்த அந்தச் சங்கிலியை ஐக்கிரகதபாகக் காப் பாத்தி கொள்குங்கள். எய்தத்தில் அது எடு கொடுக்கும். உங்கள் அன்னாளுக்கு என் சொல்லி விட்டேன்.

அன்புள்ள மகனே
நாதா.

சுருத்ததரப் படித்த மூத்தர கல்பா னிக்கு அப்பொழுது ஏற்பட்ட வெள்ளப் பாட்டை இப்பொழுது நினைத்துப் பார்த்த எழுத மூலமாக. தன் அண்ணன் வாழ்ந் திருக்க, மகனே நாதா உயர் வாழ்ந்திருக்க. ஆனால் ஒரு சகிதேனம் அவன் மனத்தில் தங்கி அவன் வந்ததே. தனக்குத் தன் உணவன் சொந்த கொடுத்த அந்தச் சங்கிலி, தங்கமல்ல என்று அவனால் நினைக்க மூலம் விக்கி எப்படியும் ஒரு எய்தத்தில் உண்ணம் வெளியாகும் என்று நினைத்தான்.

அவன் எதிர்பார்த்த தந்தை எய்தம் விளர் விடுவையே ஏற்பட்டு விட்டது.

ஒரு நாள் மறுதலும் போய் ஆரிலை விட்டு விட்டுக்கு அந்த வானிதல்கள் சந்த உதாரக யாகவைய வந்தான்.

"உங்களை நமக்குக் கடைசியில் விடவு களாய் வந்து விட்டது. என்னை ஆரிலை மரமே தூராக வானத்திலிருந்து வன், எய்தம் இருந்ததும் ஐம்பது ரூபாய். வகுதே மூதல் ரெடு மூதல் பதவியை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். என்ன சொல்லுகிறேன்?"

"சொல்லுகிறேன். வந்தது வகுதல் வனம், வென்றதோடு மரம் வானத்தோடு வந்ததும். அப்படித்தானே."

"ஆனால் திரே ஒரு மென் சிரமம் இருந் திருது. தூதரது ரூபாய் 'உபாஸி' விட்ட வேண்டும. என்னிடம் இப்பொழுது தூதரது உபா இருக்கிறா?"

"உங்களைப் இவ்வாறிட்டால் என்ன? என்னிடம் இருக்கிறது. தருகிறேன்."

"என்னது?"
"என்னுடைய சங்கிலியைத் தருகிறேன். அதை எங்கேதும் எடு காட்டி தூதரது ரூபாய் வாங்குங்கள், வெண்ணெயை வைத் துக் கொண்டு யாராவது செங்கு அழு வாக்கோ?"

"சூயோ உப்பாணி. நீ உண்ணமைய அறிவா மல் இப்படிச் சொல்லுகிறாய். என் உங்களுக்குச் சொந்த தந்தை எனத் தங்கம் அல்ல. அது தூத ரூபாய் உடப் பெருகிறா?"

"தூத ரூபாய் பெருகா" என்று திருக் கிட்டவல் போலக் கேட்டால் உப்பாணி.

"தூத என் உடப் பெருது. உப்பாணி உங்களை மனமறித்தமொத்திவிட்டேன்."

"அது போனால் போகிறது. இதோ இதைப் பாருங்கள். இது எந்தவித ரூபாய் பெறும்?" என்று சொல்லிக் கொண்டு தன் மகன் தனக்குக் கொடுத்த விட்டுப் போன அந்தச் சங்கிலியைக் கொடுத்தான்.

வானிதல்கள் அதைத் தன் கையில் வாங்கிப் பார்த்தான்.

"இது ஏது?"

"இது என் மகன் எங்களுக்குக் கொடுத்தான். தங்கம் எங்களுக்குக் கொடுத்த சங்கிலியை அவருக்குக் கொடுத்து விட்டேன்."

"சூயோ, உப்பாணி என்ன காசியம் செய்து விட்டாய்? அது தங்கம் அல்லவோ! உன் அண்ணன் உண்ணமைய அறிந்தான் விபரீத யாதி விடுகிறா?" என்று சொல்லிப் பதறினான். [1] ஒரு விபரீதமும் ஆகாது. அதன் உணவைய ல்லவரும் அறிந்ததால் என் மகன் அதை மனமறித்தமொடு பெற்றுக் கொண்டு, தன் அணிகளிருந்த சங்கிலியுடன் சங்கிலியை என் க் குக் கொடுத்து விட்டுப் போயிருக்கிறான்."

"மூக்கு அவன் விளாசும் செய்து கொண்டு வந்தாக் சொல்லி மொத்தினிர்கள். அவன் அந்த விவரத்தை எல்லாம் அதை உணவாக எழுதியிருக்கிறான். அவன் உங்களைப் மூக்கு கொள்குக்குத் அப்படிக்கு அடைமாளமாகவும் தன் உணவனின் சகோதரர் என்ற மூதலின் பன்னாகவும், இதைச் சங்கிலியை இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறான். என் உயர்த்துக்கு இது உதவும் என்று அவன் எழுதியிருக்கிறான். அதன்படியே இதைப் பெற்றுக் கொண்டு சங்கிலியை உத்தியோக உயர்வுக்கு யாதி தூதரக் கொள்ளுங்கள். இத்தாரங்கம் பிடி வுங்கள்!" என்று சங்கிலியை விட்டானான்.

வானிதல்கள் ஒன்றும் புரியாமல் உப்பாணி கையப் பார்த்துக் கண்டித் தலை விழித்தான்.

அருளுதையம்
நட்சத்திரம் உதீக்கும்
வரையில் - நான் முழுவதும்
இனிய வாசனையோடிருந்தேனே

டால்கம் பவுடர்

பன பனவென்று

ஜோலிக்கும் புதுமைக்கு
காஷ்மீர் புக்கே டால்கம்
பவுடரை உங்கள் மேல் தாரா
னமாகத் தூவுங்கள். அது அதிக
க்கரிவை உறிஞ்சுகிறது... எரிச்சலையும் அறிப்பை
யும் அடங்கச் செய்கிறது... உங்களைக் குளிமை
யுடனும் இனிய வாசனையுடனும், நான் முழுவதும்
புதுமையுடனும் இருக்கச் செய்கிறது.

காஷ்மீர் புக்கே

மாமனிடங்கள் விரும்பும் பரிமளத்துடன்

2805 அருள் கோல் 7-ல் உயர்ந்த சக்திக்குப் பெயர்போனது.

மாப்பிள்கா ராம

கே. ஏ. எஸ்.

விக்கி வாதாஜியங்கார் தன் கைவிட்டுத் தடுத்ததை மீண்டும் ஒரு முறை படித்துவிட்டு உரக்க, "கைவிட்டு, கைவிட்டு...! என்ருர். கைவிட்டு வந்ததும் "உன் அண்ணன் வெளியேட்ட அடிதல் போட்டிருக்கிறான்! அவன் சிறைதான் சாமையாமி உக்கிரப் பார்த்து வருகிறான்! உன் அம்மாவின் போய்ச் சொத்து!" என்ருர். ஆனால் அதற்கு அவசியமே யில்லாமல் போயிற்று. "என்ன விசேஷம்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே குக்கியியம்மாளை அங்கே வந்தாள்.

கைவிட்டு விசேஷத்தை உறிப்பதும் "ஐதோ போகட்டும்! பெருமான் தான் பார்த்த என்ருக நடந்தி வைக்க வேண்டும்! உன் அப்பா புத்தியைக் கொண்டுவந்ததே!" என்ருக குக்கியியம்மாள்.

"இதோபார், குக்கியி! கைவிட்டு போகும் இடத்தில் கைவிட்டு வந்தால் உடனடி! அதற்குத்தான்" என்று அப்பங்கார் அழைத்தார்.

"ஆமாம்! அதற்குத்தான் வருகிற வான் கை வெல்லாய் வந்தேன் மாநிலி கேள்வி கேட்டிதிர்கள்! போதும்! என்ருக வந்ததால் வாய்த்த அழகும் கையால் வாய்த்த அழகும்!" என்று உதிக் கொண்டே குக்கியியம்மாள் உன்னே சொன்னாள்.

"உம்...உங்களைச் சொல்லி என்ன? கைவாய் படைத்தானே! அவனைத்தான் சொல்ல வேண்டும்" என்று உதிக் கொண்டே அப்பங்கார் வெளியே சொன்னார்.

மதுரையில் பிரசித்தி பெற்ற வக்கீல் வாதாஜியங்கார், 'சிரியஸ்' 'ஸீரியஸ்' என்னும் அவருக்குத் தன்னிடம் பட்டபாடு, வாதாஜியங்கார் ஒரு வக்கீலாக ஆளுகிறாரென்று எதிர்பார்த்து ஆளுக்குக் கைக்கம்மான். அடித்துப் பேசுவதில் அப்பங்காருக்கு சில அம்சங்களுடன்.

கோட்டியில் சந்தேகத்தை ஆதாரமாக வைத்துக் கொண்டே பருக்குக் கேணன் வெற்றிகரமாக அப்பங்கார் விட்டதும் சந்தேகத்திற்கு முதல் இடம் கொடுத்தார். தொடர்ந்தவெல்லாம் சந்தேகம்.

ஒருமுறை அவருக்கு ஒரு பெரிய பஸ்தர் உ பார்த்து கொடுத்தாராம். வக்கீலாக எப்போதுதான் உட்கார்ந்திருந்த அப்பங்கார் பார்த்து ஆரம்பமாகுமே கைப்பக்கிடம் "சந்தேகம் கொட்டியிருக்கிறது இன்று பகலும் வாதாஜியங்கார் விட்டதும்?" என்று கேட்டவுடன் "குமார் கார்" என்று பதில் வந்தது.

"அப்பா, மேல மாரி விதி கப்பலாகிய அப்பா இந்த கோட்டியில் காப்பிட்டு விட்டுத்தான் இரண்டு வருஷத்திற்கு மூன்று தராத வந்திரு வக்கீலாக கைப்பட்டார்!" என்று உதிக் கொண்டே எழுந்த விட்டதாக்க கேள்வி.

அவருடைய சந்தேகங்களுக்கு அப்பா வாதம் போட்டுப் பெரிய கட்டிடம் கட்டியவன் வித்தத்தவன் அவர் தமக்கை.

"அக்கா, என்ரு கேற்ற சாத்திரி தம்மினேரு?" என்று வினாவுகள் தம்பி.

"ஆமாம், அப்பா! சாத்திரியே கேட்ட கேள்வி கேள்விருந்தேன். ஆனால் எழுந்திருக்கிற கேட்ட முடியவில்லை. அப்பா! எத்தனும் இவ்வாறு கேள்விருந்தேன் என்னும் சொல் குக்கியி இவற்றில் என்னும் சொந்தம் இவ்வாறும் பிடித்துக் கொண்டும்!" என்று அக்கா உத்தரவு போடுவாள்.

"இவ்வாறு துடன் போகும் பாதையில்லை, அக்கா! முதலாவது தெருவெப்ப மாய் விட்டது குக்கியிக்கு மோகன கந்தாரத்தை தெரியுமல்லவா! அவர் அப்பாத்தானே குக்கியி இவற்றில் என்னும் சொல் 'டபிள் சிமோனிய'யில் போய் விட்டார், உதாக்குத் தெரியுமே!"

“ஆமாம், ஆமாம்! அப்பி, பத்திரம்!”

குடமினி இதைபென்வாம் || கட்டுக் கொண்டுவிடுப்பாள். கடைசியில் பொதுக் குடியாய் “3பாறும் உங்கக் பிரதந்தி!” என்று கூறிக் கம்பாவுகளுக்கு ஒரு மூத்துப் புள்ளி வைக்கும் வகையில் பைசை வட்டை கொண்டு விடுக்கும்.

அப்படிப்பட்ட அப்பங்கார் தமது ஓரே பெண்ணை மைதிலிக்கு விவாகத்தையென நினைத்து விடுவாரா? மைதிலி கல்வ அழகி. படித்தவன். எவ்வை அகலி அலகிப் பார்த்தார். படிப்பு இருந்தால் பணம் இல்லை. பணம் இருந்தால் அழகு புறப்படும். ஆகவே வரல்கை தட்டிக் கொண்டு வந்தான். படிப்பு, பணம், அழகு மூன்றும் இருந்த கிட்டையாடு வெளேட்டி கொஞ்சம்மக்கார் புதல்வன் மைதிலியை வந்த பார்த்தான். அவனுக்கு மைதிலியை மணக்கு கொஞ்சம் பூண சம்மதம்தான்.

அப்பங்கார் கணத்துக் கொண்டு, “ஆமாம்! என் பெண்ணை உனக்குக் கொடுக்கிறேன் என்று வைத்துக் கொள். 8 பம்பாயிலிருக் கிருப்பி! விடு கொடுக்காவிட்டால் என்ன செய்வாய்!” என்று கேட்டார்.

“இதென்ன பிரமாதம்! விடு கொடுத்தவுடன் அவளை அழைத்துக் கொண்டு போக!” என்று அவன்.

சு. ராமசாமி

“சரி! முதலில் கிட்டையப் பிடித்துக்கொள். அப்படி அங்கக் காத்தைப் பிடிக்கலாம்!” என்று அப்பங்கார். அவன் கொபத்துடன் போய்விட்டான். இதில் அவர் தமக்கையத் தயி மந்தெவ்வாருக்கும் அகிருப்பி!

“பார்த்தாய் அக்கா! இந்தப் கையனுக்கு மைதிலியின் மேல் உண்மை ஆகை இயங்கி தந்துப் பித்தென்று என்னவோ உளறு கிருக்க!” என்று அப்பங்கார்.

இதையுடிரி பெண்பார்க்க வந்த வேறு ஒருவரை, “என்பெண்டி! எப்படி வைத்துக் கொள்வாய்!” என்று அப்பங்கார் கேட்டவுடன் வேல் வெகத்துப் போனார் அவன்.

கடைசியில் தந்த ஓரே மருமகனுக்குக் கல்யாணம் செய்து பார்த்தாயில் அவருடைய தமக்கை காலமானாள்.

வரதாராஜம்கார் கிட்டத்துப் போய் மனதக் பெண்ணைப் பார்ப்பானா என்ற சிந்தனை ஏற்பட்டு விட்டது. அந்த சமயத் தில்தான் கோமுகத்தாலில் படித்துக்கொண்டிருந்த அவர் புதல்வன் வெங்கிட்டு கெதம் எழுதிவிருந்தான்.

வெங்கிட்டுமேலம் பன்று காலியிலிருந்து விடு அமர்க்கணப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. கடைசியில் ஒரு மணிக்கு தாமஸ்வாரி மட்டும் வந்தான். புது சிறுவை இருந்த பொழுதி லும் மைதிலிக்கும் மந்தவர்களுக்குக் அவனை மிகவும் பிடித்த விட்டது.

அப்பங்கார் கிட்டத் தடைய வாயைத் திறப்பதில்லை என்ற கிரதன் கொண்டிருந்தார்.

“எங்கே பெண்ணை ஒரு பாட்டு பாடச் சொல்லுங்கள்” என்று தாமஸ்வாரி. மைதிலி ஒரு சேத்தனைப் படித்ததும், “சொந்த இருக்கிறது! குற்றம் சொல்ல முடியாது! என்ன அப்பங்கார்... பாவமில்லை... நானும் தான் சிவனம் குறைவு!” என்று தாமஸ்வாரி.

அப்பங்கார் பதில் சொல்லவில்லை. தாமஸ்வாரி அவரைப் பார்த்து, “உங்களைடம் ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டுமே!” என்று கேட்டார்.

“என்ன?” என்று அப்பங்கார்.

“வந்து... அதாவது... நான் இதுவரை பத்த பதிலாகது இடங்களுக்குப் பெண்பார்க்கப் போயிருக்கிறேன்! அவர்களில் ஒருவராவது...”

“அப்பொழுது இது சம்மதமா?” என்று மைதிலி அப்பங்கார்.

“கொஞ்சம் பொறுங்கள்! பெண் பார்ப்பதென்னுல் விளையாட்டா! காலது வாழ்க்கையை ஆய்விக்கிறேன் மகனவா! பெண்ணுக்கு அழகு மட்டும் இருந்தால் பொறுமா! உதாரணமாகக் குடும்பத்தை நடத்தத் தேசிய வெண்டாயா! சரி, அது போகட்டும்! இப்பொழுது சொல்லுங்கள்! உங்கள் பெண்ணைக் கல்யாணம் செய்து கொள்வதால் என்னுல் ஈபம் என்ன? கஷ்டம் எவ்வளவு! இதற்குப் பதில் சொல்லீர்களா?”

பரப்பண குண மேல்மை

சுரதாநாயக ஆண்டுதொடக்க இந்தியப் பெண்மணித் தங்கக் சுரதா அழகு மிகுந்த டாப்ளேர் பரிமா உத்தர தேவதா பெண்மணியைத்தான் உபயோகித்து வந்தாள். அதன் டாப்ளேரியான மணியைப் பித்த இரவியைப் போதும் தங்குதான் தங்குதான் இரவு தங்குதான். அதைவிடப்பட்டு வருவதைப் பற்றி குயில்க்கு. சிங்கமும் அதை அறிந்த நேரம் குயில்கள். உங்களை சுரதா மிகுந்தாள் டாப்ளேர் டாப்ளேர் மீண்டும் டாப்ளேர் பரிமா உத்தர தேவதா பெண்மணியை இதை உபயோகித்தாள்.

**டாக்டர் பரிமள சுந்தர்
தேங்குர மேன்னை**

தேயு, மீதம, மூல
மே மூல, மூலமே மூலமே

புதுச்சேரி நேரு கல்வி நிலையம் கல்வித்துறை அமைச்சர்
செல்வந்திரன் அவர்கள் இந் துறை அமைச்சர் அலுவலகத்தில்

உதவு ஆணில் பீகன்ஸ் கங்குலாணி பிடுகு

தீயங்கிதழ் கொட்டை. மேலும் அவருடைய பங்கொன்றை தாத்தின் இதயமே நம் மனக்கு மகிழ்ச்சி அளவு. ஒவ்வொரு காலாகக் கழித்து வந்துகூடிய இது மாத 'தாழ்' காலமும் தீயங்கிதழ்க்கொப்பிடுகிறது.

பேரவையிலிருந்து அந்த எலிதான்
எனக்கு உத்தரவு வந்திருந்தது. வேறுபேர்
சிறையில் காணா நான் பரவியிருப்பதாக
வும், அக்குறைவானதொரு உடனடியான
வேறு சிறைக்கு மாற்ற வேண்டியபதில் சீக்கி
ரம், செந்திரோன் குரூர சோராமம் மறு
திரமேவந்த நெருங்குகிறும் எனக்கு அதி
விசேஷப்படுத்தி. அந்த மாலை தந்திரமே
வரை என்னுடைய வேறுபாட்டை வளர்ப்ப
தாறுவரை எடுத்த அங்குடம் அரட்டை
யுத்தம் சோண்டே 'காத்திராத்த' பெருநி
யில் வந்த உடனாத்த சோண்டேன். அந்
நிஷயம், உரை நிஷயமென்றால் பந்தித்
தது சோண்டைன் பேசிக்கொண்டிருந்தோம்.
பெரியோர் தூரத்தில் அந்தப் பெரிய வந்தி
யோங்க் கொண்டிருந்தார். எல்லா வேலைவா
காம் இருப்பதை அந்த வளங்கொண்டிய
யோனம்! உடனே என் வளப்படுத்த தூண்டி,
"அந்த வந்தியை, உலகக்குத் தெரியுமா?"
என்று சிறப்பிப்பது போட்டேன். என்ன
செய்திருந்தும் அந்த சிறை கந்தமித்த
விட்டால், சீக்கிர், "என்ன! உலகக்கு அவ
காத்த தெரியுமா?" என்று வளம்பெய எந்தித்
கொண்டி போட்டான்.

“தெய்வம் உங்க என்டா கேட்கிறேன்! தெய்வம் தெய்வமே!” என்று சொல்லிவிட்டு, “போடா, போ! நீ உத்தியோகம் பார்த்து என்மத்துப் போனா! இவ்வளவு தெய்வம் என்டா கேட்கிறாய்! தெய்வம் தெய்வமே!” என்று பதில் கூறி என்னைச் சொன்னார் என்பதை நினைக்க. ஆனால், அந்நேரம் என் லுக்கிருந்த தெய்வ கோடுகளும், “அவ்வளவு உயர்ந்தோர்?” என்று கேட்டு அவர்

தாம். என் தலைமகனாகவும், என்முது
தடவை வணங்கி நட்புறும். அவரும்
நான் நினைவும் கோக்கிவிட்டு இவனைக்
கவனிக்கும்போது, நானும் என் பங்கை
முடிந்தவெறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டேன்!

அவர் என்னைச் சமீபித்தவுடன், பாவம்,
அவர் முகம் வேறுபடுத்திப் போக வேண்டி
விட்டது! என்வ வேறுபாடு என் எப்பன்
அவரைக் கவனம் பிடித்தது. தன் பக்கத்தில்
உட்கார் வைத்துக் கொண்டான். பின்னர்,
அவன் என்னை சொகு; "இவரைத் தெரியா
மல் ஏதோ திருட்டுப் பண்போக விளக்கி
ருவே! இவரும் ஒரு போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்
பெட்டாண்டர்! புதுக்கோட்டை மே
கோடாக் என்ற பெயர் உட்கருத் தெரிவி
திருக்க வேண்டுமே! கைப்போக, நியை
சமுத்திரம் இலாகாவாக இருத்த விட்டு,
'கிடைப்ப' ஆகி இப்பொழுதாக் ஒரு
வருஷமாகிறது. இவர் கன்னுக்கும் பாணு
தனச் சமீபித்த தெருவில் தான் இருக்கிறார்"
என்றான். இவ்விதம் என்ரு அறிமுகப்
படுத்தின உடனேயே நான் ஆச்சரியத்துடன்
அவரை கோக்கினேன். இந்நேரமாக் என்னைப்
பற்றியும் நான் வேறுவிதமாக் ஒரு மாத
நிலையில் வந்திருக்கும் போலீஸ் சப் இன்ஸ்பெக்டர்
என்று அவருக்கு அறிமுகப்படுத்தி
விட்டு, பன்னிக்கூட வாழ்வில் நான் வாழ்வின
அடி, உணதகம் முதற்கொண்டு விவரிக்க
ஆரம்பித்த விட்டாக். ஆனால் அவரோ,
இதிலெல்லாம் கவனமின்றியே என்ருகூடப்
ஒவ்வொரு அக்கித்தையும் மிரண்ட விதி
கூடக் கோட்டாக் ஆரம்பித்தார். பின்னர்,

இவ்வாறு ஒரு அசட்டு
நினைப்புடன், "இது
உங்கன் கொடுத்த
ஊர்!" என்றார்.
என் தலைமகனேதான்.
பின்னர், "என்ன
சொக்கி, "என்னை,
வேறுவிதம் இவர்
இருக்கிறார்?" என்ற
பின்னும் ஒரு முறை
கேட்டார். அவன்
அதை வற்புறுத்திக்
உறையும், அவர் நிக
கொத்து என் கைகளைக்
குறுக்கித் கொண்டே,
"ஏன் ஸார், அவன்
அங்கேதான் இருக்கி
ருகிறார்?" என்றார் பர
பாப்புகள்.

நான் ஒன்றும் விளக்க
கரமல், "உங்கன்
வாசலத் கேட்டுவிடு
கன்!" என்றேன் மனத்
திக குழப்பத்துடன்.

"அவன் தான் ஸார்,
அவன் தான் பண்ட

கெட்டி மானிக்கம்!" என்றார் தடுமாறித்
கொண்டே. அவருடைய விவரணைவிடும்
என்ருச் சித்திபுத்தான் வந்தது. ஆனால்
அவர் முகமே பரிதாபமாக இருந்தது.

"ஸார், என் ஏதோ கேட்டுக்கொள்ள
என்று நினைக்காதீர்கள், எங்கே, உங்கன்
வந்த காலம் உன் 'புட்மன்'க் கழித்துங்
கன்" என்றார். அவரது வேண்டுகோளின்
படியே நான் அதைக் கழித்தி பெரித்தவுடன்
அவர் விவரிப்புடன் என் கைக் கட்டி
பார்த்த விட்டு, பரபாப்புகள் என் கைக்
கைக் கேட்டபொழுது பற்றிக் கொண்டார்.

"ஸார்! ஒரு வாரத்திப் பெயரம் இன்
கைக்குத்தான் என் கிம்மதியாகத் தாங்கு
வேன்!" என்று மழிச்சிபுகள் அவர் உத
கக் உவிருர்.

இந்த கைக்கித்தப் பார்த்துக்கொண்
டிருக்க என் கைப்பல் ஒன்றுமே புரியாமல்
என்னை இருவர் முகக்கிளையும் மாறி மாறிப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

"அப்படி பெண் ஸார், உங்களுக்குப்
பயம்!" என்றேன்.

"பயம்? எங்குக் கொன்றீர்கள்! அவ
றுகூடப் வரவாரு ஒரு காலம் மாஜிர், ஸார்!"
என்றார் சந்தேபிசுவுடன்.

"அப்படியா!" என்று நான் மிகுத்த
அக்கித்தடன் கேட்டுடன்.

"உங்களுக்குச் சொன்னும் என்வ மாத்
கக்கன், ஏதோ கட்டுக் கைவோ என்று

கிணக் கிணக்கக்
கரும். ஆனால், இந்தப்
போலீஸ் இலாகா
விடே கிணக்கும் எத்த
கைவோ அதுபல மெல்
வரம் பட்டிருக்காதுங்
கூட, என் இருதயம்
போலவே உங்களுக்கு
கும் அகமகிசுக்காது
அக்கவா?" என்று
முதல் பிசுதகவுடன்
அவர் தலக்கிறார்!

2

நீதிதும் போலீஸ்
இலாகாவில் 'சப்
இன்ஸ்பெக்டர்' என்ற
பெயருடன் அடி
வைத்து எப்படியோ
இருபத்தெட்டு வரு
ஷக்கி ஓட்டினேன்.
என்ருக் குழக்கைப்
பருவ முதலே, சிறு
புனைபக் கண்டால்
கூட கடுக்கம் தான்.
இப்படிப் பட்டவன்

காசப் போலும் இயாக்காரும், தனி அறி
காக்கவும் எவ்வளவோ நியாயம் பட்டா
கை. ஒவ்வொரு கையால் பரிசுடன் கூட
செய்தேத் அவனைப் பிடிப்பதென்ற
பாத்திரங்கள். அனாதைப் பாதை தனித்த
வரை காங்கும்கே போவாக்கை?
அடிவாக்கை இந்த ரத்தினம் போய்க்
கொண்டிருக்கவென்றதாம்,
கொண்டே விடாத என்
கை கொண்டு வந்து
இந்தப் பிராந்தவத்திற்கு
பாத்திரங்கள். 'சரி, என்

மனோபகம்.

தான் தட்டுக்கு
மாரி என் இ
வந்தை வெளிக்

காட்டிக்கொண்டாங்கு காவத்தை ஒப்பு வ
தென். மீதம் மிருத்தது ஒரு குத்தா
வருவு சிவந்தான். இந்தக் காவத்தின்
தான், புத்தகோட்டை வட்டாரத்தையே
வசமாக்கிக் கொண்டிருந்த 'பண்டிதரெட்டி
மாணிக்கம்' வந்து சென்றான். அமே
வாயா! சிவந்ததையும் வலிந்ததில் கைக்கு
கிதது. ஆகப் போக அனாதைப்பாருவாக
இருந்தான். புது ஒன்றில் ஒன்றை வெளிக்
கிடைத் தான்ருவான். மகலிப் கோடு
யெடுத்துக் கொண்டு கழற்ற வாய்ப்பு
விட்டாக். ஒரு பண்டகமையிற் வந்தது விடு
வாங்கு. என், இவனைப் பற்றி அங்கே
வேலூர் ஸ்ரேயீயே உங்களுக்குத் தெரி
கிருக்குமே!" என்று இவன் போ. ஒரு
நெய்வெய்யப் போட்டா என்னை கோக்கி.
என் அவர் போகக்கொண்டிருந்த நேரம் வரைக்க
வும் மீண்டும் தொடர்ந்தார்.

"அவன் வடத்தி விடுத கையு. கொண்டு
கொண்டு மட்டுமே ஒரு தனிக் கட்டு. இவனுக்

முரீதிக் இருப்பதிக் உடவுருக்கு விருப்ப
மீதம்" என்று என்னிக் கொண்டு. அவ
வாக் கொட்டிக்கு வந்து சென்றதென்.

இவனுக்கு மாநகரணை விட்டான். போவா
விருத்தோ கடுமையான உத்தரவுகொண்டவாய்
நிமையெருகச் செல்க்கொண்டு வந்துகொண்
டிருந்தான். ஏற்று எவ்வளவோ உபாவங்க
கொண்டப் பார்த்து விட்டான். ஒன்றும்
உருவாக வடிகு விடவில்லை.

காருக்கு வடிகே சாயனாக் தொப்பு
சென்று போய் போக காடு உண்டு. எங்கும்
இவ்வகை மாங்கனும் கருவன மாங்கனும்
தான். அத்தத் தொப்புக்குக் குரீய வெளிக்காய்
விழுத்தி வரும் பார்த்திருக்கி" நாட்டாக்கை,
அத்திருக்கி ஒரு பாரதா. அதிலும் ஒரு
புன்கவரன் கொண்தும் இருக்கிறதே. அத்த
இடத்தில்தான் மாணிக்கத்தின் காசம் என்று
அறிக்கிறான். என் காக்கை ஒரு போல்கி
கொண்துக்கை. அதுவது, மாணிக்கத்திற்குப்
புகையிலை கொண்தும் சோம்பப் பரிசும்.
இதை வைத்துக் கொண்டு தத்திரத்தினுக்
பிடித்துவிட்டா வெண்பதுதான். அதுவும்
எப்படி? எனக்குப் பெண் வேயும் போட்டு

தேவ ஜோதி அளித்திருப்பா! (தவறு
காணும் பார்த்து):—என் தவறு, தவறு
காணீர்! இத்தவறுதே கோட்டு ஒன்று
பற்றித் தோடுகிறதா?

தவறுதலா—நான் தவறு கோட்டு
ஒன்றுதான் கோடுத்து விடுவேன்.
இத்தவறுதான் அத்தவறுதலே கோட்டு
கொண்டேன்.

வித்து என்னைவோ அனுப்பி விடுவதென்று!
எத்தனைவோ எனக்கு இந்தக் கல்வித்தேர்ச்சி
உண்டாகலாம் உடன்பட்டேன்.

“அத்தியாயங்கும் தேரம். என் உருப்படுத்தி
விருத்த சில புரையாத பாடலாய் பாட்டின்
குறத்தினை வெறுத்திற் தோழ்ப்பை உட்க
வாழ்ப்பிற்றேன். எனக்கு அன்று என்
காலமோ போதாத காலமோ தேர்ப்பெய்தே
அந்த மாணிக்கம் எழிப்பட்டான். என்
உடல் ஒரு நாள் விவர்த்த விட்டது. இரு
நாளும் அச்சமயம் உடலும் எனக்குத் தற்
பத்ததத்தான் கோட்டுதான். மடியில் செரு
விருத்த அபகா எடுத்து அதிலிருந்த வெத்
தினப் பக்கை ஓய்ந்தாமைப் போட்டுக்
கொண்டேன். அவற்றுள் என்னைச் சார்ந்தது
மரத்தடி வேரின்மீது உட்காந்தான். என்
சந்திர பிசுவுடன் எழுந்திருக்கவும். அவன்
என் கையைப் பிடித்தான். அப்பப்பா!
எனக்கு விரையல்கள் எக்கக் கக்கமாக
கொறுப்பின. அடுத்த கணம், அவன் ஒரு
கேள்வியைப்போட்டு என் கையிலிருந்ததைப்
பிடுங்கிக் கொண்டான். என் பொய்ச்
கோபத்துடன் குரல் மாற்றிக் கொண்டேன்
வாயில் வந்தபடி உதறினேன். மீண்டுமொரு
கேள்வியைப்போட்டு உங்களுமாக அவன்
இழைப்படுத்தான். அடுத்த கணம் என்.

“தாமதம் போகாதா—தக்கையோ
ஒவ்வொரு வேளையும்—தக்கையோ!”
என்று உரத்த குரலில் பாடிச் கொண்டேன்
தந்த தவறு குறையைத் தட்டித் தாளமிட்
டேன். (இதனால் என்னை அழிந்திருக்க
ஒத்திகையிட்டு பெற்றிருந்த கையினால்) அம்
வாறுதான்! விரைவாக ஒருவர் மீது ஒருவர்
நாள் அவன்மீது வந்து விழுந்தான். துரையா!
அந்த அவர மணிப் போராட்டத்தை இப்
போழுது நினைத்தாலும் கலங்குகிறது!

இத்துடன் சிறந்தவிட்டு மீண்டும் பீமனோ
ரால் மழுத்திடுக்கே நினைத்தார் போலும்!

“இதென்ன ஊர்! அத்தனும் சிறந்த
விட்டாகனோ! அப்பறம் என்ன ஆகிறது?
இவ்வளவு வருஷங்களுக்குப் பின்பும்கூட
மாணிக்கத்தைப் பற்றிய பாய் உங்களுக்கு
இருக்க வேண்டியதன் காரணம் என்ன?”
என்று கேட்டேன் நான்.

அவர் சொல்கிறார்:—

“அப்பறம் என்ன? புதுக்கோட்டை சிற
மந்தத்தில் கேள் கூடாது. வேறுதான் சிற
மன் மாணிக்கத்திற்கு ஆறு வருஷம் கடுங்
காவல் தண்டனை விடப்பட்டது. எனக்கும்
இளங்காலத்தில் கல்வியைப் பற்று வைத்துக்
கொண்டிருக்கிறேன்! இது கூடாது ஒரு மாதத்
திற்குப் பின் உத்தியோகம் காணாமல் நான்
வேறுதான் சிறந்திருப் போக வேண்டியிருந்
தது. தற்செயலாக என்னைக் கண்டு விட்ட
மாணிக்கம் அப்பொழுது என்ன சொன்னான்,
தேர்ப்பா? “துவரவாய்! என்னைப் பண்ணி
என்னைப் பிடித்துக் கொடுத்து விட்டதான்
உத்தியோகம் கொண்டு வந்தேன். இந்த ஆறு
வருஷங்களையும் ஆறாணாகப் பிரித்திட்டு
வந்தேன் போகிறேன். உத்தியோகத்திலே
இருந்தாலும் சரி, எங்கேயாவும் மாற்ற
வாரிப் போனாலும் சரி, என் அச்சமாவதோ
நான் எனக்கு முடிவுகளும் தெரிவித்தா?”
என்னும் ஒரு வசைத்திடு. அப்பொழுது அவ
னது உத்தியோகம் விழிகளும், ஆகியோரும்
சீர்தரப் பார்த்ததற்கும் எப்படி விருத்தன்!

அதன் பின்னர், எப்படியோ ஐந்து வரு
ஷங்களைக் கழித்தவிட்டுப் போன வுதாரம்
‘சீமை’ அனா. வேறுதான் சிறையி
லுப்பிரண்டாக இருந்தவர்கள் ‘சீமை’
ஒப்பித்த விடுமப்படிக்கு உத்தியோக இருந்
தான் பின்னும் அங்கு போகும்படிக்கு கொந்
தது. எனும் எவ்வளவோ குறிப்பித்து
அவன் கண்ணில் படாமலிருக்க நினைத்தும்
முடியவில்லை. இந்த வசை காவல்திடு என்
உருவத்திலும் சீமை மாற்றல்கள் இருந்தும்
கூட அந்தக் கொலைகார மாணிக்கம் என்னை
மறக்கவெயில்லை, ஊர்! கம்பிக்குள்ளிருந்த
வாதே. “எனனோ! இன்றும் பதினெரு
மாகலாம், நூல்கையில்கூடும்! அதுவரை
மீள் உத்தியோகம் எனக்காக இரு!” என்று
விண்ணாபித்தக் கொண்டே கிளிக்கான்.

மீட்டர் தான் பின்னும் சிறந்த சிறந்த
விட்டு ஏதோ உத்தியோகத்துடன் என்னை
கொக்கினார். பின்னர், கிளிக்கக் கொண்டே,
“இப்பொழுது சொல்லுங்கள் ஊர்—வருஷம்
ஒன்றுக்கு, அவரும் அக்கமராக விடுதலை
படாந்து வெளியில் வந்திருப்பான்.....”
என்று உத்தியோகம் குழம்பினார்.

“என் ஊர், இப்பொழுது பத்து தினங்க
காக நீங்கள் என்னைக் கண்டிப்பாடுதல்வாய்
என் அப்படியும் புதுக்கோட்டை?” என்ருதன்.

“அதை ஏன் ஊர் கேட்கிறீர்கள்! அப்
படி ஒன்றும்...” என்று சொல்ல வந்த வார்த
ததனை விழுங்கிக் கொண்டிருந்தார் நான்.

"பரவாயில்லை, கொஞ்சம்சென்!" என்று சான் உதரவடிபடுத்தினான்.

"உங்களுக்கும், அந்த மானிக்கத்திற்கும் கொஞ்சங்கூட வித்தியாசமே இல்லை. போதும் போதாததற்கு என் எதிரிலேயே அவர்கள் ஒன்றை வேறு சிங்கள வாங்கி என் வயிற் றெரிச்சலைக் கொட்டிக் கொள்கிறேன்! ஆனால் சிங்களப் பூட்டின போடாமலிருந்தால் சான் காங்க் கவனித்து விட்டு அந்த ஆளுவது விதம் இல்லாமல்பதைக் கொண்டு சாதாரணமாக நடமாடி விடுப்பேன். ஸார்! இப்போது என்னைப் பரிசாரம் செய்ய முட்டிக்கொள்!" என்று சான்.

"ஆக, என்னைக் கவனியாத கொங்கார மானிக்கமாகவே கருதி விட்டிருக்கிறேன்!" என்று சொல்லிக் கொண்டு உதரவடித்தேன். ஆனால் மில்லர் சான் உதரவடி உன்னைமீ! என் இலாகாவிடையேகூட சான் உருப்பிசுந்தி இருக்கும் தருணமெல்லாம் சாங்குண்டு துறா என்னைக் கேலி செய்வதுண்டு. இதை அப்பட்டமாக இவரிடம் ஒப்புக் கொள்வானேன்!

"எப்படியானால் என்ன ஸார்! உட்கத்த ஒரு வாரம் எனக்குத் துக்கமிக்கி. இக்கறக்கு வேண்டுமானாலும் சான் கொஞ்சம் சிம்மதிரா கத்தாங்கலாம் ஆனால் ஏதோ ஒரு சான் மானிக்கத்தின் பரிசு எனக்குக் கிடைக்கா மலா இருக்கப் போகிறது? சிங்களம் பத் திரிகையில் பார்த்ததற்குப்போதிரிசை!" என்று மில்லர் சான். அவரது தொன் பரிசாரமாக இருந்தாலும், அதில் ஆழ்ந்த விஷயம் வீரபிபிபாது கங்குலத் தெரிந்தது.

"மில்லர் சான்! இக்கறக்கு மட்டுமேயா? எக்கறக்குமே சி? சிம்மதிராகத் துக்கலாம். போம்!" என்று உதரிகொண்டே அவரது முதுகெல் தட்டினான்.

சாங்குமலியவாரேவிழித்தார். உட்கடப் கையின் அன்று காலை எனக்கு வந்திருந்த உத்தரவடி வேறொரு அவரிடம் சீட்டினேன். அதை சோம்பலும் ஆவத்திடன் அவர் சொக்கினார். என் கண்பனும் ஆசைவத் துடனே அதை "சொக்கினேன். அடுத்த கணம் அவர் என்னைவிடவா மலிந்திடு மிருக்க டுடம். "ஸார், ஸார்!" என்று கூவிக் கொண்டு என் முதுகெல் தட்டினார்.

அந்த உத்திரவாக பூங்காவை உத்தரவிக், வேறுசில சிவறயில் காலரா போயின் கொடுமை பற்றி வித்தரித்திருந்ததுடன், சேற்ற அக் கோங்குப் பரிவான மூன்று கவிதனின் பெயர்களும் குதிப்பிடப்பட்டு இருந்தன. அந்த மூன்றுமையானது பெயர்ந்தான் சி?ம் தென்பு கவி படை செய்து மானிக்கம்!

பீமியான சான் என்னிடமிருந்து விடை பெற்றதிக் கொங்கும்போலுது அவரது முகத் திக் குடிவிருந்த சித்தராமன விளிமனதிக் தொடி விட்டது! அவரைத் தொட்கிறேன். "சி என்மையவு சேரம் வேண்டுமளவுதும் இவ் கேவிய உட்கார்த்து டி! எழுதுவதற்கு விஷயம் கிடைத்தவிட்ட பின்னர் இனி இங்கு ஒரு சி?யும்கூட என்னும் உட்கார்த்திருக்க முடியாது!" என்று உதரிகொண்டே டுடி விட்டான் என் கண்பன் சாங்கு.

சகோதர பாகம்

தொம்பெரி ஒருவருக்குப் பணம் தேவைவராத இருந்தது. வேலை செய்வதில் பணம் சம்பாதிப்பதற்கு ஏதாவது வழி இருக்கிறதா என்று யோசித்தல் பார்த்தான். பக்கத்தித் தெருவில் ஒரு பெரிய பணக்காரன் வசிப்பது அது துக்கு ஆசையம் வந்தது. உடனே அணுகித்தனம் போனான்.

"சகோதரனே! சி?ம் வானும் ஆதாயின் சி?ம்மையாவையா?" என்று அணுகிப் பிடினா போட்டான். அவரை அறிந்த கொங்கு முடியாத பணக்காரன். "ஆமாம், இப்பொழுது அதற்க்கென்?" என்று சொம்பெரிதனவிக் கேட்டான்.

"எப்படியானால் உங்களுடையவையின் வேலியாம் என் சகோதர பாகத்திக்குப் பரித்தாக் கொடுத்த விடு" என்று விஷயத்தை வெளியிட்டான் சொம்பெரி.

பணக்காரன் எத்த நேரம் யோசித்த விட்டு "உன் சகோதர பாகத்தானே வேண்டும். இதோ தந்த விடுகிறேன்" என்று உதரிக் கொடுத்தான் போனான்.

சொம்பெரிக்குத் தன் உதரமம்ப் போரட்டத்தின் சேற்றியை விட முடிய வில்லை. பணக்காரன் வெளியில் வழுமதா அல்லவோ சதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந் தான். பணக்காரன் சிறிதுநேரத்தின் வெளியில் வந்தான். "சகோதரனே, உங்க மக் கன் அலுவலரும் ஆதாயின் சி?ம்மையான வாக அவர்களுக்கும் என் சகோதரனே, அத்தனை வேலியுக்கும் எனக்குடையவை விஷப்பங்கிட்டு உன்மகத்தனாக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன்" என்று சொக்கிக் காலவனவ சீட்டினும் பணக்காரன்.

அப்போது சொம்பெரிதின் முகத்தினை அன்று வழிந்தது. —Eg. Sarathiyar.

கணியூர் முள்ளங்கி

காட்சி 1

[பாடல் நுழை மணி, ஓர்நாள் ஆரம்
நீருத்த மீட்டுத்த மருநெரு.]

ஓர்நாள்:—(கண்ணே அகழைத்தவாறே)
மாமறிவி! மாமறிவி!

[காத்தின் அகழைக்க வானுயர் மனம
கைக்குள் கொண்டு சென்றேன்.
அந்த அகழைக்கு ஆரம்நீருத்த
'மீட்டு'மென்று கைக்குக் கொண்டு
அகழைத்தேன்.]

ஓர்நாள்: மாமறிவி! என்ன மனமாய்?
என் இப்படி அகலவனத்து? நேத
மாதிரு...

காத்தின்: (கைக்குள்) என்னை ஒரு
பொருட்டாக மாறித்து என் கைக்குக் கொண்டு
கொண்டு வராமற்போனதுமே பரிசாய்
பண்ணவாயது தெரிந்தேனே!...

ஓர்நாள்: (கைக்குள் மனங்காயல்) மாமறிவி!
என்ன கொடுத்தாய்? இக்கைக்கு
என்னை என்ன வாங்கிக் கொண்டு வர
கொன்னாய்? ஓகோ! அந்த டயில் கை
மேலாய்! கீழ்ப்புக் காங்கியவையின் என்னை
கொன்னாய்?

காத்தின்: (நினைவிலிருந்து) கொஞ்சம்
பொருத்தம் பாருங்கோ! என் இக்கைக்கு
உங்களை அந்த கீழ்ப்புக் வாங்கிக் கொண்டு
வரக் கொன்னாய்? (பெருமூச்சு விட்டு)
நாசம்!... உங்களுக்கு அந்தப் புத்தகத்தைத்
திரும்பி வாங்கிக் கொண்டு வர மனங்கேள்.
அவ்வளவுதானே?

ஓர்நாள்:—(ஆவாத்ததுடன்) எந்தப் புத்
தகம், மாமறிவி?

காத்தின்: ஏதோ ஒரு நாவல் விக்கிது வாங்
கிக்கொண்டு, மருந்திப்போது யாரோ நிரை
கிதா கெட்டதனுமே அவர் கெட்டே கொடுத்து
விட்டேன் என்று பதிலுக்குக் காண்கு மூன்
னும் கொள்வீர்களே, சிங்கம்! அதை இன்
னும் அவசியமிருந்து வாங்கிக் கொண்டு
வந்த பாட்டைக் காணுமோ!

ஓர்நாள்:—பு! இவ்வளவுதானே விக்கம்!
இப்பொழுதே போய் அதை வாங்கிக்
கொண்டு வந்து விடுவீர்கள்.

காட்சி-2

[சத்திரசேகரன் கிட்டு, சத்திரசேகரன்
தன் மனைவி சத்திர சத்திர
கொண்டே போக ஆவாத்தான் நித்
திரு. ஆத்திரவருநெரு.]

சத்திரசேகரன்:—வா, அப்பா! வா! ஏது
இந்த சேத்திரே அபூர்வமாக?...

ஓர்நாள்: (அடங்கிச் செல்பவன்) ஒன்று
யிங்கம்!... வந்து... இரண்டு வாசத்துக்கு
முன்னாலே உங்கிட்டம் 'சத்திரக் கொண்டு'
என்று ஒரு புத்தகம் கொடுத்தேனே!... அதை
இப்போது கொஞ்சம் அவசரமாகத் தேவை
வாங்குகிறேன்!

ஓர்நாள்:—(புத்தகத்தைப் பார்த்து) ஏது இப்படி
நினைவென்று வந்து கெட்டுருவோ! உன் மனைவி
தாத்திரவருநெரு! அவளுக்குப் பாட்டுக்
கெட்டு கொடுத்திருந்தால் உத்திரவோ?

ஓர்நாள்:—(குறுக்கிட்டு) சேத்திரே! அதை
நான் ஒன்றுமில்லை!...

ஓர்நாள்: (நினைவால் சேத்திரை கொண்டு
தன் மனைவியைப் பார்க்கு) என் கைமேல்,
அதை வர வாங்கிக் கொண்டு போனாய்?
நான் தெரு கிருக்கனாய்! நினைவாய்
கெட்டு இரண்டு காணியோ தருகிறேன் என்று
ஒரு வாசத்துக்கு முன்பு வாங்கிக் கொண்டு
போனாய்!

காத்தின்:—(சத்திர மனமில்லாத நினைவு)
ஆமாம், அவர்தான் வாங்கிக் கொண்டு
போனார்!... உம்... மனைவியுக்கு காணிக்
கொண்ட கொன்னாய்?

ஓர்நாள்: சிங்கம் எப்போது அவசரமாகப்
புறப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் போனிருக்
கிறீர்கள்!... சரி, அப்படியானால் என் கிருக்கன
முத்திரையிடமே போக விசாரிக்கப்படுமா?

ஓர்நாள்: அதுதான் நெகரிலும், ஓர்நாள்!
என் கொடுக்கக் கொன்னென் என்று சொல்
வீக் நேரு, சட்டனே கொடுத்து விடுவான்...
(அடங்கிச் செல்பவன்) மனைவியைக் கொண்டு
வந்து கெட்டுருவோ போது கொடுக்க முடிய
யில்லை என்று சொல்லு...

ஓர்நாள்:—கதனுமென்ன, பாவமில்லை,
சரி! அப்போ என் வரப்படுமா?

[விடை பெற்றுக் கொண்டு கிருக்கன
ஓர்நாள் கிட்டுக்குப் போகிறான்]

காட்சி-3

[கிருக்கன ஓர்நாள் சத்திரசேகரன் வந்து
பதிலுக்கு வருக. ஓர்நாள் உங்களை
வருநெரு.]

ஓர்நாள்:—வா, அப்பா முத்திரை! எப்போது
வந்திருக்கிறீர்கள் வந்து விட்டாயா, என்ன? ஆகவே
இந்தப் புத்தகம் பார்க்கிற அபூர்வமாகிடுக்
கிறீர்கள்!

ஓர்நாள்:— உங்கிட்டம் ஒரு காணியாக
வந்தேன், கெட்டு! சத்திரசேகரன் உங்கிட்டம்

'செந்தை கோன்' என்று ஒரு புத்தகம் கோடுத் தானே, அதைக் கொஞ் சம் எடுத்துத் தருகிறாய்? அது என்னுடைய புத் தகம்.....

குடி:- (உன் புதம் திருப்பி) கோபுரி! அப் புத்தகத்தைக் கொஞ்சம் சிக்ஸிங் செய்து எடுத்துக் கொடு!

கோபுரி:- (உன்விருத் தப்படியும்) லுத்தா என் அறிவிருந்த படத்தை என்வாய் மீறித்து எடுத்

துக் கொண்டு சீக்கை அதைப் பெய்ந்தா னிடம் போட்டு விடவில்லையா?

குடி:- (தன்சிக் குதித்து) என்வா, பெய்ந்த ஈரானிடம் போட்டார்களா?

குடி:- (அவனைக் கவனித்தி) இது, அப்பா! பதட்டப்பட்டுதே! (உன் புதம் திருப்பி) என் கோலு, அந்த ஸிங்ஸிப் புத்தகத்தை அவ்வாறே பெய்ந்த ஈரானிடம் போட்டோம்! சீக்கத்துப் பாது!.....என் கொம்பெற வேறு புத்தகம்...!

கோபுரி:- (எதன் பறையுக்கு வந்து) ஓ! அதைக் கொண்டுதேனா? அட்டை இரண்டு மில்லாங்க...! அட்டை, அது இங்கே இக் ஸிங்கே! புதப் புது பறையுக்கை பண்ணு மெ லுத்தையெவ்வாய் அறிவே போட்டிருந் தது, பார்த்து எழுதிச் கொண்டு கொடுக் கிறேன் என்று விசுவாசிச் செய்து லுத்தா என்வாக்கு லுத்தி வாக்விச் கொண்டு போனான்! இன்னும் திருப்பித் தரவில்லை.

[குத்திக்குத் தன் உதறெறது.]

குடி:- (சமாளித்தபடியே) அப்போ என் போலிட்டு வரட்டுமா?

குடி:- அவசரப்பட்டுதே, லுத்தி!..... கோபுரி! நீ உடனே விசுவாசிச் செய்து விடும் போல் அந்தப் புத்தகத்தைக் கவியோடு வாக்விச் கொண்டு வந்து கொடு!

[கோபுரி ஒரு கட்டைத் தோல்விட்டுப் புதுத் தலிங்கை ஒத்தத் திருப்பி யிருக்கிறான். அதை இடுக்கிப் பறையிற் கொண்டு வந்து வரவில்லை என்று கவனித்து அதிசயிக்கும்.]

கோபுரி:- அந்த மாயிவிட்டிருந்து எழுதித் தன்னை இடுக்கெற கையிற் என்வெற பெண் வாக்விச் கொண்டுக்கொண்டேனாம்.....

குடி:- (எரிச்சலோடு) அங்கேயே கேட் டுப் புத்தகத்தை வாக்விச் கொண்டுதேன், சீக்கை சிதாப்படி விசுவாசம்!

[தன் கிட்டுக்குத் திரும்புகிறான்.]

கவட்டு 4

[கவாண் உதறவது திரைத் தோலுக் கிட்டுக்கெறது. குத்தி தன் கிட்டுக்குத் போகிறான். கவாணி உட்கிச் சிக் அகற்றிடுக்கொடுக்க.]

கவாணி:- இவ்வளவு கோல் கழித்துக் கவாணி விடே வெறுக்கா போடு தானே திருப்பி வந்திருக் கிறீர்கள்! கவாணி க் குத்தமில்லையே!

குடி:- (குத்திசாத்த டுட்க்) தந்திரமே! புத்தகத்தை இங்கேயே வைத்துக் கொண்டு தானே என்னை கவாண் ஈரங்காடுக்கை வந்தி வரப் பண்ணினாய்! உன்னை என்ன செம்பெ தேன், பாரி!

கவாணி:- (கவாணிப் போல்) சீக்கை என்ன கொடுத்தீர்கள்? புரிவதில்லையே!

குடி:- (கோபத்துடன்) என் புரிவப் போடுதது? விசுவாசம் மாயிவிட்டிருந்து தானே புத்தகம் வாக்விட்டு வந்தாய்?

கவாணி:- (நினைப்புடன்) அட தாயா! சீக்கை எது ரூபாய் விசுவாசம் கொடுத்த வாக் விசுவாசம் புத்தகம் அதுதானா? அறிவே இருபது இருபத்தினை பக்கங்கட இருக்காத போலிருக்கிறதே! அதற்கா எது ரூபாய்?

குடி:- (நினைவிட்டு) என் உதற ரூபாய், கவாணி! அறிவே எழுதாத பக்கத் தக்கு போல் விருத்திதே! எங்கே, அதை எடுத்துக் கொண்டு வா, பாரிப்போம்!

[கவாணி புத்தகத்தைக் கொண்டு வந்து விடுகிறான். குத்தி அதை வாக்விச் பார்ப்பதற்கு.]

குடி:- (கோபத்து போல்) அட, பாரி போ! என் வாக்விசுவாசம் புதுப் புத்தகம் இதை சினைவாயிற் கொடுத்தது? குடி ஒரு அத்தியா பத்தைத் தனியே புத்தகத்தினால் பக்கம் எர்ப்பத் தோடு அத்தியாபம் எங்கே போகச் என்று தெரிவதில்லையே!

கவாணி:- அதென்னவோ விசுவாசிச் செய்து இதைத்தான் என்விடம் கொடுத்தாய்! புதுப்புது பறையிற் பண்ணுமெ வழிவேல் வாக் இநியே போட்டிருக்கிறதது, பக்கம் பாருட்கு என்று சொன்னாய். அதைப் பார்த்து என்வா வகுத்தி விசுவாசம் இதைப் பறையிற் பண்ணுமெ அல்லவா புதுப் பண்ண என்வாது.....

குடி:- (குத்திவிட்டு) போதும், போதும்! திரைக்கொடுக்காய்! நீ ஒரு அவ்வளவுப் பண்ண வேண்டாம்..... லுத்தா என்வாது ஒவ்வொரு காதெற்றதையும் எழுது என்வாதுக் கீழித்து வை! திரைத் திரைப் பக்கப்பாடி கட்டுவதற்காக வாவது பிதவோசனம் பட்டும்!

கவாணி:- (புன்னையுடன்) என் புத் தகம் வாக்வி, என்வாதுத்தான் இவ்வளவு கொடுத் தீர்கள், போங்கள்!

[அதற்கிடையே குத்திவன் உதறவத் துப் புது ரூபாய் கொடுத்தது.]
திரை

சாழ்க்கையின்
இன்பம்
அக் கும் தலைவலி
ஒழிந்தபின்

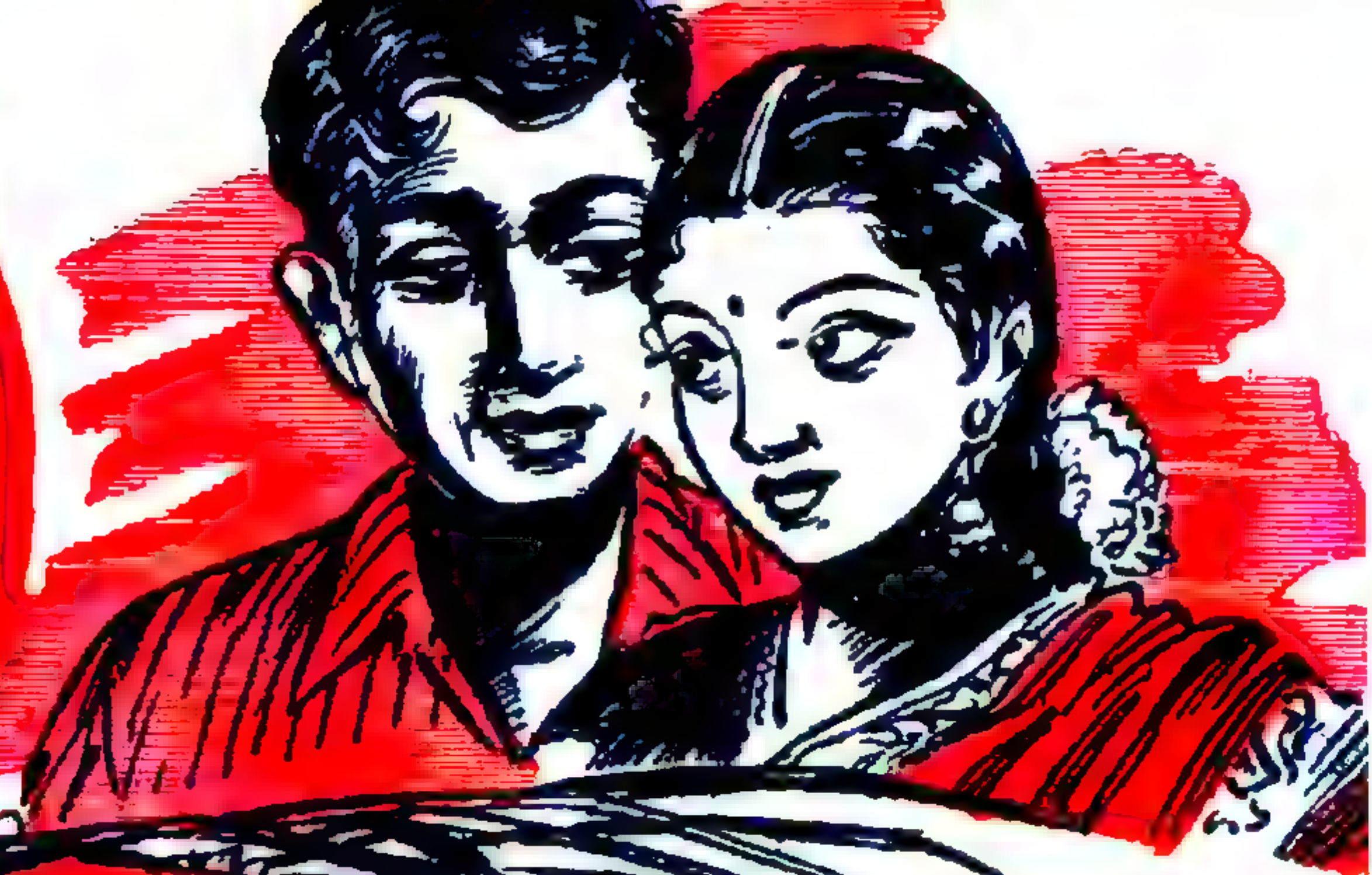
"நான் எப்பொழுதும் நல்ல வலியாக அவதாரம் பட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஒன்றிலும் குணம் கிடைக்கவில்லை. பின்னர் "க்ருஷ்ண" உபயோகிக்க ஆரம்பித்ததிலிருந்து என்ன வலி உன் அறிய ஒழிந்தது அநேக விதங்களில் குணமாகத் திருக்கிறேன். என்னை யோக்கும் நல்லவலியாக வாழ்க்கையிலே வியத்தல் எனக்கு உருகியேன். ஆனால் அது இப்பொழுது முற்றிலும் வேறு விதமாக விட்டது — "க்ருஷ்ண" தூக்கு எனது நகர்தி." — N. T.

வலித்ததைப் போலவே செல்வதும் எத்தத்ததை விஷமாகக் குடிவதும் என எத்தத்தன் குடிவதும் செலிக்கப்படுகின்றது என்பதே மன்குடையோக்கும் நல்லவலியின் நகர்தியும். உட்கொண்டு உட்புற அபயவகங்களை ஆரோக்கியமாகவும் நலன்களாகவும் இயக்குவதால் "க்ருஷ்ண" அன் விஷம் பொருள்களை வெளியேற்றி விடுகின்றது. க்ருஷ்ண உக்களுக்கு வலியானிருக்கும் போய்களிலிருக்கும் விருந்தை அளிப்பதால் வாழ்க்கையில் புத்துணர்வும் வளம் களும் அடைகிறீர்கள்.

"க்ருஷ்ண" உக்களை ஆரோக்கியமாகவும் நலன்களாகவும் இருக்க உதவுகிறது

பொங்கல் பர்சி

ஸ்ரீ சுதன்

பொங்கலுக்கு இரண்டு நாட்கள் இருந்தன. தியாகராஜன் காஷியராக வேலை பார்த்து வந்த பாங்கில் அன்று காலை தான் பொங்கல் போனஸ் பட்டுவாடா ஆயிற்று. சிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் இரண்டு மாதச் சம்பளம் போனஸாகக் கிடைத்தது. தியாகராஜன் தன்னுடைய இரண்டு மாதச் சம்பளமான நூற்றி ஐம்பது ரூபாய் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான். அப்பொழுதுதான் சட்டென்று அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. மூன்று மாதங்களுக்கு முன் தியாகராஜன் பாங்கில் கணக்கு வைத்துக் கொண்டிருந்த யாரோ ஒருவருடைய 'செக்' குக்குப் பணம் கொடுக்கும் போது தவறுதலாக நூறு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்து விட்டான். அன்று கணக்கற்ற செக்குகளுக்குப் பணம் கொடுத்த அவனால் எந்த நபருக்கு அதிகமாகப் பணம் கொடுக்கப்பட்டது என்று கிரீண்யிக்க முடியவில்லை. அந்தப் பணத்தை வாங்கிக் கொண்டு போன நபரும் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே அவனுடைய அஜாக்கிரதையினால் அதிகமாகக் கொடுத்த பணத்தைப் பாங்கிற்குத் தியாகராஜன் ஈடு செய்ய வேண்டியிருந்தது. அவன் பாங்கில் ஏற்கெனவே கட்டி யிருந்த செக்யூரிடித் தொகையிலிருந்து நூறு ரூபாயை அவன் பாங்குக்குச் செலுத்தினான். செக்யூரிடிப் பணத்தில் துண்டு விழுந்த பகுதியை மாதம் பத்து ரூபாய் விகிதம் நிரப்ப மேலதிகாரியிடமிருந்து அனுமதி பெற்றிருந்தான் தியாகராஜன். இதையொட்டி இரண்டு மாதத்திற்குரிய ரூபாய் இருபதை அவன் பாங்கில் கட்டியிருந்தான். பாக்கியுள்ள என்பது ரூபாய்களை அவன் கைக்கு அப்பொழுது வந்திருந்த போனஸ் பணத்திலிருந்து கொடுத்து விடுவது என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்திருந்தான்.

தியாகராஜன் அவ்விதமாக முடிவு செய்த போது அவன் மனம் வேதனையடைந்தது. காரணம் அவன் மனைவி ஜானகி வருகிற

பொங்கலுக்கு ஒரு பட்டுப் புடவை வாங்கித் தர வேண்டுமென்று அவளிடம் கேட்டிருந்தாள். கலியாணமாகிக் குடித்தனம் வைத்து நாலு வருஷங்களுக்குப் பின் முதன் முதலாக அவள் தியாகராஜனுக்கு விடுத்த வேண்டுகோள் அதுதான். அதை அவனால் நிராகரிக்க முடியவில்லை. ஜானகி கர்ப்பம் தரித்து நாலேந்து மாதங்களாகி யிருந்தன. அந்த நிலையில் அவளுடைய விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் தியாகராஜன் மனத்தில் எழுந்தது. ஆகையால் அவனுடைய பொருளாதார நிலைமை இடமளித்தால் அவளுக்கு ஒரு பட்டுப் புடவை வாங்கிக் கொடுத்து விடவேண்டுமென்ற தீர்மானத்திற்கு வந்திருந்தான்.

ஆனால் அவன் சற்றும் எதிர்பாராத விதமாக அவன் பாங்கிற்கு நூறு ரூபாய் வரை திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படவே ஜானகியின் இஷ்டத்தைப் பூர்த்தி செய்ய முடியாத நிலைமைக்கு வந்து விட்டான். போதாக் குறைக்கு சில மாதங்களாக ஜானகியின் உடல் நிலை வேறு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. இதற்காக வைத்தியரிடம் கடன் சொல்லி மருந்து வாங்கிக் கொடுத்து வந்தான். அதனால் ஏற்பட்ட கடனைப் போனஸ் பணத்திலிருந்து தீர்க்க வேண்டிய அவசியமாயிற்று. இவையெல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இரண்டு மாதங்கள் கழித்து நல்ல காற்றோட்டமும் சுகமான சீதோஷ்ண ஸ்திதியுமுள்ள அவளுடைய பிறந்த ஊருக்கு ஜானகியை அனுப்பி விடுவதென்று தீர்மானித்திருந்தான். அவள் பிறந்தகம்போய்ப் பிரசவத்தை முடித்துக் கொண்டு வரும்வரை செலவுக்காகக் கணிசமாக ஒரு தொகையை அவளிடம் தியாகராஜன் கொடுத்தனுப்ப வேண்டுமென்று முடிவுக்கு வந்திருந்தான். அதற்காக அவனுடைய பிராவிடண்ட் பண்ட் சேமிப்பிலிருந்து அவன் கடன் எழுப்ப வேண்டியிருந்தது. பாங்கிற்குத் திருப்பிக் கொடுத்துக் கடன்

முழுவதையும் அடைந்தான் தியாகராஜன். விட்டிருந்த திரும்பியதும் ஜானகியிடம் அவனுக்குள்ள கஷ்டத்தைத் தெரிவித்துப் பொங்கலுக்குச் சாதாரண தூய புடவை ஒன்றை ஜானகிக்கு வாங்கிக் கொடுத்து விடுவது என்று திட்டம் போட்டிருந்தான்.

பீதகல் பணி இரண்டடித்தது. பாங்கில் அக்ஷராய் பணக் கொடுக்கல் வாங்கல் நடவடிக்கைகள் முடிந்தன. காங்கிரஸ் தியாகராஜன் தன் பூண்விருந்த அணக்குப் புத்தகத்தில் குறித்திருந்த பண வரவு, பட்டுவாடா விவரங்களைக் கூட்டிப் போட்டு சீக்கர்தொகையைத் தீர்மானித்தான். பிறகு பணத்தைத் திருத்தப் போட்டு, ரூபாய், சில்லரை இவ்வளவையும் தனித்தனியாக எண்ணி மொத்தத் தொகையைக் கண்டு பிடித்தான். அவ்வறப் பணக்குக் காட்டிய தொகையை விட, அவளிடம் கைவிருப்பாக இருந்த பணத்தின் தூது ரூபாய்கள் அதிகமாக இருந்தன. மறுபடியும் அணக்குப் புத்தகத்திலிருந்த குறிப்புக்களைப் பச்சிளகை நெய்தான். அக்கைவிருப்பம் மறுபடியும் எண்ணிச் சரி பார்த்தான். அப்பொழுதும் முதலில் வந்தது போல் அவளிடம் தூது ரூபாய் ௧௪௪ யாக இருப்பதை கவனித்தான். அந்த தூது ரூபாய்கள் அணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு அணக்குப் புத்தகத்தில் காட்டி விடுவது என்று சீக்கர்து அழுதுவந்ததாகப் பெண்கை கையில் எடுத்தான் தியாகராஜன்.

அந்த தருணத்தில் 'சை' என்று யாரோ அவனை அழைக்கவேருள்கிற தன்மையோடு நினைவெய்யோக்கினான் தியாகராஜன். பணம் பட்டுவாடா செய்யும் 'கௌண்ட்'க்கு வேளியை பக்கிச்சாமி என்பவன் சேர்த்துக் கொடுத்திருந்தான். கசரத்திலிருந்து கம்பென் யோன்றில் சிறுபைய வசல் சொல்கது. பணத்தை பாங்கில் எட்டுவது, கம்பென் சேக்குகளுக்குப் பாங்கிலிருந்து பணம் வாங்கிக் கொண்டு வருவது இவ்வந்த வேலைகளைக் காக அமர்த்தப் பட்டிருந்தான் பக்கிச்சாமி. தியாகராஜன் வேலைவாங்கிவந்த பாங்கிற்கு அறையச் சீர்த்தமாத் அடிக்கடி பக்கிச்சாமி வந்து போய்க் கொண்டிருந்தான். ஆகையால் தியாகராஜனுக்குப் பக்கிச்சாமிவை பிடிக்க முடிந்ததேயும்.

"என்ன பக்கிச்சாமி, எங்கே வந்தாய்?" என்று தியாகராஜன்.

"எங்கக் கம்பெனி 'சை' ஒன்றை மாற்றி இன்றைக்கு இரண்டாயிரத்து முன்னூறு ரூபாய் இங்கே விரிந்து வாங்கினேன். அதில் இருந்து ரூபாய்களுக்கு ஏறவில் கங்கண்டிருந்து சிக்காரை வாங்கிக் கொண்டேன். மேலும் தூது ரூபாய்களுக்கு சில்லறை வேண்டியிருந்தது. ஒரு தூது ரூபாய் போட்டைக் கௌண்டருக்குக் வைத்து கங்கண்டில் சில்லறை கேட்டேன். சில்கன் 'ரூபாயை எடுத்துக் கொண்டுபோய் விட்டுக் கூட்டம் ஏற்றுக் குறைந்ததும் வர' என்று கூறி

விட்டான். ஆனால் என் போதும்போது கௌண்டர் வைத்த தூது ரூபாய் போட்டை எடுத்துக் கொண்டுபோக முடிந்த விட்டேன். கம்பெனிக்குப் போய்ப் பணத்தை மறுபடியும் எண்ணிப் பார்த்தபோதுதான் ரூபாய்க் வந்தது. அந்த தூது ரூபாயை சில்கன் எடுத்து வைத்திருந்தாய் வாங்கிக் கொண்டு போக வந்தேன்" என்றான் பதட்டத்துடன்.

அணக்குப் புத்தகத்தைப் புரட்டிப் பார்த்தான் தியாகராஜன். 'பக்கிச்சாமி அவன் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு 'சை' ஒன்றை மாற்றிக் கொண்டு போனதை அணக்குப் புத்தகத்திலிருந்து குறிப்பு வரலுந்தும் சேர்ந்தது. பக்கிச்சாமி தூது ரூபாய் போட்டு ஒன்றை 'கௌண்ட்'க்குக் வைத்ததைத் தியாகராஜன் கேள்வி பார்த்து விட்டதும் பக்கிச்சாமி அதைப்பற்றிக் கூறியபோது அவனுடைய துக்கத்தைக் கவனித்த தியாகராஜனுக்குப் பக்கிச்சாமியின் வார்த்தைகளில் கங்கண்டம் விரிந்தது. ஏற்கெனவே கையீடுப்பில் தூது ரூபாய் அதிகமாக இருந்த காரணமும் சேர்த்து கொள்ளவே பக்கிச்சாமிவைத் தியாகராஜன் பாங்குமாயேஜர்டம் அழைத்துக் கொண்டு போய் விவரங்களைத் தெரிவித்து அவருடைய அறையதீயன் பேசில் பக்கிச்சாமிடம் தூது ரூபாய்ப் பணத்தைக் கொடுத்தனுப்பினான்.

3

அந்த மாங்க தியாகராஜன் விட்டிருந்த கெற்றதுப் ஜானகி அவளுக்குச் சிறுநாற்புணையும் காப்பிலையும் அளித்து விட்டு, "ஆமாம் தியானியில் போது சில்கன் தூய

"என்ன பிண்டி சென், எங்கே வந்ததும் பரிசாகத் தூது ரூபாய் கொடுத்தான். எங்களுக்கு என் தொலைக்காய், உண்டா?"

"ஹி, ஹிஹிஹிஹி! எங்களுக்கு என் தொலைக்காய்? நான் சென் இங்கே!"

புடைய வாங்கிக் கொடுத்தார்கள். பொங்கலாக
காவது பட்டுப் புடைய வாங்கிக் கொடுக்க
வேண்டுமென்றேன். இதை நீங்கள் மறந்து
போயிருக்க மாட்டீர்கள். என்று சீனா
கிறேன். நீங்கள் 'எரி' என்று சொல்லுமீர்கள்
என்ற கதார்பதில் எங்குப் பிடித்தாய்
பட்டுப் புடையவைகள் தேராத் தெரு சில
வீட்டுகளில் என் கிளெதினதுடன் போய்ப்
பார்த்து விடு வே இக்கறக்கு மந்தி
வாசம் எடுத்து வைத்துவிட்டு வந்திருக்
கிறேன். அந்த சக்தி கொஞ்சமாகப்
புடையவன் இருப்பதால் அவைகள் கீழ்ப்
போவதற்குள் வாங்கிக் கொண்டு வந்துவிட
வேண்டும். இப்பொழுது புறப்படுவோமா?
என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?" என்றும் ஜானகி
ஆவல் தொழிந்த குரலில்.

நியாகராஜன் சற்று நேரம் மௌனத்தில்
ஆழ்ந்தான். ஜானகி கிரியைப் பட்டுப்
புடையவை அவளுக்கு வாங்கிக் கொடுக்க
அப்பொழுது பணவாழியில்லா என்ற என்
வீதம் தெரிவிப்பது என்று தயக்கமேது அவன்
பணம். "என்ன, ஒன்றுமேயில்லை சொல்லாமல்
இருக்கிறீர்களே?" என்று வினவினாள் ஜானகி.

ஒன்று மாதத்திற்கு முன் தங்குப் பாக்
லில் எதிர்ப்பட்ட துது குபாய் கட்டிவைத்து அப்
பொழுதாவது ஜானகிவிடம் தெரிவித்தது
தத்துவமைய பொருளாதா சீனாவைப்
ஜானகிக்குத் தெரிவு படுத்த வேண்டும்
என்று முடிவுக்கு வந்த நியாகராஜன் மனத்
தை நினைப்பதற்குக் கொண்டு. "ஜானகி
உன்விடம் நான் ஒரு முகவியை விஷ
யத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று
இந்தனை வானாக சீனாத்துக் கொள்குருக்
தேன். அதற்கு இப்பொழுது நான் நடு
ணம் வந்தது....." என்று ஆரம்பித்தான்.

நியாகராஜன் கூற வந்ததை வெளிவிட்டு
முடிப்பதற்குத், "எரி" என்று கூப்பிட்டு
வாரோ முடிவிற்கு வரவில்லை என்றுத் தட்டும்
சக்தம் கேட்டது. நியாகராஜன் பெருமை
முடிக்காமலேயே வானுக்கு வினாசுது கத
வைத் திறந்தான். வானில் பக்கிரியைதான்
கீழ்ந்து கொண்டிருந்தான்.

"உங்களைத் தனியாகச் சிறிது நேரம்
போ வேண்டும்" என்றும் பக்கிரியை.

நியாகராஜன் பக்கிரியைமைய நாடிவி
கிருத்த தத்துவமைய அதற்கு அமைத்துக்
கொண்டு போனான். அங்கு சென்றதும்
பக்கிரியை, "என் இவன் ஆரில் விட்டு
கீழ்ந்துபோனதும் அங்கே ஒரு கதிரையம்
வட்டி போக்க" என்றும்.

"என்ன வட்டிது?" என்று ஆவதன்
கேட்டான் நியாகராஜன்.

"என்னுடைய இரண்டு வயதான கடைகிக்
குழந்தை இன்று காலைத் தெருவில் விடு
வாய்க் கொள்குருத்தபோது அதன் கடை
கிருத்த தங்க வியைத் ஒன்றை வாரோ
ஒருவன் கழந்திக் கொண்டு போய் விட்டா
னும். தந்தையவர்களை அங்கு அந்த கடைமைய
எங்களுக்குச் சீன காட்டுக்குக் முன் சென்று
கொடுத்த தட்டாளிடமே விநாசத்தாகச்
சென்றிருக்கிறோம். தட்டான் அவனை அங்
கேயே சிறுத்தி வைத்து எங்குக் கீழ்ந்து
ஆக அதுப்பி கடைமைய எங்களுக்குத் திரும்
பிடுகிறோம் சென்று திருவிடம் போகவில்லை
ஒப்படைத்து விட்டாலும். இதற்குச் சென்றமை
என் ஆரில் விட்டு கீழ்ந்துபோனதும் போனதும்
என் மனைவி உன்விடம் தெரிவித்தான்.
'என் பிறர் சொத்திற்கு ஆணைப்பட்டது
கிடையாது. அப்படி கீழ்க்கும் போது என்
முதலிய பொருள் வெளிமே போன
தும் கங்கிடமே திரும்பி வருவது
கிளையுமே?" என்று கூறினான்.
அவன் சொன்ன அந்த வார்த்தை
களைக் கேட்டது முதல் என் மனை
விக்கி என்னைக் குற்றம் காட்டியது."

"உன் மனைவி என்னை உன்னைக்
குற்றம் காட்டுவாள்?" என்றும்
நியாகராஜன் ஒன்றும் புரியாமல்.

"ஆமாம், என் மனைவி உத்பதற்கு
மாறாக என் பிறர் பொருளுக்கு
ஆணைப்பட்டது உண்டு. இக்கறக்
கும் பங்கில் வந்த உங்களைநிருத்த
கைகில் தவறிவிட்டதால் ஒரு அது
குபாய் வாங்கிக் கொண்டு சென்றேன்.
பாருங்கள். அது உன்மையாலே
உங்களைச் சேர வேண்டிய பணம்."

"என்னைச் சேர வேண்டிய
பணம்?" என்றும் நியாகராஜன்
திகைப்படைந்தது. "அது உன்னுடைய
கம்பெனில் பணம் இவனை வென்றும்
அதைத் திரும்பப் பங்கில் கொண்டு
போகக் கீழ்க்கு. அது பாருக்குச்
சொத்தியா, அவர்கள் தருகிற கு

வுடன் அதை வாங்கிக் கொண்டு போகட்டும். அப்படி ஒருவரும் வரவில்லை. அதைப் பணம் எக்ஷன் பாங்கைச் செலும். அது ஒரு போதும் எங்கேதான் கொடுத்தாகாது" என்று நிபந்தனாஜன் தீர்மானமாக குரலில்.

"அது உங்களைச் சேர வேண்டியவதான். ஏனெனில் மூன்று மாதங்களுக்கு முன் தியானி சமயத்தில் ஸ்திரீயும் ரூபாய்க்கு ஒரு 'கேக்'வை உங்கப் பாங்கில் வாந்தினான். அந்தவருக்குப் பாங்கில் அதைக் கட்டும். சிங்கத்தான் பணத்தை என்னிடம் கொடுத்தான். பணத்தை நான் என் வாந்தினேன். அது ரூபாய் அடிமாத இருந்தது. அதை நான் தியானியிட உங்கனிடம் திருப்பிக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஆனால் என்னுடைய தாயார் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. உங்களுக்கு அதையும் ஏற்படும் கஷ்டத்தைப் பற்றி நான் சிங்கத்தனிடம். ஆனால் இதைக்கு எவர்களுக்குச் சேரவேண்டிய அது ரூபாய் உங்கப் பாங்கில் தங்கி விட்டது. நான் அதைக் கேட்க வந்தபோது சிங்கம் என்னை உங்கப் பாங்கில் மாண்புமிகு அமைச்சர் கொண்டுபோய் என் வாந்தினான் என்பதையும் என்று கூறிப் பணத்தை எடுத்து என்னிடம் கொடுத்தானான். இதைப் பார்த்ததும் நான் உங்களுக்கு ஒரு காவலில் இதைத்தான் அளித்தேன் சிங்கத்தான் மனம் வெறுப்பினான். இந்த மாதம் எப்போது வரவில்லையாம் உங்களுக்கு நான் தரவேண்டிய அது ரூபாய் ஒரு பருதியைப்போல உங்கனிடம் திருப்பிக் கொடுத்தவிட்டு. மதுபடியும் மாதா மாதம் கொடுக்கக் கொடுக்காமல் பாங்கில் பணத்தையும் உங்களுக்கு திருப்பிக் கொடுத்த விட்டு என் குற்றத்திற்குப் பரிசாகப் தேடலாம் என்று என்னிடம் விருத்தினான். ஆனால் இன்று எதிர்பாராத விதமாக என்னுடைய குழந்தைகளின் கவனம்மீதம் திருட்டு போய்த் திருப்பிக் கொடுத்ததும். அதை யோட்டி என் மனைவி கூறிய வாந்தினதையும் என் மனம் சஞ்சலித்த அடிப்படுத்தி விட்டது. உடனே என் மனைவியைவிடம் சென்று அது ரூபாய் காவல்தாள் வாங்கிக் கொண்டு வந்தேன். இதை சிங்கம் பெற்றுக் கொண்டு என்னை மன்னித்துவிடவேண்டும்" என்று கூறி அது ரூபாய் யோட்டை சிங்கத்தின் பக்கம்.

பக்கிரீயாமி கூறிய வரலாற்றைக் கேட்டதும் நியந்தனாஜனுக்குப் பக்கிரீயாமின் மன மாற்றத்தைக் கண்டு அவனிடம் பரிசு ஏதாபட்டது. பக்கிரீயாமி கொடுத்த ரூபாய் தனதையும் கொத்தமாக வாங்கிக் கொள்ள அவன் மனம் இவ்வாறு விலகி. "பக்கிரீயாமி, தனதும் வாங்குகும் எனும். இதற்காக நீ மனம் ஓடித்து போக வேண்டாம். உன் வாங்கி இந்த அது ரூபாயை நீ இப்போது எனக்குக் கொடுக்க வேண்டாம். இதன் பணத்தைப் பய தனியாகவாக எனக்கு நீ திருப்பிக் கொடுத்தால் போதும்" என்று.

பக்கிரீயாமிக்குத் நியந்தனாஜனின் தயானம் புது அனுபவம் விருத்த. "என், உங்கப்

"வாங்கிவிட்டது எந்திருக்கிறது. இதை நான் மூன்று மாதம் வரையில் வரவில்லை!"

"உங்களைக்கு இப்போது தான் ஆகிறது. அது தியானியை மூன்றுமாதமாக இருக்கும். அதற்கு நான் அதுமாதம் பந்தம் தான் ஆகிறது!"

பெருத்தனமைய நான் ஒருபோதும் மறக்க மாட்டேன். இது உங்கத்தனாக எனக்கு ஒரு போலீஸ் தோன்றுவதை. சிங்கம் பொங்குக்கு ஏதாவது பட்டு ஐயன் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் தோடித் தெருவிக்கக் கூடாதுவின் என் எனக்கில் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள். சிங்கம் வாங்கும் ஐயன்க்கு என் மாதா மாதம் பணம் கட்டிவிடுவதன். அந்தக் கடை முதலாளி எனக்கு ஒருவிதத்தில் காமம் முதன்" என்று.

பக்கிரீயாமின் போலீஸை ஆரோபித்த அவனுக்கு விடை கொடுத்ததற்குமேல் நியந்தனாஜன். தனக்குப் பொங்கல் பரிசு அளித்த பக்கிரீயாமின் மனத்துக்கு வாழ்நிலைக் கொட்டான்.

ஏதன் போதத்த ஐயனியுடன் சென்று அது ரூபாய் பெறுமான ஐயனியுடன் தோடித் தெருவிக்கக் கூடாதுவின் தெருவித்த நியந்தனாஜன்.

கடைமைய விட்டுத் தெருவுக்கு வந்ததும் "ஆயாமி வேறு பாருகடையாகக்கொடுக்கவேண்டிய இதை ஐயனியை வாங்கினீர்கள் போகிடுக்கிறது!" என்று கேட்டான் ஐயன் நியந்தனாஜனைப் பார்த்து.

"இதற்குரிய பணத்தை அந்தக் கடைக்கு வைத்திருப்பவர் என்னிடமிருந்து மூன்று மாதங்களுக்கு முன் வாங்கிக் கொண்டு விட்டான்" என்று நியந்தனாஜன் எதிர்ப்பாடான்.

"இந்த ஆய்விருந்து வந்ததும் ஏதோ ஓக்கிவெளியை விஷயம் என்று ஆய்வித்திரேயே. இதைப்பற்றித் தானே!" என்று மறுகேள்வி போட்டான் ஐயன்.

"ஆயாமி!" என்ற பாலினியுடன் தனமைய அந்தத்தான் நியந்தனாஜன்.

கீழலி பொன்னம்மாள்

தென்மொழி

அந்தச் சாஸ்திரத்தின் மேல் போன் வர்மானின் குடிவாசியிருந்தது. மேலிருந்து வயது உறுபது கூட இருக்கும். அவளுக்கு உற்று உறுவின் பாடும் கிடையாது. அவள் எங்கும் வாழ்ந்தவள். மகன், மகள் என்று இருந்தனர். அவ்வெல்லாம் மகனாக இருந்தவர்களை மட்டுமே அவள் மட்டும் வாழ்த்த வந்தாள்.

போன்னம்மாளுக்குக் குடியிருந்த குடிவாசியும், அவதம் எதிரியிருந்த தோட்டமும் தான் ஆகும். எப்படியோ அவரும் வாழ்ந்த வந்தாள். தோட்டம் அவள் வாழ வந்ததது. அதிலிருந்து மரங்கள் அவள் தீவனத்திற்கு வழி காட்டின.

அவள் தோட்டத்தில் பலரக மரங்கள் இருந்தன. தென்னை, மா, பழா, எலகந்த, காவல் போன்ற பலன் தரும் மரங்களும் அவைகள். இன்னும் மஞ்சளக, முங்கை, தோளா போன்ற பூச்செடிகள் வேறு அவள் வளத்திற்குந்தான்.

போன்னம்மாளுக்குப் போளூறு போளூறு, தோட்டத்தின் சுற்றி வருகிறதான் வேறு. பூச்செடிகளுக்குத் தன்னிச்சு வந்ததும், அவ்வப்போது பரிகாரம் காங்கிச் செடிகளைக் கண்ணம் குத்தாமல் கவனித்துக் கொள்வதும் தான் அவளுடைய வேலை. அது மட்டுமல்ல. தென்னை மரங்களிலிருந்து மேழ விழும் மட்டைகளைத் தன்னிச்சுப் போட்டு வைத்துத் தீற்றுகளை மூடிவிட விதப்படும் அவள் தொழில்.

தென்னை, மந்தம் பழங்கள் முதலிய அந்தத் தோட்டம் பலன் தரும் பொருள்களை விற்றுக் காங்கி வாழ்ந்த வந்தாள். அனல் அவள் குடியில்கூட. தன் வருமானத்தில் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்துக்கும், பிறகுக்கும் கொடுத்து வந்தாள். அவள் வீட்டுக்கு அருகே யிருந்த கோயிலுக்குக் கொடுத்தது போக மீதமிருக்கும் பூச்செடிகள் விதபாள்.

தவிர இளங்கொழுந்தும், மேழி தன் வேலைகள் விதத்தில் கொண்டு விடவில்லை. அவள் பல தூதிக் கோழிகள் வேறு வைத்திருந்தாள். வேலை, உறுப்பு, வெப்பு விதிக் கோழிகள் அவள் அவைகள் எங்கும் கொழு கொழு வென்று வளர்ந்திருந்தன. அவளிடம் பத்துக் கோழிகளிருந்தன.

அவளுக்குக் கோழிகள் எங்கும் உயிர். ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு பெண் வைத்திருந்தாள். அவைகள் தோட்டம் பூரையும் சுற்றிச் சுற்றி மேய்ந்து வரும். ஒவ்வொரு சாமம் அவைகள் எங்கும் சென்ற கொக்கிற்பது, ஊராவே உட்குவிடுவது போல் இருக்கும்.

தோட்டத்தின் பக்கமையும், அங்குமிருந்து மாசு மேய்ந்து வரும் கோழிகளும் மேலினம்

பாசரப் படுத்தினதும், ஏதோ ஒரு இன்பம் அங்கு கண்டால் அவன், அவன் இவ்வளவு காங்க ஒரு கோல் கொடியின்மேலம் வாழ்ந்து வருவதற்கு இதனால் காங்காமல் கூட இருக்கும்.

அவன் சாஸ்திரப்பதவத் கண்டு ஊரே மேய்ந்தது. அனல் அவன் வாழும் பொல் காதலன் எங்கே, கெட்டவன் எங்கே, கொல்ல மாட்டார்கள். "பாவம், என் இந்தச் சிறி தனிவாச இத்தம் கெட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்?" என்று அவளிடம் இரக்கம் காட்டுவார்கள்.

சீரேயின் மதுபக்கத்தில் அவன் குடிவாசியை உயிர் ஒரு பன்னிக்கூட மிருத்தது. அனல் அந்தச் சீரேயின் சிறுவர்களுக்கும் சிறுமிகளும் படித்த வந்தார்கள். அவளுக்கு அந்தச் சிறுவர்களை உட்குவிடும் வாய்ப்பு அவளிடம் அவன் காட்டிய அன்பு கொஞ்ச காலமல்ல.

பன்னிக்கூடம் தோடக்குவதற்கு மூன்றாம், வீட்டி பீட்டி அவர்கள் அவன் வந்த குழந்தை கொள்வார்கள். "பாட்டி! பாட்டி!" என்று அருகாமையாக அவனை உயிர் கொள்வார்கள்.

போன்னம்மாள் அவர்களுக்குப் பழக்கம் கொடுப்பாள்; சிறுமிகளுக்குப் பூச்செடிகளும் கொடுப்பாள்.

அவர்கள் அவன் வளை வளைவு சுற்றி வந்ததோட்காலம், அந்தத் தோட்டம் பூரையும் குடிவாசியினையாவார்கள். கோழிகளைத் தூத்தி விளையாவார்கள். மேலே அவர்களைக் கண் குவியப் பார்த்த மட்டுமால்; அவர்களை அணைத்து முத்தமிடுவாள். அவர்கள் எது சொந்தமும் அவளுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கும். ஒவ்வொன்றுமும் அதுபவித்து மட்டுமால்; தன் பொருளை வாய்ப்பு திறந்து கொடுப்பாள்.

செ அடிக்காசுப் கைபக்கம், "பாட்டி, உன் பன் எங்கும் எங்கே?" என்று கெட்டுச் சிறிப்பார்கள். அவளும் கூடவே சிறிப்பாள் அந்தமில்லாமல். ஏதோ ஒரு இன்பமே அவன் அங்கே இருந்ததை அவன் கண்டான். அவன் எங்கே வளைவுயிர்த்தி வாழ்ந்து வந்தான்.

சிறுவர்கள் கூடவே இருந்த அவளுக்கு உறு சேய்தார்கள். அவர்களும் சிறு சிறு வேலைகள் மூலம் கொஞ்சம் சொந்தங்கள், வீட்டில் எது சொந்தமும், மேலிருக்கும் கொஞ்சம் பங்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்த கொடுப்பார்கள். அவளும் பின்புத்தடக் வாங்கிச் சாப்பிட்டு அவர்களை வாழ்த்துவாள்.

அந்தமேயின் வீட்டினே சில விடிக் குடி அவளின் ஒரு காண் குவித்தது.

பக்கத்திற் றாசிக் 'அரிச்சந்திர நாடகம்' நடத்தப் போகிறார்கள் என்று சொல்லும் மாக் கேள்விப்பட்டான். அவருக்கு அரிச்சந்திர நாடகம் பார்ப்பது எல்லாப்பிரியம். இதுவரை முடிந்த வகையில் தனமுன் போய்ப் பார்த்து வந்திருக்கிறான்.

எல்லா வேலைகளையும் பரக்கப் பரக்கச் செய்தான்; கோழிகளைப் பிடித்துக் கூட்டக் குடினான்; குடினாசிகள் கதையையும் இழுத்துச் சாத்திப் பூட்டினான்; சாஸியின் நாடகம் பாரக்கப் போனவர்கள் கூட அவரையும் சேர்த்து கொண்டான்.

அந்த சாத்திரி விடிய விடிய நாடகம் நடத்தது. அவன் என்ருள் பார்த்து. அது பளித்த மெய்க்தான்.

சாஸியின் வேறு அவசரம் அவசரமாக விட்டாட சோக்கித் திரும்பி வந்தான். ஆனால் அவன் குடினாசிக் கதையின் பூட்டு உடைக்கப் பட்டுக் விட்டதது. அவன் பானியின் கைத் திருத்த ஐந்திருபாய்ப் பணத்தைக் காணும்; கோழிக் கூடு திறந்து விடத்தது. கோழிகளையும் காணும். தோட்டத்தில் தேய்காய் எலும், மற்ற காய், பழங்கள் எல்லாம் பறிக்கப்பட்டிருந்தன. மரங்கள் வேறும் இவையும் தனமுயமாகத்தான் காட்சிபணித்தன.

மெய் இவ்வாறு சமயம் பார்த்து வாரோ கனவாடியப் போகிறார்களாக. சந்தித் திருட்டு, அகலது இன்னும் சந்தனை போகிறோர், அவன் இம்மாதிரி கொள்ளையுக்கத் திட்டமிட்டுக் காத்தக் விட்டாராசனோ?

பொன்னம்மாளுக்கு ஓங்கொண்தையும் பாரக்கப் பாரக்க அழுகை அழுகலாக வந்தது. அவன் அசைது போய் உட்கார்த்த விட்டான். "பூத்தி செட்டு என் நாடகம் பாரக்கப் போனோன். இங்கிருக்கிறத்தான். இப்படித் திருட்டுக் கொடுத்திருக்கவேண்டாம். திண்டியே, என்ன செட்ட சாயனோ? இது வகையில் இப்படி கூடத்தனில்" என்று சொல்லிச் சொல்லி அவன் அங்கொய்த்தத் கொண்டான்.

"எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு போய் பானி. கோழிகளை மட்டுமாவது விட்டுப் போகிறாக்கக் கூடாதா?" என்று கோழிகளை சீக்கித்த அவன் வழுத்தினான். மற்றவர்கள் போனாலும், அடுத்த பகல்க் கிடைத்ததுவிடும். அருகாம பெருகாமமாக வந்தது வந்த அந்தக் கோழிகள் அவருக்கு எப்படிக்க கிடைக்கும்? கோழிகள் போனது தாக் அவருக்கு அதிக வழுத்தத்ததத் தந்தது.

பிள்ளைக்கூடம் திறக்கும் சமயம். மெய் எலும், மெய்கையும் வழக்கம்போக் அவ ளிடம் ஓடி வந்தார்கள். அவன் அவர்களை வரவேற்கையின்கி; வாய் திறந்து சொல்லின்கி. அவன் பரிசுவ எப்போது சூய் வெளியில் பறித்த போனதுபோக் தோன்றி வது. அவன் என்னனில் என்னிச் சித்த என்னக்கனில் வழித்த கொண்டிருக்கிறது.

"என்ன பார்த்து. இப்படி இருக்கிறோ? என் அழுகெய்?" என்று அவர்கள் ஒருவர் யாத்தி ஒருவர் அவர்க்க் செட்டு சந்தித்த விட்டார்கள். அவன் கொஞ்ச சாழினை பேச விட்கி; பேச முடியவில்லி அவருக்கு.

அழுது கொண்டு அவன் வந்தததத் சொன்னான். "என் கோழிகளையும் பானி எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டான்" என்ருன். இததத் சொன்னதம் அவன் அழுவது அதிகமாக் விட்டது.

"அழாதே. பார்த்து. காக்கன் அந்தத் திருட்டைப் பிடித்த உன் கோழிகளைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கிறோம்," என்று ஒரு கபயன் சொன்னான்.

"ஆயம், பார்த்து! எங்கள் கொண்டு வழுக்கிறோம், இக்கியா எண்பதத்தான் பாரோன்" என்று மற்றவர்கள் சொன்னார்கள்.

"உங்களைக், முடியாததா, கன்னு. அந்த மகாதனை உங்களைப் பிடிக்க முடியாது" என்று சொல்லும்போதே அவருக்குச் சித்திப்பு வந்த கிட்டது. அந்தத் குழுகத்தனில் அண்பையும், வானுசாயையும் அறித்தபோது, அவன் அழுவதையும் மற்றத் சித்தி சித்தி விட்டான்.

பொன்னம்மாள் மதுபடியும் ஓங்கொண்க் கத்தோடியாக இருப்பததம் பாரக்கவேண்டு மானும், அவருக்குக் கோழிகள் அவசியம் திரும்பி வரவேண்டும் என்று அவர்களில் சீஞ் உக்கத்தித் தெரித்தது. மெய்க்காய் பரிதாய் பட்டுக் கொண்டே அவர்கள் பள்ளிக்கூடம் போனார்கள், உபாத்தியாயி

தாயே! உங்களுக்கு
பிரசவத்திற்கு முன்பும்
பின்பும் ஓவல்பின்
தேவை!

கர்ப்பினி ஆரோக்யவருத்திற்காகவும், பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்கு தேவையான உணவை சேகரிக்கவும் அவளுக்கு அதிகப்படியான போஷனை அளிக்கும். அதிகப்படியான போஷனை அளிக்க இயலாத இன்றியமையாதது; அதிக் கர்ப்பினிக்குத் தேவையான அளவுதருபதற்காக இரக்கின்றன; குழந்தைகளுக்கு இவற்றை ஆகாரமாக இருக்கும் தரப்பாகப் பெருமையும் உதவுகிறது. ஓவல்பின் பழுத்த பாக்டீரியாகட்டி, ஆடை நிரம்பிய உத்தமமான பலம்பாக, சிறந்த கெக்ரோ, இயற்கை பாக்டீரியாகட்டி, பிசியூ டிட்டயிஸ்களும் இருக்கின்றன. சிகனில் ஆரோக்ய வளர்ச்சிக்கு உடனே ஓவல்பின் பருக ஆரம்பி யுங்கள்! போஷனைத் தருகின்றீர்கள்.

விநியோகத்திற்கு :
விற்பனையாளர் மே. (இந்திய)லிட்.

ஓவல்பின்

அதிகப்படியான போஷனைக்கு

ASPRO

“ஆஸ்ப்ரோ” ஸ்வீடீஸ்
பாக்கிங் செய்யப்பட்டு
இருக்கிறதா என்று
பார்த்து வாங்குங்கள்

3 விட்டுவை 1½ அணு
30 விட்டுவை 15 அணு

ஜம்மியின் “லீவர்க்யூர்”

குழந்தைகளின் சரம் குறைக்கட்டிகளுக்கு

005

சமத டாக்டர் சித்தகந்த சூட்சுனக்கு குறிப்பிட்ட நேரத்தில்
விஜயம் செம்மீஸ். அவரை நெய் வந்து ஆலோசிக்கலாம்.

ஆலோசனை நேரம்: காலை 9 மூதல் 11 மணி வரை: காலை 3 மூதல் 5 மணி வரை

இடம் நேரம் விவரம்:

புதுக்கோட்டை	19-1-53	நெய்யில். கனத்தா கார்த்தி
காசாகுடி	20-1-53	நெய்யில். எ. வி. & சங்கம், புரவலர்கள் கும்
நெய்கோட்டை	21-1-53	நெய்யில். ஸ்ரீ கீர்த்தி கட்டை
		(காலை 9 மூதல் 11 மணி வரை)
செவ்வகம்	22-1-53	நெய்யில். நெய் & கம்போலி, ஜெனரல்
		(காலை 9 மூதல் 11 மணி வரை) மட்டைமட்டம்
நாமநாயம்	23-1-53	நெய்யில். ஜெனரல் நெய்யில் நாமம்
		(காலை 9 மூதல் 11 மணி வரை) நெய்யில் & ஜெனரல் மட்டைமட்டம்

007

ஜம்மி வெங்கட ரமணய்யா & ஸன்ஸ்

சென்னை

திருச்செம்பள்ளி

3 வாசனைக் கலாரத்தனங்கள்

கம் கம் ஜவாது
அகாபத்தினி 201 வல்குடி

கம் பார்
கிடுகி நெய்யில் & கம்போலி
கடபுரமாக அகாபத்தினி

கம் அகர்

புதுக்கோட்டை புரவலர் அகாபத்தி

புதுக்கோட்டை, புதுக்கோட்டை விவரப்பாடுகள்,
பெயர்களுள்-2

வாசனை இல்லை

கசப்பில்லை

மிகச் சிறந்தது - இது ஒரு கனகத்திட்டு ஆபத்தி மிகக் தயாரிப்பு

டால்டா வளஸ்பதி எல்லா சமையல்களுக்கும் மிகச்சிறந்தது

- ★ டால்டா உணவில் கவனமாக வேலைக்கொண்டு வருகிறது.
- ★ டால்டா உணவு வளஸ்பதிக்கும் கொழுப்பு.
- ★ டால்டா மிகவும் மலிவானது.
- ★ டால்டா சிக் செய்த உணவில் எப்போதும் உத்தமமானது, உத்தமமானது இருக்கிறது.

டால்டா செய்முறை குறிப்பை பின்பற்றி **நீம்கி** தயாரிப்புகள் ... இதை எப்போதும் விளம்புவிடுங்கள்!

இரண்டு உபயோகத்த மைதா மாவுடன் உயர், துறைக்கண்டி பொடித்த பிளவு இவைகளைச் சேர்க்கவும். தான் டால்டாவை மாவுடன் தேய்த்து மிகுதுவான பிளவுத்தமாவு தயாரித்துக்கொள்ளவும். சிறிய பந்துகளாக உருட்டி இரண்டங்குலம் குறுக்களவுள்ள தட்டைகளாக பரத்தி எடுவிய துவாரம் செய்வவும். ஆழமான வாணலியில் குடான டால்டா யில் சிறிது சிலக்கும் வரை பொரிக்கவும்.

புதிதான, மட்டும் கொட்ட, ஆகிய டால்டா உணவுகள் புதிதாக்கித்து இவ்வேளாறுதங்கள்-50 பக்கங்கள், 300 செய்முறை குறிப்புகள், ரூ. 1/-, தயார்செய்யுமறு 8 தனி.

டால்டா அலுவலர் அலுவல் தயார் செய்து தே. 353, பம்பாய் 2

டால்டா

இவ்வளவு தனித்தனியான பாகைகளில் விவரப்படுத்து